

**MEIE MAAL LOOMAKASVATUSE
EDASIARENDAMISE NING KOLHOOSNIKUTE,
TÖÖLISTE JA TEENISTUJATE MAJAPIDA-
MISTELE MÄÄRATAVATE LOOMAKASVATUS-
SAADUSTE KOHUSTUSLIKE MÜÜGINORMIDE
ALANDAMISE ABINÕUDEST**

**KARTULITE JA KÖÖGIVILJA TOOTMISE
NING VARUMISE SUURENDAMISE ABI-
NÕUDEST KOLHOOSIDES JA SOVHOOSIDES
AASTAIL 1953—1955**

**MASINA-TRAKTORIJAAMADE TÖÖ EDASISE
PARANDAMISE ABINÕUDEST**

★

*NSV Lildu Ministrite Nõukogu ja NLKP Keskkomitee
määrused*



A-19795

MEIE MAAL LOOMAKASVATUSE
EDASIARENDAMISE NING KOLHOOSNIKUTE,
TÖÖLISTE JA TEENISTUJATE MAJAPIDA-
MISTELE MÄÄRATAVATE LOOMAKASVATUS-
SAADUSTE KOHUSTUSLIKE MÜÜGINORMIDE
ALANDAMISE ABINÕUDEST

KARTULITE JA KÖÖGIVILJA TOOTMISE
NING VARUMISE SUURENDAMISE ABI-
NÕUDEST KOLHOOSIDES JA SOVHOOSIDES
AASTAIL 1953—1955

MASINA-TRAKTORIJAAMADE TÖÖ EDASISE
PARANDAMISE ABINÕUDEST

★

*NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja NLKP Keskkomitee
määrused*



MEIE MAAL LOOMAKASVATUSE EDASIAREN- DAMISE NING KOLHOOSNIKUTE, TÖÖLISTE JA TEENISTUJATE MAJAPIDAMISTELE MÄÄRATAVATE LOOMAKASVATUSAADUSTE KOHUSTUSLIKE MÜÜGINORMIDE ALANDAMISE ABINÕUDEST

NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja NLKP Keskkomitee märgivad, et liha, piima, villa, munade, nahkade ja teiste loomakasvatussaaduste tootmise alal saavutatud tase ei rahulda elanikkonna kasvanud vajadusi nende saaduste järele ning kergetööstuse vajadusi tooraine järele. Kogu rahvamajanduse huvid nõuavad tungivalt loomade arvu edasist suurendamist ja nende produktiivsuse tunduvat tõstmist.

Kuid mainitud ülesande edukat lahendamist takistavad suured puudused, mis selles tähtsas põllumajandusharus esinevad.

Viimaste aastate jooksul suureneb loomade arv äärmiselt aeglaselt ning 1952. aastal veiste üldarv isegi vähenes 2,2 miljoni veise võrra. Eriti ebarahuldav on olukord emasloomade arvu suurenemisega. Lehmade arv ei ole veel saavutanud sõjaeelset taset ning vähenes 1952. aastal 550 000 lehma võrra.

Lehmade madal erikaal kolhooside ja sovhooside veisekarjas on tõsiseks takistuseks piima kogutoodangu suurendamisel ja ühisloomade arvu kasvul oma taastootmise arvel. Ka linnukasvatus areneb ebarahuldavalt.

Kolhoosidel on iga aasta suuri kadusid loomade lõpmise läbi ja emasloomade ahtruse tagajärjel jääb neil saamata suur hulk noorloomi. Loomade ja lindude arvu suurendamise riiklikud plaanid jäävad aastast aastasse täitmata.

Loomade halva söötmise ja hooldamise tõttu on loomakasvatuse produktiivsus ikka veel äärmiselt madal, kusjuures kolhoosides on viimasel ajal esinenud piima- ja villatoodangu vähenemine ning rea teiste loomakasvatuse kvalitatiivsete näitajate alanemine.

Ebarahuldav olukord loomakasvatuse arendamise alal on seletatav eelkõige söötade tootmise ja varumise mahajäämisega. Paljudes kolhoosides on heintaimede kasvatus nõrgalt arenenud. Äärmiselt madal on looduslike söödakõlvikute ja kultuurheinte viljakus. Hooletusse on jäetud söodajuurvilja, söödakõrvitsaliste ning samuti maisi ja päevalille kasvatamine, mis on kõige väärtuslikumateks ja saagirikkamateks silokultuurideks. Äärmiselt väheses ulatuses kasvatatakse kartulit loomasöödaks. Nõrgalt võetakse tarvitusele abinõusid heina- ja karjamaade parandamise alal.

Eriti halb on lugu vahelharitavate söödakultuuride kasvatamise ja koristamise tööde, heina ja põhu kokkupaneku, heinamaade parandamise, karjamaade ja loomakasvatusefarmide veega varustamise mehhaniseerimisega.

Söödakultuuride madala viljakuse, samuti heinakoristustööde ja eriti heina kokkupaneku, põhu kogumise ja kokkupaneku nõrga mehhaniseerimise tõttu jäävad aastast aastasse täitmata kore- ja mahlakate söötade varumise plaanid. Kaera, odra, maisi ja teiste söödateraviljade madala viljakuse ja nende kultuuride külvipindade vähenemise tõttu eraldatakse kolhoosides vähe teravilja loomade ja lindude söödaks.

Tõsiselt on maha jäänud palju jõukulu nõudvate tööde mehhaniseerimisega loomakasvatusefarmides, mille tõttu paljud kolhoosid ei kindlusta loomakasvatustööde õigeaegset läbiviimist ning vajalikku loomade hooldamist.

Varumise praktikas esineb loomakasvatussaaduste kohustuslike müüginormide hektarite alusel arvestamise printsiibi moonutamist. Eesrindlikele, hästi töötavatele kolhoosidele, kes on saavutanud loomakasvatuse kõrge produktiivsuse, määratakse tavaliselt loomakasvatussaaduste riiklikud müügikohustused tunduvalt suuremad kui mahajäävatele, halvasti töötavatele kolhoosidele.

Suureks takistuseks loomakasvatuse arendamises on ka asjaolu, et loomad ja linnud ei ole küllaldaselt varustatud heakorrastatud hoonetega. Paljud kolhoosid ei täida neile ettenähtud plaane loomakasvatushoonete ja silohoidlate

ehitamise alal. Halvasti on organiseeritud kolhooside varustamine ehitusmaterjalidega, eriti aga metsamaterjalide, katusematerjalide ja tellistega. Üleliiduline Tarbijate Kooperatiivide Keskliit ei täida rahuldavalt temale pandud kohustusi ehitusmaterjalide (palkide, saematerjalide, naelte, eterniidi ja teiste) kohaleveo ning kolhoosidele loomakasvatushoonete ehitamiseks müümise alal. NSV Liidu Metsa- ja Paberitööstuse Ministeerium eraldab kolhoosidele müümiseks madalakvaliteedilisi metsamaterjale. Kolhoose ei varustata küllaldaselt telliste ja katusekividega ka kohaliku ja kooperatiivse tööstuse liinis.

Eriti tõsiseid puudusi ühisloomakasvatuse arendamises on viimastel aastatel esinenud Kasahhi NSV, Kirgiisi NSV, Kalinini, Kaluuga, Kostromaa, Novgorodi, Vologda, Smolenski, Kirovi, Novosibirski ja Voroneži oblasti kolhoosides ja sovhoosides, kus selle tähtsaima majandusharu arendamise ebarahuldava juhtimise tõttu nõukogude, partei- ja põllumajandusorganite poolt ei täideta loomade arvu suurendamise ja loomade produktiivsuse tõstmise riiklikke plaane ning on palju kadusid loomade lõpmise läbi.

Kehtivad liha, või, piima ja munade varumishinnad ei äratanud kolhooside ja kolhoosnikute vajalikku huvi ühisloomakasvatuse arendamise vastu.

Kõik need tõsised puudused loomakasvatuse arendamises on ühtlasi selle asjaolu tagajärg, et NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeerium ning tema kohalikud organid juhivad seda väga tähtsat põllumajandusharu ebarahuldavalt. Masina-traktori jaamad ei osuta kolhoosidele vajalikku abi söötade tootmise suurendamisel ning palju jõukulu nõudvate farmitööde mehhaniseerimisel, kohalike põllumajandusorganite ja zoo-veterinaarse võrgu loomakasvatuse spetsialistid ei abista kolhoose küllaldaselt tööde paremal organiseerimisel loomakasvatufarmides. Täiesti ebarahuldavalt rakendatakse kolhoosi- ja sovhoositootmisse teaduse saavutusi ja eesrindlike loomakasvatavate kogemusi.

Esinevate tõsiste puuduste tõttu ei ole loomakasvatus enamikus kolhoosides veel muutunud suurt kaubatoodangut ja suurt tulu andvaks põllumajandusharuks.

NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja NLKP Keskkomitee peavad ebaõigeks, et paljud kohalikud nõukogude, partei- ja põllumajandusorganid ei osuta kolhoosnikutele vaja-

likku abi isiklikuks omandiks olevate loomade varustamisel söötade ja karjamaadega. Kõik see, samuti puudused, mis esinevad kolhoosnikute isikliku abimajapidamise maksustamise poliitikas, on reas oblastites, kraides ja vabariikides põhjustanud kolhoosnikute omandiks olevate produktiivsete loomade arvu vähenemise viimaste aastate jooksul.

Suuri puudusi esineb loomakasvatuse arendamise alal ka sovhoosides. Paljudes sovhoosides ei ole loodud kindlat söödabaasi, olemasolevaid suuri karjamaapindalaid ei kasutata täielikult ära, ei varuta küllaldaselt heina, vähe toodetakse mahlakaid söötasid ja eriti silo, kartulit kasvatatakse ja kasutatakse sovhoosides loomasöödak's äärmiselt väikeses ulatuses. Söödakultuuride madala viljakuse tõttu kuulub sovhooside söödabilansis tähtis koht ikka veel sisseveetavatele jõusöötadele. Töö halva organiseerimise tõttu ei täida paljud sovhoosid loomade produktiivsuse tõstmise ülesandeid, suurendavad aeglaselt loomakasvatussaaduste tootmist, ei võitle liha, piima, villa ja teiste loomakasvatussaaduste kõrge omahinna vastu.

Vastavalt NLKP Keskkomitee pleenumi otsusele 1953. aasta 7. septembrist lubamatu mahajäämuse likvideerimiseks loomakasvatuse arendamise alal ning liha, piima, või, villa, munade ja teiste loomakasvatussaaduste tootmise suurendamiseks NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja NLKP Keskkomitee m ä ä r a s i d:

I

LOOMAKASVATUSE ARENDAMISE PLAANI ALAL

1. Tõsta 1. oktoobriks 1954 loomade arvu järgnevalt:

(Miljonites loomades)
sellest:

	Kogu põl- lumajan- duses	Kolhoo- sides	Riikli- kes ma- jandeis	Kolhoosniku- tel ja teistel loomade indi- viduaal- omanikel
Lehmad	29,2	11,5	1,6	16,0
Veiste üldarv	65,9	35,0	4,8	25,7
Lambad ja kitsed	144,4	104,0	13,1	26,9
sellest lambad	127,4	99,0	13,0	15,0
Emised	—	3,8	—	—
Sigade üldarv	34,5	21,5	4,3	8,5

Pidada vajalikuks, et kolhoosides oleksid linnukasvatustfarmid ning neis 1. oktoobriks 1955, olenevalt üksikute tsoonide iseärasusest, vähemalt 100—200 munejat kana iga saja teraviljakülvi hektari kohta.

Stepirajoonide kolhoosides tõsta igati kalkunite arvu, neis kolhoosides aga, kus on heina- ja karjamaakõlvikuid ja veekogusid, kasvatada peale kanade hanesid ja parte, arvestades neid munejate kanade eespoolloodud normi täiteks üks part kahe kana ning üks kalkun või üks hani nelja kana eest.

Igati arendada kolhoosides ja sovhoosides kalakasvatust tiikides.

Määrata kindlaks ülesanded loomade produktiivsuse alal kolhoosides (1. oktoobrist 1953 kuni 1. oktoobrini 1954): keskmine piimatoodang ühe lehma kohta vähemalt 1400 kg, villatoodang ühe peenvillalise lamba kohta vähemalt 4,7 kg, poolpeenvillalise lamba kohta vähemalt 3,6 kg, poolkarevillalise lamba kohta vähemalt 3,1 kg ja karevillalise lamba kohta vähemalt 2,2 kg; kindlustada vähemalt 4,8 miljoni veise ning vähemalt 7 miljoni lamba ja kitse nuumkarjatamine ja nuumamine ning vähemalt 7 miljoni sea nuumamine.

2. Soodsamate tingimuste loomiseks loomakasvatuse arendamisel kolhoosides ja sovhoosides, olemasolevate söötade ja ruumide paremaks kasutamiseks ning selleks, et anda kohustusliku müügi korras ja müüa riigile rammusaid loomi pärast suvist karjamaanuuma ja juurdekasvu, määrata, et loomade arvu suurendamise, nende produktiivsuse tõstmise ülesannete ning loomakasvatuse arendamise teiste plaaninäitajate planeerimist ja arvestamist tuleb toimetada seisuga iga aasta 1. oktoobriks.

3. Kohustada NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi ning NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumi kindlustama oma plaanides ülesannete õiget kindlaksmääramist loomade arvu suurendamise ja nende produktiivsuse tõstmise alal oblastite, kraide ja vabariikide jaoks, vabariikide ministrite nõukogusid, kraide täitevkomiteesid, oblastite täitevkomiteesid ja rajoonide täitevkomiteesid — rajoonide ja kolhooside jaoks. Ülesannete kindlaksmääramisel tuleb igakülgset arvestada üksikute rajoonide, kolhooside ja sovhooside majanduslikke ja looduslikke tingimusi, mis soodustavad ühtede looma-

liikide arendamist ja on ebasoodsad teiste liikide arendamisele.

Anda vabariikide ministrite nõukogudele, kraide täitevkomiteedele, oblastite täitevkomiteedele ja rajoonide täitevkomiteedele õigus:

a) mitte määrata üksikutele rajoonidele ja kolhoosidele ülesandeid nende produktiivsete loomade ja lindude arvu suurendamise alal, mille arendamine antud rajooni ja kolhoosi tingimustes ei ole majanduslikult otstarbekohane;

b) mitte määrata 1954.—1955. aasta plaanides ülesandeid:

lehmade ja üldse veiste arvu suurendamise alal nendele kolhoosidele, kes on saavutanud piimatoodangu, mis ületab rajooni keskmise piimatoodangu 50 protsendi võrra ja rohkem, kuid vähemalt 2500 kilogrammi lehma kohta, ja kus piima kogutoodang kolhoosile kinnistatud maa (põllud, heina- ja karjamaa) iga saja hektari kohta eelmisel majandusaastal oli vähemalt 150 tsentnerit;

emiste ja üldse sigade arvu edasise suurendamise alal nendele kolhoosidele, kes nuumasid eelmisel majandusaastal sigu üldeluskaaluga vähemalt 12 tsentnerit iga saja hektari põllumaa kohta.

Niisuguste kolhooside töös tuleb peatähelepanu pöörata karja kvaliteedi parandamisele, loomade produktiivsuse tõstmisele ja loomakasvatuse toodangu suurendamisele.

4. Piima kogutoodangu tõstmise ning kolhoosi oma taastootmise arvel veiste arvu suurendamise kindlustamise eesmärgil pidada edasilükkamatuks ülesandeks lehmade arvu kiiret suurendamist kolhoosides, et lehmade erikaal veisefarmides tõuseks linnalähedaste rajoonide kolhoosides lähemal aastail vähemalt kuni 60 protsenti ning teiste rajoonide kolhoosides vähemalt kuni 50 protsenti, Kasahstani, Kesk-Aasia, Taga-Kaukaasia, Põhja-Kaukaasia, Astrahani, Tškalovi ja Tšitaa oblasti, Burjaat-mongoli ANSV ja Tuva autonoomse oblasti stepi-, poolkõrbe- ja kõrgmägede rajoonide kolhoosides aga vähemalt kuni 40 protsenti.

Määrata, et veiste arvu suurendamise plaan loetakse täidetuks ainult tingimusel, kui on täidetud lehmade arvu suurendamise plaan.

Kohustada vabariikide ministrite nõukogusid, oblastite ja kraide täitevkomiteesid lehmade arvu kiirema suurendamise kindlustamiseks määrama rajoonidele ja kolhoosidele ülesanded tiinete mullikate ja üle aasta vanuste lehmullikate kasvatamise alal.

5. Mõista hukka üksikute juhtivate töötajate ebaõige suhtumine hobusekasvatuse, kes leiavad, et praegu on hobune, seoses mehhaniseerimise ulatuse suurenemisega, oma tähtsuse põllumajanduses kaotanud, sel ajal kui isegi kompleksse mehhaniseerimise juures on ratsionaalsem teha paljud põllumajanduslikud ja transporditööd, samuti tööd kolhoosnikute isiklikes majapidamistes, tööloomadega.

Pidades hobusekasvatuse arendamisel peaülesandeks hobuste kvaliteedi parandamist, tunnistada edaspidi ebaotstarbekohaseks määrata rahvamajandusplaanides oblastitele, kraidele ja vabariikidele ülesandeid hobuste arvu suurendamise alal.

Jätta vabariikide ministrite nõukogudele, oblastite ja kraide täitevkomiteedele õigus määrata, alates 1954. aastast, rajoonidele ja kolhoosidele ülesandeid hobuste arvu alal, lähtudes kolhooside vajadustest tööloomade järele.

Tühistada NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu ja UK(b)P Keskkomitee 1942. aasta 11. märtsi otsuse nr. 327 32. punkt hobuste praakimise korra kohta ning teha NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumile kohustuseks revideerida kõiki kehtivaid instruksioone ja juhendeid hobuste praakimise alal.

6. Alates 1954. aastast mitte määrata oblastite, kraide ja vabariikide rahvamajandusplaanides kolhoosidele eriülesandeid härgade arvu kohta.

7. Tühistada kord, mis kehtib haude-linnukasvatustsaamadele ülesannete määramisel tibude väljahaudumise ja tibude kolhoosidele müümise alal. Määrata, et vabariikide ministrite nõukogud, oblastite ja kraide täitevkomiteed kinnitavad haude-linnukasvatustsaamadele ülesanded tibude väljahaudumise alal ning nende müümise alal kolhoosidele avalduste põhjal, samuti tibude müümise alal kolhoosnikutele, töölistele ja teenistujatele.

8. Arvesse võttes, et mõned kolhoosid ja sovhoosid ei varusta talveperioodiks söötadega kogu karja, ei hoia ära ühe osa loomade lahjumist ja lõpmist, mis tekitab tõsisist kahju kolhoosidele, sovhoosidele ja riigile, kohus-

tada NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi, NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumi, vabariikide ministrite nõukogusid, kraide ja oblastite täitevkomiteesid, partei oblasti- ja kraikomiteesid ning liiduvabariikide kommunistlike parteide keskkomiteesid, rajoonide täitevkomiteesid ja partei rajoonikomiteesid tarvitusele võtma abinõud selleks, et kõik ületalve jäetavad loomad kolhoosides ja sovhoosides oleksid täielikult kindlustatud söötade ja hoonetega.

Viia iga aasta septembris-oktoobris läbi kontroll selle üle, kuidas kolhoosid ja sovhoosid on varustatud söötade ja hoonetega loomade talviseks pidamiseks, ning võtta tarvitusele abinõud söötade täiendavaks varumiseks, samuti söötade juurdeostmiseks, hoonete ehitamise ja remondi lõpuleviimiseks.

Lubada kolhoosidel ja sovhoosidel, kes ei ole kindlustanud kogu karja söötadega loodusõnnetuste tõttu või teistel põhjustel, vabariikide ministrite nõukogude, kraide ja oblastite täitevkomiteede otsustega, sovhooside alal aga NSV Liidu sovhooside ministri käskkirjaga, müüa osa loomi riigile tuleva aasta müügikohustuste arvel, kuid nii, et täielikult säilitataks emasloomad ja kindlustataks karja täiendamine järgneval aastal. Sealjuures tuleb ühtlasi kindlaks teha põhjused, miks ei ole karjale varutud söötasid, ning võtta arutusele nende töötajate vastutuse küsimus, kes ei ole kindlustanud söötade varumise plaanide täitmist, kolhoosides — kolhoosi esimehe, masinatraktori jaama tööpiirkonna kolhooside rühmas — masinatraktori jaama direktori ning rajoonis — rajooni täitevkomitee esimehe, sovhoosis — sovhoosi direktori vastutuse küsimus.

9. Kohustada kohalikke nõukogude, partei- ja põllumajandusorganeid, kolhooside juhtivaid töötajaid osutama kolhoosnikutele abi loomade ja lindude soetamisel ning nende isiklikuks omandiks olevate loomade varustamisel söötadega normipäevade eest söötade jaotamise ning loomade karjatamiseks karjamaade andmise teel.

NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumil tuleb organiseerida tibude müümist kolhoosnikutele, tööliste ja teenistujatele haude-linnukasvatusjaamadest.

Kohustada kohalikke nõukogude ja põllumajandusorganeid kindlustama tööliste ja teenistujate loomadele karja-

tamisaalad ja heinamaakõlvikud riiklikku maafondi kuuluvatel kasutamata maal, riikliku metsafondi maal, raudteede ja maanteede äärtel, linnade, töölisasulate ja suvituskohtade maal.

Neil juhtudel, kui niisugusest vabast maast ei piisa, tuleb kolhoosidele soovitada anda põllumajanduse spetsialistidele, õpetajatele, meditsiinala töötajatele ja teistele töötajatele, kes ei ole kolhoosi liikmed, kuid on seotud kolhooside teenindamisega, luba kasutada kolhooside karjamaid oma loomade karjatamiseks kokkuleppel kolhoosiga tasu eest, mis katab kolhooside kulutused karjamaade ja jootmiskohtade korrashoidmiseks, kusjuures see tasu ei tohi ületada 150 rubla lehma kohta hooaja jooksul.

10. Kohustada NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi, NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumi, vabariikide ministrite nõukogusid, oblastite ja kraide täitevkomiteesid parandama kolhooside ja sovhooside loomakasvatuse ning kolhoosnikute, tööliste ja teenistujate isiklikuks omandiks olevate loomade veterinaarset teenindamist, samuti profülaktiliste veterinaarsete ja sanitaarsete ning raviabinõude läbiviimist loomakasvatuse alal.

Täiendavalt veterinaarasutuste praegusele võrgule avada 1954. aastal 60 veterinaarravilal linnades, 80 loomavelskripunkti töölisasulates, 96 rajoonidevahelist veterinaarbakterioloogilist laboratooriumi, 246 lihakontrollijaama ja 275 desinfektsioonirühma.

11. Anda NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumile, vabariikide ministrite nõukogudele, kraide ja oblastite täitevkomiteedele õigus tasuta veterinaarasutustele ostetavate autode, mootorrataste ja jalgrataste, hobuste, hoburiistade, vankrite ja muude transportvahendite eest 15-protsendilise eraldamise arvel maksetest, mis laekuvad võitluseks tulekahjude ja loomade lõpmise vastu määratud riikliku kohustusliku kindlustusmaksu alusel.

12. Kohustada NSV Liidu Riiklikku Plaanikomiteed ning NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi ette nägema, alates 1954. aastast, rahvamajanduse materiaalse ja tehnilise varustamise plaanides ehitusmaterjalide eraldamise veterinaarravilate, ambulantside ja teiste ruumide ehitamiseks veterinaarasutuste jaoks,

mida tehakse riikliku kohustusliku kindlustusmaksu alusel laekuvatest maksetest 15-protsendilise eraldamise arvel.

II

LOOMAKASVATUSAADUSTE VARUMISEST

1. Selleks, et suurendada kolhooside sissetulekuid ühisloomakasvatusest ja luua vajalikud tingimused loomade arvu kiiremaks suurendamiseks ning loomade produktiivsuse tõusuks, tunnistada vajalikuks kehtestada, alates 1954. aastast, loomakasvatussaaduste riiklike müügikohustuste alalised normid hektarite järgi.

Määrata kindlaks müügikohustuste alalised hektarinormid keskmiselt NSV Liidu kohta:

liha (eluskaalus) 4 kilogrammi ja villa 520 grammi hektarilt, väikesi nahku 4,2 tükki igalt sajalt hektarilt maapinnalt (põllud, sealhulgas puuvilja- ja köögiviljaaiad; heina- ja karjamaad), mis on kolhoosidele kinnistatud, kaasa arvatud kaugkarjamaad, millelt liha, villa ja väikeste nahkade müügikohustusi arvestada madaldatud normide järgi;

piima 16 liitrit hektarilt, suuri nahku 1,35 tükki igalt sajalt hektarilt maapinnalt (põllud, sealhulgas puuvilja- ja köögiviljaaiad; heina- ja karjamaad), mis on kolhoosidele kinnistatud;

mune 17 tükki põllumaa hektarilt, seanahku 3,5 tükki igalt sajalt hektarilt põllumaalt, millelt arvestatakse teravilja ja riisi riiklikke müügikohustusi.

Loomakasvatussaaduste riiklike müügikohustuste hektarite järgi määramise printsiipi tuleb rangelt ellu viia. Mitte lubada kahjulikku praktikat, mis seisab kõrgendatud ülesannete määramises loomakasvatuse arendamise poolest eesrindlikele kolhoosidele. Määrata, et ühe rajooni piirides peab üldreeglina kehtima loomakasvatussaaduste varumise üks hektarinorm.

Kohustada NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi kuu aja jooksul koos liiduvabariikide ministrite nõukogudega välja töötama ja NSV Liidu Ministrite Nõukogule kinnitamiseks esitama ettepanekud kolhooside loomakasvatussaaduste riiklike müügikohus-

tuste alaliste hektarinormide kohta vabariikide, kraide ja oblastite järgi.

2. Tühistada 1953. aastast kolhooside brõnsajuustu riiklikud müügikohustused ja kohustada NSV Liidu Toidukaupade Tööstuse Ministeeriumi organiseerima brõnsajuustu ja lambapiima kokkuostmist riiklike kokkuostuhindade järgi ning jätta kolhoosidele õigus anda brõnsajuustu ja lambapiima piimamüügikohustuste arvel kehtivate ekvivalentide järgi.

3. Kustutada kolhooside kogu eelmiste aastate loomakasvatussaaduste riiklike müügikohustuste võlgnevus, seisuga 1. jaanuariks 1953.

4. Määrata kindlaks järgmised keskmised varumishinnad liha, piima ja villa kohta, mis antakse riiklike müügikohustuste korras:

a) liha — keskmise rammususega veiste ja lammaste eluskaalu ühe kilogrammi eest 1 rubla 50 kopikat, lihasaad — 3 rubla 20 kopikat, kanad ja tibud — 5 rubla, kalkunid — 6 rubla, pardid ja haned — 4 rubla, küülikud — 1 rubla 20 kopikat, makstes kehtivate hindade järgi juurde küülikute nahkade eest, mis antakse riigile;

b) piim (baasilise rasvasisaldusega) — 55 kopikat liitri eest, või — 9 rubla ja sulatatud või — 12 rubla kilogrammi eest;

c) vill — 1 kilogrammi esimese klassi peenvilla eest 28 rubla 20 kopikat (kui saadakse puhast villa 42 protsenti), esimese klassi poolpeenvill — 18 rubla 40 kopikat (kui saadakse puhast villa 45 protsenti), poolkare kevadine vill — 13 rubla 30 kopikat (kui saadakse puhast villa 52 protsenti) ja kare vill — 9 rubla 53 kopikat.

Säilitada 1954. aastaks Rostovi oblasti, Stavropoli krai ja Kirgiisi NSV kolhoosidele kehtiv kord villa riiklike müügikohustuste plaani täitmise arvestamisel pesemata villast puhta villa saamise olemasolevate plaaninormide alusel.

5. Määrata, et käesolevas määruses ettenähtud uute kõrgendatud hindade järgi makstakse 1953. aastal, olenevata äraandmise ajast, liha, piima ja piimasaaduste eest, mis on antud nende saaduste III ja IV kvartali riiklike müügikohustuste arvel, samuti ka iga liiki villa eest, mis on antud aastakohustuste täitmise arvel üle 60 protsenti.

6. Selleks, et anda kolhoosidele võimalus riigile müügikohustuste arvel loomi ära anda soodsamal ajal pärast

karjamaanuuma ja nuumamist, määrata 1954. aastaks järgmised riigile kolhooside poolt liha (välja arvatud sealiha) andmise kalendritähtajad kohustusliku müügi alal protsentides aastanormist: I kvartalis — 20 protsenti, II kvartalis — 15 protsenti, III kvartalis — 30 protsenti ja IV kvartalis — 35 protsenti.

Kasahhi NSV loomakasvatuserajoonidele, Dagestani ANSV, Mägi-Altai autonoomse oblasti, Jakuudi ANSV ja Tuva autonoomse oblasti mägirajoonidele, Burjaatmongoli ANSV, Krasnojarski krai, Omski, Tomski, Tjumeni, Irkutski ja Tšitaa oblasti põhjarajoonidele ja raudteest kaugel olevatele rajoonidele määrata liha müügikohustuste täitmise tähtajad: II kvartalis 40 protsenti, III kvartalis 60 protsenti.

Sealiha andmine liha müügikohustuste arvel peab toimuma järgmistel tähtaegadel: I kvartalis 30 protsenti, II kvartalis 15 protsenti, III kvartalis 15 protsenti, IV kvartalis 40 protsenti.

7. Kinnitada 1953. aastast lihas ja piimas makstava naturaaltasu normid masina-traktorijaamade ja söötade tootmiseks spetsialiseeritud jaamade töö eest.

Lihast ja piimast makstava naturaaltasu määrasid tööde eest, mis on täidetud hilinemisega, masina-traktorijaamade ja spetsialiseeritud jaamade ning kolhooside vahel sõlmitud lepinguis ettenähtud tähtaegadega võrreldes, alanetakse 10 protsendi võrra.

Määrata, et naturaaltasu lihas ja piimas tööde eest heina- ja karjamaade kändudest puhastamise ja kuivendamise alal ning väheproduktiivsete heina- ja karjamaade üleskündmise alal tasuvad kolhoosid, alates teisest aastast pärast nende tööde tegemist, võrdsetes osades kolme aasta jooksul.

8. Selleks, et kindlustada riigi kasvavate vajaduste rahuldamist loomakasvatussaaduste järele elanikkonna varustamiseks toiduainetega ning kerge- ja toiduainetööstuse varustamiseks toorainetega, pidada vajalikuks asendada üleplaaniilise müümise korras loomakasvatussaaduste varumise ja limiteeritud kokkuostuhindade alusel kokkuostmise kehtiv süsteem ühtse riikliku kokkuostu süsteemiga. Riik ostab kolhoosidelt loomakasvatussaadusi kokku üldreeglina lepingute järgi, mis varumisorganisatsioonid sõlmivad kolhoosidega.

Määrata kindlaks loomakasvatustasaaduste riikliku kokkuostu järgmine kord ja tingimused:

a) riiklikku kokkuostu teostada järgmiste keskmiste kokkuostuhindade järgi:

liha — 1 kilogramm eluskaalus keskmise rammususega veiste ja lammaste liha 4 rubla 10 kopikat, lihasead — 7 rubla, kodulindude liha — 8 rubla 50 kopikat;

piim (baasilise rasvasisaldusega) — 1 rubla 20 kopikat liiter, rajoonides aga, mis saadavad piima Moskva ja Leningradi linnale ning Põhja-Kaukaasia ja Krimmi lõunaranniku kuurortidele — 1 rubla 50 kopikat liiter;

munad — 5 rubla kümme;

brõnsajuust, rasvasisaldusega 40 protsenti ja rohkem — 7 rubla kilogramm.

Toornahkade eest maksta kolhoosidele varumishindadest poolteist korda kõrgemat hinda.

Maksta piima eest, mida müüakse ajavahemikul 1. oktoobrist 1. maini, kokkuostuhinnale juurde rajoonides, mis saadavad piima Moskva ja Leningradi linnale ning NSV Liidu Ministrite Nõukogu poolt kinnitatud nimekirjas ettenähtud tööstuskeskustele ja Põhja-Kaukaasia ning Krimmi lõunaranniku kuurortidele, 20 kopikat ja teistes rajoonides 10 kopikat ühe liitri baasilise rasvasisaldusega piima eest.

Maksta loomade ja kodulindude eest, mis müüakse II kvartalis, lisatasu kokkuostuhindadele järgmises ulatuses:

veiste ja lammaste eluskaalu ühe kilogrammi eest 1 rubla, sigade ja kodulindude eest 1 rubla 50 kopikat;

b) müüa kolhoosidele tarbijate kooperatsiooni kaudu nende poolt müüdud liha, piima, või ja munade eest tööstuskaupu — autosid, nende tagavaraosi, autode järelvankreid, elektrimootoreid, metsa, katuseplekki ja sordi-rauda, eterniiti, naelu, veetorusid ja teisi tööstussaadusi, millel on tootmisalane ja majanduslik tähtsus, arvestatult müüdud saaduste väärtuse iga 100 rubla eest 100 rubla väärtuses tööstuskaupu jaehindade järgi.

Riikliku kokkuostu korras müüdud piima ja või eest müüa kolhooside soovil ülalnimetatud tööstuskaupade asemel jõusööt (õlikoogid, kliid, kombineeritud sööt) jaehindade järgi:

Moskva ja Leningradi linnale, liiduvabariikide pealinnadele, oblastite, kraide ja vabariikide keskustele, Põhja-

Kaukaasia ja Krimmi lõunaranniku kuurortidele täispiima saatvate rajoonide kolhoosidele 1 kilogramm sööta iga liitri müüdud piima eest;

NSV Liidu Ministrite Nõukogu poolt kinnitatud nimekirjades ettenähtud teistele tööstuskeskustele täispiima saatvate rajoonide kolhoosidele 750 grammi söötasid iga liitri müüdud piima eest;

tööstuslikult võid ja juustu valmistavate rajoonide kolhoosidele 500 grammi sööta iga liitri müüdud piima eest.

Kolhoosidele ja individuaalmajanditele, kes on täitnud kogu aasta riiklikud müügikohustused 1953. aastal liha, piima ja munade alal, teostada arveldust toodangu eest, mis on antud üle müügikohustuste, tingimustel, mis on kindlaks määratud käesolevas määruses loomakasvatuse saaduste riikliku kokkuostu kohta.

Kohustada varumisorganisatsioone teostama hiljemalt kuu aja jooksul arvelduse nimetatud toodangu eest, samuti ka selle toodangu eest, mis on ära antud varem müügikohustuste põhjal 1953. aasta III ja IV kvartali kohustuste arvel.

Loomade eest, mis müüakse riikliku kokkuostu korras, müüa kolhoosidele nende soovil teiste tööstuskaupade asemel kokkuostu korras müüdud loomade väärtuse 7 protsendi piirides nahakaupa, valgeparknahka, hobuse-riišt ja nahkjalatseid. Sel juhul riigile müüdud loomade nahku müügikohustuste hulka ei arvestata.

Jätta kolhoosidele õigus kehtiva ekvivalendi järgi anda riigile müügikohustuste arvel: suuri nahku väikeste nahkade ja seanahkade asemel, väikesi nahku suurte nahkade ja seanahkade asemel, seanahku suurte või väikeste nahkade asemel.

Seanahkade andmist suurte või väikeste nahkade asemel teostatakse kuni 50 protsendi ulatuses riigile müümisele kuuluvate suurte või väikeste nahkade kogusest;

c) sel juhul, kui kolhoosid varumisorganisatsioonidega sõlmitud lepingute järgi müüvad liha ulatuses, mis ületab riiklike müüginormide kohta kätteantud kohustustes ettenähtud koguse, makstakse neile lisaks kokkuostuhinnale lisatasu 20 protsendi ulatuses liha eest, mis on müüdud üle 30 protsendi kolhoosidele kätteantud riiklike liha-müüginormide kohustustes näidatud kogusest.

Samasugust lisatasu maksta kolhooside poolt üle 50 protsendi sellest kogusest müüdud piima ja munade eest,

mis on näidatud kolhoosidele piima ja munade riiklike müüginormide kohustustes.

Kolhooside ja individuaalmajandite poolt villa müümisel riikliku kokkuostu korras säilitada tingimused ja kord, mis on kehtinud varem üle plaani müüdud villa eest tasumise suhtes;

d) kolhoosidele, kes on sõlminud lepingud riikliku kokkuostu korras liha ja piima müümiseks, anda igas kvartalis rahalist avanssi 30 protsendi ulatuses nende saaduste kokkuostuväärtusest, mis kuuluvad müümisele vastavalt lepingule kvartali jooksul;

e) kolhoosid võivad müüa loomakasvatussaadusi varumisorganisatsioonidega sõlmitud lepingute järgi kokkuostu korras: liha — pärast seda, kui on täidetud kvartali varumiskohustused, piima — kui on täidetud kuukohustused, mune, villa ja toornahku — kui on täidetud kohustused kindlaksmääratud kalendritähtaegadel;

f) kolhoosnikutele ja teistele individuaalmüüjatele, kes on täitnud kindlaksmääratud kalendritähtaegadeks müügikohustused, müüa kokkuostu korras riigile müüdud liha, piima, munade ja villa eest majandusliku tähtsusega kaupu ja isiklike tarbekaupu tingimustel, mis on ette nähtud kolhooside suhtes.

9. Teha NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumile ülesandeks koos NSV Liidu Toidukaupade Tööstuse Ministeeriumiga ja Tarbijate Kooperatiivide Keskliiduga vastavalt kinnitada riikliku kokkuostu ning kolhooside poolt liha, piima, munade ja villa müümise tüüpleping.

10. Panna liha ja piima riikliku kokkuostu teostamine NSV Liidu Toidukaupade Tööstuse Ministeeriumile, villa kokkuostu teostamine NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumile ja munade kokkuostu teostamine Tarbijate Kooperatiivide Keskliidule.

Teha NSV Liidu Riiklikule Plaanikomiteele, NSV Liidu Rahandusministeeriumile ja NSV Liidu Toidukaupade Tööstuse Ministeeriumile ülesandeks vastavalt kuu aja jooksul kinnitada loomade ja piima riikliku kokkuostu aparadi koosseis ning töötasu süsteem, asendades piimavastuvõtupunktides töötavad mittekoosseisulised vastuvõtjad koosseisuliste piimavastuvõtjatega, organiseerides kokkuostu alal inspeksiooniaparaadi ja tõstes varumisaparaadi töötajate materiaalset huvi. Sellega seotud

täiendavad kulutused teha tarbijate kooperatsioonile NSV Liidu Toidukaupade Tööstuse Ministeeriumi organisatsioonide poolt tagasimakstavate kulude arvel ning NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1952. aasta 7. juuli määruste nr. 3070 ja 3071 kohaselt loomade ja piima kokkuostust saadava kasumi arvel.

Anda NSV Liidu Toidukaupade Tööstuse Ministeeriumile õigus liha ja piima riikliku kokkuostu teostamisele kontrahentsetel alustel kaasa tõmmata tarbijate kooperatsiooni organisatsioon.

Kontroll riikliku loomakasvatussaaduste kokkuostu kohta varumisorganisatsioonide ja kolhooside vahel sõlmitud lepingute täitmise üle panna NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi organitele.

11. Kohustada NSV Liidu Toidukaupade Tööstuse Ministeeriumi ning NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi esitama kuu aja jooksul NSV Liidu Ministrite Nõukogule ettepaneku riikliku kokkuostu korras piima müüvatele tööliste ja teenistujate majanditele kore- ja jõusööda müümise tingimuste kohta.

12. Selleks, et parandada piimakarja kasvatuse arendamist kolhoosides, kes saavad piima suurte linnade ja tööstuskeskuste elanikkonna varustamiseks, vabastada, alates 1953. aastast, riiklikest heinamüügikohustustest kolhoosid rajoonides, mis asuvad 150-kilomeetrilises tsoonis Moskva linna ümber, kolhoosid rajoonides, mis asuvad 100-kilomeetrilises tsoonis Leningradi linna ümber, kolhoosid rajoonides, mis asuvad 50-kilomeetrilises tsoonis NSV Liidu Ministrite Nõukogu poolt kinnitatud nimekirjades loetletud teiste linnade ja tööstuskeskuste ümber.

13. Kohustada NSV Liidu Toidukaupade Tööstuse Ministeeriumi tagasi andma kolhoosidele võitööstustest ja koorejaamadest kooritud piima (lõssi) pärast piima separeerimist, mis on saadud müügikohustuste ja riikliku kokkuostu korras, järgmises ulatuses:

kolhoosidele — piima andjatele, kus on veiste tõufarmid või tõusigade farmid, — täielikult; teistele kolhoosidele vähemalt 70 protsenti keskmiselt aastas ja vasikatele piimajootmise perioodil — 100 protsenti.

Juustutööstused annavad kooritud piima kolhoosidele tagasi keskmiselt aastas 20 protsendi ulatuses ja vasikatele piima jootmise perioodil — 50 protsenti kolhoosidelt vastuvõetud piima kogusest.

14. Määrata, et Uleliiduline Elusloomade Müügikontor peab realiseerima kolhoosidele tõuloomi, alates 1954. aastast, tingimustel, et kolhoosid, kes neid loomi omandavad, annavad riiklikesse varumispunktidesse vastavalt keskmise rammususega veiseid, lambaid ja kitsi ja lihasigu tõuloomade eluskaalu ühe kilogrammi eest järgmises ulatuses: eliitklassi veiste, lammaste ja kitsede eest — 2 kilogrammi, esimese klassi veiste, lammaste ja kitsede eest — 1,7 kilogrammi, teise klassi veiste, lammaste ja kitsede eest — 1,5 kilogrammi lihaloomi ja eliitklassi sigade eest — 2 kilogrammi, esimese klassi sigade eest — 1,8 kilogrammi ja teise klassi sigade eest — 1,5 kilogrammi lihasigu.

Anda kolhoosidele õigus omandada Uleliiduliselt Elusloomade Müügikontorilt tõuvasikaid ja -tallesid ka raha eest tõukarja kohta kehtivate hindade järgi.

NSV Liidu Rahandusministeeriumil tasuda NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumile tõuloomade varumisväärtus ning transporteerimise, varumise ja kolhoosidele müümise kulud.

Kohustada NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi koos NSV Liidu Toidukaupade Tööstuse Ministeeriumiga kuu aja jooksul kooskõlas NSV Liidu Rahandusministeeriumiga kindlaks määrama kolhoosidele lihaloomade eest tõuloomade müümise korra.

15. Määrata alates 1954. aastast, et haude-linnukasvatusjaamad annaksid kolhoosidele, kolhoosnikutele ja teistele tarbijatele tibusid tingimusel, et need annavad kahe tibu eest 3 kanamuna, kahe pardi- või kalkunipoja eest 4 kanamuna, kahe hanepoja eest 5 kanamuna või munade asemel liha kehtivate ekvivalentide järgi.

Võtta haude-linnukasvatusjaamade ülalpidamine riigi eelarvele. Määrata, et haude-linnukasvatusjaamu finantseeritakse liiduvabariikide eelarvete järgi.

Anda haude-linnukasvatusjaamade direktoritele õigus müüa kuni 20 protsenti kõigist kasvatatud tibudest töölistele, teenistujatele ja teistele tarbijatele raha eest, kehtivate hindade järgi.

16. Selleks, et tõsta kolhooside, kolhoosnikute, tööliste ja teenistujate huvi küülikute kasvatamise arendamise ja riigile küülikunahkade müümise vastu, anda küülikunahkade riigile müüjate soovil selle asemel, et maksta nende poolt antud nahkade eest rahas ja anda neile

toidu- ja tööstuskaupu kehtiva korra järgi, iga kahe I sorti naha või kolme II ja III sorti naha eest üks töödeldud või värvitud küülikunahk, vastavalt sordile ja suuru- sele, riigile müüjate poolt soovitud sortimendis, kusjuu- res väärtuse vahe toornahkade ja töödeldud (värvitud) nahkade vahel tasutakse kehtivate riiklike hindade järgi.

17. Maksta kolhoosidele välja kulud, mis on seotud villa toimetamisega lambapügamispunktidest rajoonide varumisladudeni või jaamade (sadamate) juures olevate vastuvõtupunktideni, vahemaa eest, mis ulatub üle 25 kilomeetri.

Villa kohaletoimetamise kulud tasuta autotranspordi veokulude ühtsete tariifide järgi NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi loomsete toorainete ja karusnaha varumise üleliidulise ühenduse käibe-lisa- kulude arvel.

18. Kinnitada 1954. aastaks loomakasvatussaaduste varumisplaan ja riiklik kokkuostuplaan järgmises ulatuses: liha — 4 100 000 tonni eluskaalus, piim — 14 300 000 tonni, munad — 4290 miljonit tükki, vill — 230 000 tonni.

Säilitada NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1951. aasta 25. juuni määrusega nr. 2167 kehtestatud kord, mille järgi arvestatakse kolhooside poolt riigile antav vill söödateravilja ja liha müügikohustuste täitmise arvele.

19. Selleks, et suurendada liharessursse, kohustada NSV Liidu Riiklikku Plaanikomiteed ette nägema, et 1954. aastal eraldataks täiendavalt loomade nuumamiseks 1 miljon tonni jõusööt, sealhulgas: NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumi ning NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi sovhoosidele 300 000 tonni, NSV Liidu Toidukaupade Tööstuse Ministeeriumile nuumamismajandite jaoks 100 000 tonni ja kolhoosidele 600 000 tonni.

NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumil koos NSV Liidu Toidukaupade Tööstuse Ministeeriumiga tuleb jaotada rajoonide järgi jõusööt, mis eraldatakse kolhoosidele andmiseks.

Kolhoosidele ja sovhoosidele, kes annavad riigile loomi ja linde vastutasuks jõusööda eest, anda sööt järgmise arvestusega: ühe tsentneri veiste ja lammaste eest eluskaalus — 4 tsentnerit, ühe tsentneri sigade ja lindude eest eluskaalus — 5,5 tsentnerit jõusööt.

Kohustada NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi, NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumi, NSV

Liidu Toidukaupade Tööstuse Ministeeriumi kindlustama, et 1954. aasta esimesel poolel antaks vähemalt 100 000 tonni liha eluskaalus käesoleva määruse 18. punktis kinnitatud liha varumise ja riikliku kokkuostuplaani arvel järgmistest allikatest: teravilja vastu vahetamise arvel, sovhoosidele jõusööda täiendava andmise arvel ning loomade nuumamisest ja karjamaanuumast saadud kaalujuurdekasvu arvel NSV Liidu Toidukaupade Tööstuse Ministeeriumi süsteemis.

20. Seoses individuaalmajanditele liha, piima ja munade kohustuslike müüginormide alandamisega ja nende saaduste ühtse riikliku kokkuostusüsteemi kehtestamisega kinnitada müügikohustuste põhjal varumise plaan 1953. aastaks: liha — 1 787 000 tonni, piim — 6 980 000 tonni ja munad — 3757 miljonit tükki; riiklik kokkuostuplaan 1953. aastaks: liha — 608 000 tonni, sealhulgas teisel poolaastal 564 000 tonni, piim — 2 440 000 tonni, sealhulgas teisel poolaastal 2 241 000 tonni, munad — 1953. aasta teisel poolel — 143 miljonit tükki.

21. Kohustada NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi, NSV Liidu Toidukaupade Tööstuse Ministeeriumi, Tarbijate Kooperatiivide Keskliitu, kohalikke partei-, nõukogude ja põllumajandusorganeid tarvitusele võtma abinõud selleks, et tingimata täidetaks 1953. aastaks kindlaksmääratud loomakasvatussaaduste varumise ja riikliku kokkuostu plaanid.

22. Kohustada NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi esitama 1. novembriks 1953 NSV Liidu Ministrite Nõukogule ettepanekud liha, piima, munade, villa ja toornahkade varumise ja riikliku kokkuostu 1954. aasta plaani jaotamise kohta oblastite, kraide ja vabariikide järgi.

III

LOOMAKASVATUSSAADUSTE RIIKLIKE MUUGI-NORMIDE ALANDAMISEST KOLHOOSNIKUTE, TÖÖLISTE JA TEENISTUJATE MAJANDITELE

1. Alandada kehtivaid loomakasvatussaaduste riiklike müügikohustuste aastanorme kolhoosnikute, tööliste ja teenistujate majanditele ning määrata need kindlaks järgmises ulatuses:

a) liha kolhoosniku majandilt 30 kilogrammi eluskaalus aastas;

b) piima ühelt lehmalt, kes on olemas kolhoosniku, töölise ja teenistuja majandis:

Arhangelski, Brjanski, Velikije Luki, Vladimiri, Vologda, Voroneži, Gorki, Ivanovo, Kalinini, Kaluuga, Kemerovo, Kirovi, Kostromaa, Krimmi, Kuibõševi, Kurgaani, Kurski, Leningradi, Molotovi, Moskva, Novgorodi, Novosibirski, Omski, Orjoli, Pensa, Pskovi, Rostovi, Rjasani, Saraatovi, Sverdlovski, Smolenski, Tambovi, Tuula, Tjumeni, Uljanovski, Tškalovi, Tšeljabinski ja Jaroslavli oblastis, Altai, Krasnodari, Krasnojarski ja Stavropoli krais, Baškiiri ANSV-s ja Tatari ANSV-s — 110 liitrit aastas;

Amuuri, Astrahani, Irkutski, Kaliningradi, Stalingradi ja Tomski oblastis, Primorje ja Habarovski krais, Komi ANSV-s, Mari ANSV-s, Mordva ANSV-s, Udmurdi ANSV-s ja Tšuvaši ANSV-s, Ukraina NSV-s, Valgevene NSV-s, Kasahhi NSV-s, Läti NSV-s, Leedu NSV-s, Moldaavia NSV-s, Karjala-Soome NSV-s ja Eesti NSV-s — 100 liitrit aastas;

Usbeki NSV-s, Gruusia NSV-s, Aserbaidžani NSV-s, Kirgiisi NSV-s, Tadžiki NSV-s, Armeenia NSV-s ja Turkmeeni NSV-s, Groznõi oblastis, Kabardiini ANSV-s ja Põhja-Osseedi ANSV-s — 80 liitrit aastas;

Sahalini ja Tšitaa oblastis, Dagestani ANSV-s, Burjaat-mongoli ANSV-s ja Jakuudi ANSV-s, Tuva autonoomses oblastis — 60 liitrit aastas.

Piima kohustuslikud müüginormid esmakordselt poeginud lehmadel esimesel poolaastal poegimise korral alanetakse poole võrra;

c) mune kolhoosniku majandilt:

Ukraina NSV Vinnitsa, Vorošilovgradi, Dnepropetrovski, Žitomiri, Zaporožje, Kamenets-Podolski, Kiievi, Kirovogradi, Nikolajevi, Odessa, Poltaava, Stalino, Sumõ, Harkovi, Hersoni ja Tšernigovi oblastis, Krasnodari ja Stavropoli krais, Rostovi oblastis, Kabardiini ANSV-s — 100 tükki aastas;

Gruusia NSV-s, Aserbaidžani NSV-s, Moldaavia NSV-s ja Armeenia NSV-s, Altai krais, Astrahanis, Voroneži, Groznõi, Kemerovo, Kuibõševi, Kurgaani, Kurski, Krimmi, Novosibirski, Omski, Tomski, Tjumeni, Saraatovi, Stalin-

gradi ja Uljanovski oblastis, Tatar ANSV-s ja Põhja-Osseedi ANSV-s — 75 tükki aastas;

Valgevene NSV-s, Leedu NSV-s, Läti NSV-s ja Eesti NSV-s, Ukraina NSV Volõõnia, Drogobõtši, Taga-Karpaatia, Ismaili, Lvovi, Rovno, Stanislavi, Ternopoli ja Tšernovtšõ oblastis ning Brjanski, Velikije Luki, Vladimiri, Gorki, Ivanovo, Kalinini, Kaluuga, Kirovi, Kostromaa, Moskva, Molotovi, Orjoli, Pensa, Rjasani, Smolenski, Sverdlovski, Tuula, Tambovi, Tšeljabinski, Tškalovi ja Jaroslavli oblastis, Baškiiri ANSV-s, Dagestani ANSV-s, Mari ANSV-s, Mordva ANSV-s, Udmurdi ANSV-s ja Tšuvaši ANSV-s — 50 tükki aastas;

Usbeki NSV-s, Kasahhi NSV-s, Kirgiisi NSV-s, Tadžiki NSV-s ja Turkmeeni NSV-s, Amuuri, Arhangelski, Vologda, Irkutski, Kaliningradi, Leningradi, Novgorodi, Pskovi, Sahalini ja Tšitaa oblastis, Krasnojarski, Primorje ja Habarovski krais, Burjaatmongoli ANSV-s — 30 tükki aastas;

d) villa igalt kolhoosniku, töölise ja teenistuja majandis olevalt lambalt:

Stavropoli krais, Astrahani, Groznõi ja Rostovi oblastis — 1100 grammi aastas;

Ukraina NSV Vinnitsa, Vorošilovgradi, Dnepropetrovski, Žitomiri, Zaporozje, Kamenets-Podolski, Kiievi, Kirovogradi, Nikolajevi, Odessa, Poltaava, Stalino, Sumõ, Harkovi, Hersoni ja Tšernigovi oblastis, Usbeki NSV-s, Kasahhi NSV-s, Moldaavia NSV-s, Kirgiisi NSV-s, Turkmeeni NSV-s, Krasnodari krais, Krimmi ja Stalingradi oblastis — 900 grammi aastas;

Gruusia NSV-s, Aserbaidžani NSV-s, Armeenias NSV-s, Saraatovi ja Tškalovi oblastis — 750 grammi aastas;

Altai ja Krasnojarski krais, Voroneži, Irkutski, Kemerovo, Kuibõševi, Kurgaani, Novosibirski, Omski, Tomski, Uljanovski, Tšeljabinski ja Tšitaa oblastis, Tatar ANSV-s, Baškiiri ANSV-s ja Burjaatmongoli ANSV-s — 600 grammi aastas;

Tadžiki NSV-s, Kurski, Pensa, Tambovi ja Tjumeni oblastis, Dagestani ANSV-s, Kabardiini ANSV-s, Mordva ANSV-s ja Põhja-Osseedi ANSV-s — 500 grammi aastas;

Ukraina NSV Volõõnia, Drogobõtši, Taga-Karpaadi, Ismaili, Lvovi, Rovno, Stanislavi, Ternopoli ja Tšernovtšõ oblastis ning Brjanski, Kaluuga, Orjoli, Rjasani, Sverd-

lovski, Smolenski ja Tuula oblastis, Mari ANSV-s, Udmurdi ANSV-s ja Tšuvaši ANSV-s — 400 grammi aastas;

Valgevene NSV-s, Leedu NSV-s, Läti NSV-s, Eesti NSV-s, Velikije Luki, Vladimiri, Gorki, Ivanovo, Kalinigradi, Kalinini, Kirovi, Kostromaa, Molotovi, Moskva ja Jaroslavli oblastis ja Tuva autonoomses oblastis — 300 grammi aastas;

Karjala-Soome NSV-s, Primorje ja Habarovski kraisis, Amuuri, Arhangelski, Vologda, Leningradi, Novgorodi, Pskovi ja Sahalini oblastis, Komi ANSV-s ja Jakuudi ANSV-s — 200 grammi aastas.

Kohustada NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi alates 1953. aasta teisest poolest ellu rakendama käesoleva määrusega kehtestatud liha, piima, munade ja villa riiklike müügikohustuste normid kolhoosnike, tööliste, teenistujate ja teiste kodanike majapidamistele.

Oblastites, kraides ja vabariikides, kus kolhoosiperelede kehtivad madalamad liha, piima, munade ja villa müügikohustuste normid, võrreldes käesoleva määrusega kindlaksmääratud normidega, säilitada mainitud saaduste müügikohustuste alal kehtivad normid.

Nende kolhoosnike majapidamistele, kelle perekonna üksikud liikmed ei ole mõjuvate põhjusteta tänavu välja töötanud ettenähtud normipäevade miinimumi kolhoosis, tõsta riiklike müügikohustuste norme 50 protsendi võrra.

Maal ja suvituskohtades elavate ning isiklike loomi omavate tööliste ja teenistujate, töönduslike artellide, kalapüügiartellide ja invaliidide kooperatsioonide artellide liikmete majapidamistele, kui nende kasutuses on maad, määrata liha riiklik müügikohustus kolhoosiperelede ettenähtud korras ja normide alusel.

Vabastada 1953. aasta teiseks pooleks liha müügikohustusest kolhoosnikud, kes 1953. aasta 15. juuniks ei omanud arvelevõtmise andmete järgi isiklike loomi, ja mitte määrata neile liha müügikohustust 1954. aastal.

2. Uksiktalumajandeile ja üksikkäsitööliste majapidamistele määrata riiklikud liha, piima, munade ja villa müügikohustused kehtivate normide alusel.

3. Kohustada varumisorganisatsioone tasuma kolhoosnike ja teiste kodanike majapidamistele liha, piima, munade ja villa eest, mis on müüdud üle nende saaduste

müügikohustuste uute normide alusel, kui toodangu eest, mis on müüdnud riigile kokkuostu korras.

4. Vabastada 1953. aasta teisest poolest alates kolhoosnikute, tööliste, teenistujate, üksiktalupidajate ja teiste kodanike majapidamised lamba- ja kitsenaha riiklikust müügikohustusest.

Vabastada 1953. aasta teisest poolest alates linnade ja töölisasulate elanike majapidamised piima riiklikust müügikohustusest.

5. Vabastada 1953. aastast alates kolhoosnikute, tööliste ja teenistujate majapidamised ning teiste kodanike majapidamised villa riiklikust müügikohustusest nende isiklikuks omandiks olevate kitsede ja kaamelite pealt, samuti vabastada villa riiklikust müügikohustusest kolhoosnikute ja teiste kodanike majapidamised Kaug-Põhja rajoonides.

6. Kaotada 1953. aastast alates kolhoosnikute ja teiste kodanike majapidamiste riiklikud brõnsajuustu müügikohustused ning kohustada NSV Liidu Toidukaupade Tööstuse Ministeeriumi organiseerima brõnsajuustu ja lambapiima kokkuostu riiklike kokkuostuhindadega.

Anda kolhoosnikutele ja teistele kodanikele õigus müüa brõnsajuustu ja lambapiima piima müügikohustuse arvel kehtivate asendus-ekvivalentide alusel.

7. Kustutada kolhoosnikute, tööliste ja teenistujate majapidamiste kogu eelmiste aastate võlgnevus loomakasvatussaaduste riiklike müügikohustuste alal, seisuga 1. jaanuariks 1953.

8. Vabastada täielikult riiklikest liha, munade, villa ja seanaha müügikohustustest:

a) kolhoosnikute majapidamised ja kolhoosi liikmeks mitteolevate isikute majapidamised, kelle perekonnaliikmed, kes kuuluvad majapidamise koosseisu, viibivad tegevteenistuses Nõukogude Armees, sõjalaevastikus või NSV Liidu Siseministeeriumi piirivalve- ja sisevägedes, kui perekonda ei ole jäänud teisi töövõimelisi peale sõjaväelase naise või ema, kellel on kuni 8 aasta vanuseid lapsi;

b) nende kodanike majapidamised, kelle perekondade koosseisu kuulub Isamaasõja esimese grupi invaliide, kui perekonnas on üksainus töövõimeline;

nende kodanike majapidamised, kelle perekondade koosseisu kuulub Isamaasõja teise grupi invaliide, kui

perekonnas on üks töövõimeline ja kuni 16 aasta vanuseid lapsi;

nende kodanike majapidamised, kelle perekondade koosseisus on Isamaasõja esimese või teise grupi invaliide ja kaks töövõimelist perekonnaliiget, kui perekonnas on 5 või rohkem last kuni 16 aasta vanuses.

Teistele majapidamistele, kelle perekonna koosseisu kuulub esimese ja teise invaliidsuse grupi sõja- ja tööinvaliide, vähendatakse müügikohustusi poole võrra, töövõimeliste puudumisel aga vabastatakse need majapidamised täielikult müügikohustustest.

Töövõimeliste majapidamistele ettenähtud soodustused antakse majapidamistele, mille koosseisu kuulub kodanikke, kes on töötanud palgatööl ja muutunud töövõimeliseks, kelle sotsiaalkindlustusorganid on arvanud esimesse või teise invaliidsuse gruppi.

Invaliidi surma korral säilitatakse majapidamisele antud soodustus aasta lõpuni;

c) maal asuvate algkoolide, mittetäielike keskkoolide ja keskkoolide õpetajate (sealhulgas need kooliõpetajad, kes on läinud pensionile) majapidamised; maakohtades asuvate lastekodude direktorite, direktorite asetäitjate õppe- ja kasvatustöö alal, kasvatajate ja tööinstruktorite majapidamised;

d) nende agronoomide, zootehnikute, hüdrotehnikute, maakorraldajate, melioraatorite, loomaarstide ja -velskrite, meditsiiniliste arstide, keskmise meditsiinilise personali, riiklike sanitaarinspektorite majapidamised, kel on eriharidus ning kes töötavad oma erialal ettevõtetes, asutustes ja organisatsioonides, mis asuvad maal;

e) maal asuvate masina-traktori jaamade ja spetsialiseeritud jaamade, rajoonidevaheliste põllutöömehaanika kapitalremondi töökodade, samuti sovhooside, hobusekasvanduste ja riiklike viljapuukoolide direktorite, direktorite asetäitjate, tehniliste juhatajate, inseneride, tehnikute, agronoomide, vanemmehaanikute ja mehaanikute majapidamised.

Käesoleva punkti alapunktides „c“, „d“ ja „e“ ettenähtud soodustus antakse juhul:

kui nendes alapunktides loetletud kodanikud on perekonna peaks või ainukeseks selle perekonna töövõimeliseks liikmeks;

kui majapidamises ei ole tööloomi ja on ainult üks lehm, üks noorveis, arvestamata jooksval aastal sündinud noorloomi, üks üle 6 kuu vana siga ning 3 üle aasta vanust lammast ja kitse talledega, lehma või sea puudumisel aga — mitte rohkem kui 5 üle aasta vanust lammast ja kitse talledega; Kaug-Põhja rajoonides ja nende rajoonidega võrdseks arvatud kaugetes kohtades —, kui isiklikuks omandiks olevate loomade arv ei ületa põllumajandusliku artelli põhikirjas antud rajooni kolhoosipere jaoks ettenähtud hulka;

kui majapidamises maatüki suurus ei ületa NSV Liidu valitsuse poolt ettenähtud normi;

f) asutustest, ettevõtetest ja organisatsioonidest kolhoosidesse suunatud spetsialistide ja praktikute hulgast valitud kolhoosiesimeeste majapidamised;

g) maal elavate ja isiklikus omandis loomi mitteomavate tööliste ja teenistujate, töenduslike artellide, kalapüügiartellide ja invaliidide kooperatsioonide artellide liikmete majapidamised;

h) vanuse tõttu töövõimetute kolhoosnikute, tööliste, teenistujate, üksiktalupidajate ja teiste kodanike (60 aastaseks saanud ja vanemate meeste, 55 aastaseks saanud ja vanemate naiste) majapidamised, kui majapidamisest ei võta isikliku tööga osa teised töövõimelised perekonnaliikmed;

i) nende kodanike majapidamised, kelle perekonna koosseisus on kuni 8 aasta vanuseid lapsi, kelle pealt riik maksab toitja kaotamise tõttu pensioni, kui perekonna koosseisus ei ole üle ühe töövõimelise perekonnaliikme;

j) nende orbude majapidamised, kes ei ole saanud selle aasta 1. jaanuariks 16 aastaseks, mille eest müügi kohustused arvestatakse, kui majapidamises ei ole töövõimelisi perekonnaliikmeid.

9. Vabastada täielikult piima riiklikust müügi kohustusest majapidamised, mis on mainitud 8. punkti alapunktides „b“, „c“, „g“ ja „j“.

8. punktis loetletud ülejäänud majapidamised, kus on isiklikus omandis lehma, peavad täitma piima riikliku müügi kohustust soodustatud normi alusel — kehtestatud normidest pooles ulatuses.

10. Anda Isamaasõja rinnetel hukkunud ja teadmata kadunud sõjaväelaste ja partisanide majapidamistele järgnevad soodustused riiklike liha, piima, munade, villa ja

seanaha müügikohustuste alal: majapidamistele, kus perekonna koosseisus on üks töövõimeline liige ning kuni 3 last kuni 16 aasta vanuses, 25 protsendi ulatuses, majapidamistele, kus perekonna koosseisus on üle kolme lapse kuni 16 aasta vanuses ja üks töövõimeline, 50 protsendi ulatuses kehtestatud müüginormidest.

11. Vabastada riiklikest piima ja villa müügikohustustest kolhoosnikute, tööliste, teenistujate ja teiste kodanike majapidamised lehma, esmakordselt poegiva lehma või lamba lõpmise või hädatapmise korral, samuti vabastada seanaha müügikohustusest kolhoosnikute ja teiste kodanike majapidamised juhul, kui siga on lõpnud nakushaigusesse, kui on olemas veterinaarjärelevalve otsus lõpmise põhjuste või loomade hädatapmise kohta.

Piima, villa ja seanaha müügikohustustest vabastatakse loomade lõpmise või hädatapmise momendist.

12. Anda vabariikide ministrite nõukogudele, kraide ja oblastite täitevkomiteedele õigus vabastada rajoonide täitevkomiteede taotlusel osaliselt, üksikjuhtudel aga täielikult loomakasvatussaaduste riiklikest müügikohustustest kolhoosnikute, tööliste, teenistujate ja teiste kodanike majapidamised, mis on saanud kannatada loodusõnnetuste tõttu ja perekonna peamise töötaja surma või pikaajalise haiguse korral ning ajutiselt sattunud raskesse materiaalsesse olukorda.

13. Soodustuste andmisel müügikohustuste alal kuuluvad töövõimetute hulka:

a) invaliidid, kelle sotsiaalkindlustuse organid on arvanud invaliidsuse esimesse või teise gruppi;

b) vigased, kes ei saa osa võtta põllutöödest ja teistest töödest.

Soodustuste andmisel ei arvestata töövõimeliste hulka järgnevaid perekonnaliikmeid: 60 aasta vanused ja vanemad mehed, 55 aasta vanused ja vanemad naised ja kuni 16 aasta vanused lapsed, kes on jõudnud sellesse ikka kalendriaastal, mille eest loomakasvatussaaduste müügikohustusi arvestatakse, samuti sõjaväelased ja nende õppeasutuste õpilased, kus õppeaeg on vähemalt aasta.

IV

SÕOTADE TOOTMISE JA VARUMISE SUURENDAMISEST KOLHOOSIDES

1. Määrata 1954. aastaks koresöötade varumise plaaniks kolhoosides 176 miljonit tonni, sellest heina — 90 miljonit tonni, mahlakaid söötasid — 76 miljonit tonni, millest silo — 42 miljonit tonni ning juur- ja mugulvilju — 34 miljonit tonni.

Selleks, et likvideerida söötade tootmises mahajäämus ning varustada kolhooside loomad täielikult hea heina, teiste koresöötade, juur- ja mugulviljade, silo, haljas-söötade, söödateravilja ja teiste jõusöötadega:

a) laiendada mitme- ja üheaastaste heintaimede, söödajuurvilja, söödakõrvitsaliste ja silokultuuride külvipinda ning suurendada nende kultuuride viljakust kolhoosides järgnevalt:

Külvipind (miljonites hektarites)	1954. a.	1955. a.
Mitmeaastaste heintaimede niitepindala	13,6	16,0
Mitmeaastaste heintaimede külvamine	10,0	12,0
Üheaastased heintaimed	5,6	6,2
sellest sudaanihein	1,5	1,7
Söödajuurvili ja söödakõrvitsalised	1,4	1,5
Silokultuurid	2,0	2,4

Viljakus (tsentnereid hektarilt)

Mitmeaastaste heintaimede hein	24	27
Üheaastaste heintaimede hein	22	24
Söödajuurviljad ja söödakõrvitsalised	160	180
Silokultuurid	120	135
Looduslikud rohumaad	12	13,5

Määrata, et mitmeaastaste heintaimede niidupindala plaani täitmata jäämisel tuleb vastavalt suurendada üheaastaste heintaimede külvipinda ja teiste söödakultuuride külvipinda;

b) laiendada lutserni, esparseti, ohtetu luste ja sudaaniheina külvipinda stepi- ja metsastepirajoonides; ristiku, segus timutiga, viki-kaerasegatise ja üheaastase raiheina külvipinda — mittemustmullavööndis ja Uraali rajoonides;

söödakõrvitsaliste — kõrvitsa, arbuusi ja kabatšoki külvipinda eriti kagu- ja lõunarajoonide ning Põhja-Kaukaasia põuastes stepirajoonides, nihutada söödakõrvitsa ja kabatšoki kasvatamist meie maa teistesse rajoonidesse; võtta tarvitusele abinõud siloks kasvatatava maisi külvide nihutamiseks mustmulla- ja mittemustmullavööndi keskpriirkondadesse, Valgevene, Balti vabariikide rajoonidesse, Uraali, Siberi ja Kaug-Ida lõunapoolsetesse rajoonidesse ja Kasahstani põhjarajoonidesse, sest hea silo valmistamiseks on mais kõige väärtuslikum ja saagirikkam kultuur.

Teha NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumile ja NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumile ülesandeks organiseerida 1954. aastal laialdase tootmistingimustes ettevõetava katse korras maisipeade sileerimine, et saada kontsentreeritud silosöötla sigadele ja lindudele söötmiseks, samuti koresöötade maitsestamiseks mustmulla- ja mittemustmullavööndi keskpriirkondade, Valgevene ja Balti vabariikide rajoonide, Uraali, Siberi ja Kaug-Ida lõunarajoonide ning Kasahstani põhjarajoonide kolhoosides ja sovhoosides, kus mais looduslike tingimuste tõttu ei valmi;

c) kartuli suure toiteväärtuse tõttu laiendada tunduvalt kartulite tootmist söödaks ja seda esijoones mittemustmullavööndi, Uraali, keskmustmullapiirkondade ja Lääne-Siberi rajoonides;

d) kindlustada 1954. aastal 1 121 000 tsentneri ristikuseemne, 813 000 tsentneri lutserniseemne, 872 000 tsentneri esparsetiseemne ja 644 000 tsentneri mitmeaastaste kõrreliste heintaimede seemne kogumine kolhoosides. Varuda 1953. aastal riiklikesse ressursidesse vähemalt 60 000 tsentnerit sudaaniheina seemet;

e) luua 1953.—1955. aasta jooksul ristikuseemne riiklik kindlustusfond vähemalt 60 000 tsentneri ulatuses, lutserniseemne kindlustusfond — 60 000 tsentneri ulatuses, esparsetiseemne kindlustusfond — 50 000 tsentneri ulatuses, timutiseemne kindlustusfond — 30 000 tsentneri ulatuses, žitnjakiseemne kindlustusfond — 25 000 tsentneri ja ohtetu luste seemne kindlustusfond — 40 000 tsentneri ulatuses;

f) kindlustada heina- ja karjamaade parandamise tööde läbiviimine kolhoosides järgnevas ulatuses:

	(Tuhandetes hektarites)	
	1954. a.	1955. a.
Heina- ja karjamaade pealtvæetamine	1 700	3 300
Vähese viljakusega heina- ja karjamaade üleskündmine ning söödakultuuride külvamine nendele pindaladele	1 635	3 200
Soiste heina- ja karjamaade kuivendamine	650	750
Heina- ja karjamaadelt võsa juurimine ja puhastamine	740	960

Organiseerida kolhoosides vähemalt 7 miljoni tonni laudasõnniku, 1,4 miljoni tonni turbakomposti ja 300 000 tonni virtsa varumine ja heinamaadele laotamine 1953. a. sügisel ja 1954. aasta kevadel.

NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeerium, kohalikud nõukogude ja põllumajandusorganid peavad kindlustama söödateraviljade külvipindade laiendamist kolhoosides ning sisse seadma range kontrolli söödateraviljafondide loomise ja õige kasutamise üle kolhoosides, samuti võtma tarvitusele abinõud seemnekasvatuse alal valitseva olukorra parandamiseks ning kaunviljade — suvi- ja taliviki, põldoa, herne, seaherne, nuta, läätse ja teiste kultuuride seemnete paljundamise kiirendamiseks.

2. Vabastada kolhoosid 1953. aastast alates matimaksimisest loomade ja lindude söötmiseks määratud söödateravilja (kaer, oder, mais, kaunvili ning teised kultuurid ja teraviljajäätmed) jahvatamise ja purustamise eest. Tasu söödateravilja jahvatamise eest riiklikes ja kooperatiivsetes veskites võtta rahas 3 rubla tsentneri eest.

3. Selleks, et kindlustada kolhooside karja jõusöötdaga, kohustada NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi ja NSV Liidu Toidukaupade Tööstuse Ministeeriumi, alates 1953. aastast:

a) andma kolhoosidele, kes müüvad riigile müügikohustuse alusel nisu, tagasi kliid, arvestades 7 protsenti müüdüd nisu kaalust, võttes kliide eest tasu kehtivate nisu varumishindade alusel;

b) teostama nisu vahetamist söödateravilja vastu kehtivate asendus-ekvivalentide alusel lõuna- ja kagurajoonides, Lääne-Siberis ja teistes rajoonides, kus mullastiku- ja kliimatingimused on soodsad väärtusliku toiduvilja — nisu kasvatamiseks ja kus söödateravilja külvatakse väikesele pindalale;

c) määrama, alates 1953. aasta teisest poolest, kolhoosidele õlikultuuride seemnete eest, mida nad müüvad riigile müügikohustuste alusel ning masina-traktorijaamade ja spetsialiseeritud jaamade töö eest makstava naturaaltasu arvel, soodustatud hindadega õlikookide müümise normiks 12 kilogrammi tsentneri eest.

Kiulina ja kanepi kohta säilitada õlikookide kolhoosidele müümise kehtiv kord.

Õlikultuuride seemnete eest, mida kolhoosid müüvad üle plaani kuni 25 protsendi ulatuses, määrata õlikookide müümise normiks 16 kilogrammi tsentneri eest, õlikultuuride seemnete eest, mida müüakse üle plaani 25 protsendist kuni 50 protsendini, — 32 kilogrammi tsentneri eest ning seemnete eest, mida müüakse üle plaani enam kui 50 protsendi ulatuses, — 40 kilogrammi tsentneri eest.

4. Lehmade piimatoodangu tõstmise eesmärgil soovitada kolhoosidel rakendada suveperioodil laialdaselt loomade käestsöötamisega laagriviisilist pidamist, kusjuures karjamaid kasutada kopliviisiliselt ning loomadele sööta rikkalikult mahlakaid haljassöötasid.

Kindlustada kultuurkarjamaade loomine ning mitmeaastaste ja üheaastaste kõrreliste ja liblikõieliste heintaimede külvamine, samuti söödajuurvilja kasvatamine, et loomadele saaks suve- ja sügisperioodil anda täiendavalt haljas- ja mahlakaid söötasid.

Pidada vajalikuks, et iga kolhoos ja sovhoos varuks vähemalt 5—6 tonni silo lehma kohta, kasvatades sileerimiseks laialdaselt maisi, päevalille, söödakapsast ja teisi silokultuure.

5. Kaugkarjamaade õigemaks ja täielikumaks kasutamiseks loomakasvatuse edasiarendamisel, eriti aga lambakasvatuse edasiarendamisel, Kasahhi NSV, Usbeki NSV, Turkmeeni NSV, Tadžiki NSV, Kirgiisi NSV, Gruusia NSV, Aserbaidžani NSV, Astrahani, Groznõi, Stalinski, Rostovi oblasti, Dagestani ANSV, Põhja-Osseedi ANSV ja Stavropoli krai kolhoosides ning loomade kaugel maa taha ajamise järkjärguliseks vähendamiseks nendes vabariikides, kraides ja oblastites kindlustada heina kindlustusvarude loomine kaugkarjamaadel, külvates selleks mitmeaastasi ja üheaastasi heintaimi, ehitades loomakasvatushooneid, samuti elamuid ning kultuurilis-elutarbelise teenindamise hooneid.

NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeerium peab esitama 1. jaanuariks 1954 NSV Liidu Ministrite Nõukogule ettepanekud kaugkarjamaade õigema ja ratsionaalsema kasutamise kohta.

6. Kohustada NSV Liidu Metsa- ja Paberitööstuse Ministeeriumi kindlustama puust standardmajade ja karjuste brigaadidele määratud vagunmajakeste tootmise ja üleandmise Üleliidulisele Tarbijate Kooperatiivide Keskkliidule edasimüümiseks nende rajoonide kolhoosidele, kes karjatavad loomi eemalasuvatel kaugkarjamaadel.

NSV Liidu Riiklik Plaanikomitee peab plaanides ette nägema standardmajade ja vagunmajakeste tootmise ja müügi.

7. Selleks, et kindlustada karjale jootmiskohad, ehitada karjamaadele järgneval hulgal šaht- ja arteesiakaevusid:

	1954. a.	1955. a.
Šahtkaevusid	6500	5800
Arteesiakaevusid	2730	3500

8. Võtta riigieelarvesse projekteerimis- ja uurimistööd ning kaevude ja teiste veega varustamise seadeldiste ehitamise tehniline juhtimine kolhooside peamistel kasutamaadel. Kulud kaevude ja teiste seadeldiste projekteerimis- ja uurimistööde ning ehitamise alal riikliku fondi maadel võtta riigieelarvesse, kolhoosidele riiklikust maa-fondist kinnistatud karjamaadel kaevude ja teiste veega varustamise seadeldiste ehitamine viia 50 protsendi ulatuses läbi riigieelarve arvel ning 50 protsendi ulatuses kolhooside töö ja summade arvel.

9. Selleks, et suurendada kombineeritud söötade ja söötade tootmist toiduainetetööstuse ettevõtete jäätmeist, kohustada:

a) NSV Liidu Toidukaupade Tööstuse Ministeeriumi suurendama kombineeritud söötade tootmist 1954. aastal 2 000 000 tonnini, sellest lindudele määratud kombineeritud söötade tootmist 300 000 tonni.

NSV Liidu Riiklikul Plaanikomiteel, NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumil ja NSV Liidu Toidukaupade Tööstuse Ministeeriumil esitada kuu aja jooksul NSV Liidu Ministrite Nõukogule ettepanekud kombineeritud söötade tootmise tehaste võimsuse tõstmiseks 1956. aastal 5 000 000 tonnini aastas;

b) NSV Liidu Riiklikku Plaanikomiteed, NSV Liidu Rahandusministeeriumi, NSV Liidu Toidukaupade Tööstuse Ministeeriumi ning NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi esitama kuu aja jooksul NSV Liidu Ministrite Nõukogule ettepaneku kombineeritud söötade, liha-, kondi- ja kalajahu hindade alandamise kohta;

c) NSV Liidu Toidukaupade Tööstuse Ministeeriumi suurendama 1954. aastal kuivade suhkrupediilõikude tootmist 155 000 tonnini, vere-, liha- ja kondijahu tootmist — 28 000 tonnini ja sööda-kalajahu tootmist — 31 000 tonnini, kuiva praaga tootmist — 23 000 tonnini, sööda-kondijahu tootmist — 20 000 tonnini.

NSV Liidu Toidukaupade Tööstuse Ministeeriumil seada aastail 1954—1955 korda suhkrupediilõikude hoidlad ning kindlustada suhkrupediilõikude väljatõstmise ja laadimise mehhaniseerimine.

10. Pidada ebaõigeks, et paljudes piirituse-, suhkru- ja õllevabrikutes ning teistes toiduainetetööstuse ettevõtetes ei ole seniajani õigesti organiseeritud väärtuslike söödajäätmete kasutamist loomade nuumamiseks.

Kohustada NSV Liidu Riiklikku Plaanikomiteed, NSV Liidu Toidukaupade Tööstuse Ministeeriumi ja NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumi esitama kuu aja jooksul NSV Liidu Ministrite Nõukogule ettepanekud piirituse-, suhkru- ja õllevabrikute ning teiste toiduainetetööstuse ettevõtete söödajäätmete täieliku ärakasutamise kohta sel teel, et nende juures organiseeritaks alalised nuumabaasid varumise ja kokkuostu korras saadud loomade, samuti sovhooside loomade nuumamiseks.

11. Kohustada NSV Liidu Kaubandusministeeriumi, NSV Liidu Toidukaupade Tööstuse Ministeeriumi ja Uleliidulist Tarbijate Kooperatiivide Keskliitu organiseerima linnades, tööstuskeskustes ja töölisasulates toidujäätmete kogumist sigade nuumamiseks.

V

SÖÖDAKULTUURIDE KASVATAMISE JA LOOMAKASVATUSFARMIDE PALJU JÕUKULU NÕUDVATE TÖÖDE MEHCHANISEERIMISEST

1. Suurendada heinaniidu, heina riisumise ja saadupaneku tööde mehhaniseerimise ulatust 1954. aastal kuni

65 protsendini ja heina kuhjapaneku mehhaniseerimise ulatust kuni 50 protsendini, 1955. aastal — heinaniidu, heina riisumise ja saadupaneku mehhaniseerimise ulatust — kuni 80 protsendini ja heina kuhjapaneku mehhaniseerimise ulatust — kuni 65 protsendini, sileerimistöde mehhaniseerimise ulatust vastavalt — 65 protsendini ja 75 protsendini, silokultuuride ja söodajuurvilja külvi ja vaheltharimise mehhaniseerimise ulatust — 75 protsendini ja 95 protsendini, kombainidega koristatud põldudelt põhu kogumise ja kuhjapaneku mehhaniseerimise ulatust 1954. aastal — kuni 50 protsendini ja 1955. aastal — kuni 70 protsendini.

2. Määrata aastaiks 1954—1955 masina-traktorijaamadele järgmine tööde mehhaniseerimise ulatus silohoidlate ehitamise, heina- ja karjamaade parandamise ning põhu kokkupaneku alal: siloaukude kaevamine 1954. aastal 7,0 miljoni kuupmeetri ja 1955. aastal 10,0 miljoni kuupmeetri mahuga; soiste heina- ja karjamaade kuivendamine 1954. aastal — 650 000 hektarit ja 1955. aastal — 750 000 hektarit; kändude juurimine ja põõsaste kõrvaldamine heina- ja karjamaadel 1954. aastal — 740 000 hektarit ja 1955. aastal — 960 000 hektarit; põhu kogumine ja kuhjapanek pärast vilja koristamist kombainidega 1954. aastal — 40 miljonit hektarit ja 1955. aastal — 60 miljonit hektarit.

3. Kinnitada NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi ettepanek organiseerida järgnevate masinate ja tööriistade tootmine: hakata tootma edasiveetavat lüpsiseadeldist ДУП-10, lüpsiruumi seadmeid, aurujõuseadeldist ЛПУ-1, ripplohistit БНУ-3, Valgevene NSV Teaduste Akadeemia Põllumajanduse Mehhaniseerimise Instituudi poolt konstrueeritud söötade ettevalmistamise agregaat, universaalset söödapeenestusmasinat DKV-1,2, eelkoorimisega sooatra ПБЯ-56, soofreesi ФБ-1, muttdrenaazimasinat DKH-2, dreanažekskavaatorit ЭТ-141, kraaviatra KM-1400, kõrge jõudlusega tööpinki niidumasinade nugade märjalt teritamiseks, kahekaarelist niidumasinat traktori DT-54 juurde, haakeseadeldisi kahele põhukogujale, tuuleturbiini Rožnovski poolt konstrueeritud veetorniga ja maisikoristuskombaini KV-2.

4. Kohustada Masinaehitustööstuse Ministeeriumi intensiivistama töid uute masinate ja tööriistade konstrueerimise alal, mida vajatakse söodatootmise tööde, heina- ja karjamaade kuivendamise ja põhjaliku parandamise

tööde, loomakasvatusfarmide palju jõukulu nõudvate tööde kompleksseks mehhaniseerimiseks, samuti täiendada katsetuste tulemuste alusel traktori DT-54 jaoks laiahaardelise niidumasina, traktori „Belaruss“ jaoks kaarniidumasina ning suuremahulise koguja-kuhjustaja konstruktsiooni ning organiseerima 1954. aastal nende seeriaviisilist väljalaskmist.

Kinnitada nimekiri uute masinate ja tööriistade konstruktsioonide kohta, mis on määratud söodatootmise tööde, heina- ja karjamaade kuivendamise ja põhjaliku parandamise tööde ning loomakasvatusfarmide palju jõukulu nõudvate tööde mehhaniseerimiseks ning mis tuleb läbi töötada ja tootmisele võtta 1953.—1955. aastal.

5. Kohustada NSV Liidu Masinatööstuse Ministeeriumi, NSV Liidu Kaitsetööstuse Ministeeriumi, NSV Liidu Transpordi- ja Raskemasinatööstuse Ministeeriumi, NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi, NSV Liidu Metallurgiatööstuse Ministeeriumi, NSV Liidu Söötööstuse Ministeeriumi, NSV Liidu Lennukitööstuse Ministeeriumi, Vene NFSV Ministrite Nõukogu ja Ukraina NSV Ministrite Nõukogu kindlustama, et põllumajandus saaks aastail 1954—1955 masinaid, seadmeid ja materjale söodakultuuride kasvatamise, söötade varumise, heina- ja karjamaade parandamise ning veega varustamise tööde mehhaniseerimiseks,

sealhulgas:		1954. a.	1955. a.
Iseliikuvaid niidumasinaid	(tuhandetes)	7,5	7,5
Traktor-niidumasinaid	"	19,0	23,0
Traktor-loorehasid	"	35,0	45,0
Traktor-lohisteid	"	83,0	123,0
Kuhjustajaid	"	35,0	50,0
Silokoristuskombaine	"	2,0	5,0
Maisikombaine	"	2,5	3,5
Ekskavaatoreid	"	0,39	0,31
Kraaviatru	"	2,1	2,0
Buldoosereid	"	1,1	1,1
Võsalõikajaid	"	1,0	2,0
Skreepereid	"	5,8	5,9
Terastrosse	(tonnides)	2440	2420
Bensiinimootoreid	(tuhandetes)	30,0	50,0

NSV Liidu Riiklik Plaanikomitee peab 1954. ja 1955. aasta rahvamajandusplaanides ette nägema masinate,

seadmete ja materjalide tootmise ning põllumajandusele üleandmise ministeeriumide ja keskasutuste järgi.

6. Kinnitada kolhooside loomakasvatustfarmide palju jõukulu nõudvate tööde mehhaniseerimise ülesanded 1954. ja 1955. aastaks: 1954. aastal 20 000 farmi ja 1955. aastal 30 000 farmi veega varustamise alal, vastavalt 10 000 ja 15 000 farmi veiste jootmise alal automaatjootmisseadeldiste kasutamise, lehmade lüpsi alal — 5000 ja 10 000 farmi, farmide sisetranspordi alal — 10 000 ja 20 000 farmi, jõusöötade töötlemise alal 10 000 ja 14 000 farmi, koresöötade töötlemise alal 10 000 ja 15 000 farmi, mahlakate söötade töötlemise alal — 15 000 ja 20 000 farmi ning söötade aurutamise alal 1954. aastal kuni 40 000 ja 1955. aastal — 45 000 farmi.

Kindlustada sealjuures kõigi palju jõukulu nõudvate tööde peamiselt kompleksne mehhaniseerimine loomakasvatustfarmides, kusjuures kasutada uusi, täiuslikumaid ja efektiivsemaid mehhaniseerimismeetodeid.

Kohustada NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi nägema vajalikel juhtudel masina-traktori-jaamade ja spetsialiseeritud jaamade traktoritööde plaanides ette sõnnikuveo loomakasvatustfarmidest kaugelasetsevatele kolhoosipõldudele.

7. Kohustada NSV Liidu Riiklikku Plaanikomiteed ette nägema 1954. ja 1955. aasta rahvamajandusplaanides:

a) järgnevate masinate, seadmete ja materjalide tootmise ning üleandmise NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumile nende müümiseks kolhoosidele ning NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumile nende üleandmiseks sovhoosidele loomakasvatustfarmide palju jõukulu nõudvate tööde mehhaniseerimiseks,

sealhulgas:		1954. a.	1955. a.
Lüpsiseadeldisi	(tuhandetes)	7,5	15,0
	(tuhandetes)		
Rippteid	komplektides)	8,2	16,5
Söödaaurutajaid	(tuhandetes)	37,0	41,5
Tuuleturbiine	"	5,1	7,7
Elektrimootoreid kuni 10 kilovatti	"	80,0	131,0
Mitmesuguseid pumpi	"	25,5	48,3
Aurujõuseadmeid	"	0,5	1,0
	(tuhandetes)		
Malmist veetorusid	tonnides)	15,0	25,0

b) Vene NFSV Ministrite Nõukogule Vene NFSV Kohaliku ja Kütteainete Tööstuse Ministeeriumi jaoks ning Ukraina NSV Ministrite Nõukogule Ukraina NSV Kohaliku ja Kütteainete Tööstuse Ministeeriumi jaoks 1954. aastal 20 000 tonni ja 1955. aastal 30 000 tonni leht- ja nurkterase eraldamise metallist veepaakide valmistamiseks; NSV Liidu Metsa- ja Paberitööstuse Ministeeriumile 1954. aastal 3700 tonni ja 1955. aastal 5600 tonni lattterase eraldamise puust veepaakide vitsutamiseks.

8. Kohustada Masinatööstuse Ministeeriumi, Transpordi- ja Raskemasinatööstuse Ministeeriumi ning Keemiatööstuse Ministeeriumi andma 1954. ja 1955. aastal NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumile ning NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumile masinaid ja seadmeid, mida vajatakse monteerimistöodeks loomakasvatusfarmides ja karjamaade varustamisel veega.

9. Loomakasvatusfarmide mehhaniseerimise tööde paremaks organiseerimiseks ja kompleksse läbiviimise kindlustamiseks määrata kindlaks, et neid töid teevad masina-traktorijaamad, kes kindlustavad kolhooside poolt ostetud masinate ja seadmete transportimise, viivad läbi nende ülesseadmise ja monteerimise loomakasvatusfarmides. Kolhoosid võtavad mehhaniseeritud objektid vastu seisus, mis võimaldab nende ekspluateerimist.

10. Laiendada maaparandusjaamade ja loomakasvatuse mehhaniseerimise jaamade töötajatele palgalisa maksimume tööstaaži eest, milline on kehtestatud masina-traktorijaamade töötajatele.

11. Kinnitada abinõud Masinatööstuse Ministeeriumi tootmisbaasi võimsuste suurendamise ja laiendamise alal masinate tootmiseks, mida vajatakse söödakultuuride kasvatamise, heina- ja karjamaade parandamise tööde ning loomakasvatusfarmide palju jõukulu nõudvate tööde mehhaniseerimiseks.

VI

LOOMAKASVATUSHOONETE EHTAMISEST

1. Kinnitada loomakasvatushoonete ehitamise plaan kolhoosides 1954. aastal: loomalautu ja vasikalautu 4,2 miljoni looma jaoks, lambalautu 16,3 miljoni lamba jaoks, sealautu 2,5 miljoni sea jaoks, lindlaid 27 miljoni

linnu jaoks, tibudehooneid 30,0 miljoni tibu jaoks ja kapitaalset silohoidlaid, mahutusega 6,0 miljonit tonni.

Soovitada kolhoosidel luua ehitusbrigaade, loomakasvatushoonete ehitamisel laialdaselt kasutada ehitusbrigadide liikmetele töötasu maksmist premiaal-tükitöö süsteemi järgi ning anda brigaadidele kolhoosnikute üldkoosoleku otsusel rahalisi ja naturaalseid preemiaid loomakasvatushoonete ehitamise ennetähtaegse lõpuleviimise eest, kui töö kvaliteet on hea.

2. Selleks, et paremini ja täielikumalt kasutada masinatraktorijaamades olevaid masinaid ja mehhanisme, pidada otstarbekohaseks, et masinatraktorijaamad annaksid kolhoosidele abi loomakasvatushoonete ja silohoidlate ehitamisel, ehitusmaterjalide transportimisel ja metsamaterjali saagimisel.

3. Kohustada NSV Liidu Riiklikku Plaanikomisjoni ette nägema 1954. ja 1955. aasta plaanides, et Tarbijate Kooperatiivide Keskliidule eraldataks eriotstarbeliselt kolhoosidele müümiseks loomakasvatushoonete ehitamise jaoks 660 miljonit tükki eterniiti, sealhulgas 300 miljonit tükki 1954. aastal ja 360 miljonit tükki 1955. aastal, ning NSV Liidu metsata rajoonide jaoks 8,0 miljonit tihumeetrit palke, neist 4,0 miljonit tihumeetrit 1954. aastal ja 4,0 miljonit tihumeetrit 1955. aastal, laudu 4,8 miljonit tihumeetrit, neist 2,4 miljonit tihumeetrit 1954. aastal ja 2,4 miljonit tihumeetrit 1955. aastal.

4. Suurendada kohalike ehitusmaterjalide (telliste, katusekivide, lubja) tootmist kohaliku ja kooperatiivtööstuse ettevõtetes ning viia 1955. aastal nende materjalide müümine kolhoosidele järgmise ulatuseni: telliseid 2000 miljonit tükki, katusekive 300 miljonit tükki ja lubja 700 tuhat tonni oblastite ja kraide täitevkomiteede ning vabariikide ministrite nõukogude poolt määratavate hindade järgi.

Soovitada kolhoosidel, kui see on majanduslikult otstarbekohane, valmistada telliseid, katusekive ja lubja omal jõul ja omade vahenditega.

5. Kohustada NSV Liidu Metsa- ja Paberitööstuse Ministeeriumi valmistama 1954. ja 1955. aastal ning andma NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumile kolhoosidele müümiseks 4000 standardset silotorni kompleksel kujul, sealhulgas 1954. aastal 2000 torni, nendest 1000 torni 250-tonnilise mahutavusega ja

1000 torni 150-tonnilise mahutavusega, ja 1955. aastal 2000 torni, nendest 1500 torni 250-tonnilise mahutavusega ja 500 torni 150-tonnilise mahutavusega.

6. Kohustada Teedeministeeriumi korraldama parvetaamiseks kõlblike jõgede ääres olevates oblastites, kraides ja vabariikides metsa vedamist parvetuskohtadelt ja metsavarumispunktidest kolhoosidele ja sovhoosidele ehitustöö vajadusteks kõigis suundades antud oblasti, krai ja vabariigi piirides.

7. Anda NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumile õigus kinnitada näidistöönormid ja ühtsed hinned normipäevades ehitustööde kohta kolhoosides, ehitustööl olevate kolhoosnikute täiendava töötasu kord ning kolhooside ehitusbrigadide brigadiiride töötasu suurus.

VII

KOLHOOSNIKUTE MATERIAALSE HUVI TÖSTMISEST UHISLOOMAKASVATUSE ARENDAMISE VASTU

1. Selleks, et tõsta kolhoosnikute huvi ühisloomakasvatuse edasiarendamise ja kaubatoodangu suurendamise vastu, soovitada kolhoosidel kolhoosnikute üldkoosolekute äranägemisel anda kolhoosnikutele avansina umbes 25 protsenti rahasummadest, mis laekuvad loomade ja loomakasvatussaaduste realiseerimisest. Nimetatud rahalist avanssi anda kolhoosnikutele igas kvartalis kuni 15 protsenti kõigi normipäevade peale, mis on möödunud kvartalis ühismajapidamises välja töötatud, ja peale selle kuni 10 protsenti normipäevade peale, mis on välja töötatud loomakasvatuses ja söötade tootmisel, määrates kindlaks; et kolhoosniku poolt loomakasvatuses ja söötade tootmisel väljatöötatud normipäevade eest saadav rahaline avanss rahaliste tulude lõplikul jaotamisel ei vähene.

Riigipangal tuleb kolhooside nõudel kanda rahasummad kuni 25 protsendi ulatuses kõigist rahalistest tuludest, mis on saadud kolhooside poolt looma- ja linnukasvatusest, erilisele jooksvale arvele; sellel arvel olevat raha võivad kolhoosid kulutada ainult väljajaotamiseks normipäevade eest, vastavalt käesolevale määrusele.

2. Anda NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumile õigus kinnitada hinned normipäevades üksi-

kute loomakasvatussaaduste liikide saamise ja loomade arvu säilitamise eest, samuti näidishinnad produktiivsete loomade kinnistamiseks üksikutele kolhoosnikutele loomakasvatustermiinis.

3. Säilitada noorloomade üleskasvatamise, täiskasvanud loomade säilitamise ja loomakasvatuse produktiivsuse tõstmise alal plaanide ületamise eest täiendava tasu maksmise kehtiv ulatus ja kord, kindlustades, et kolhoosnikutele õigeaegselt antaks välja täiendav tasu loomakasvatussaaduste saamise ja loomade arvu säilitamise eest. Määrata kindlaks, et täiendav tasu kolhoosnikutele ühisloomakasvatuse produktiivsuse tõstmise eest antaks välja 50 protsendi ulatuses enne ja 50 protsendi ulatuses pärast seda, kui kolhoos on täitnud vastava toodanguliigi riikliku müügikohustuse. Täiendavat tasu noorloomade säilitamise ja üleskasvatamise eest anda sõltumatult sellest, kas kolhoos on täitnud loomade arvu juurdekasvu plaani ja riiklikud lihamüügikohustused.

Teha NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumile ülesandeks esitada kuu aja jooksul NSV Liidu Ministrite Nõukogule ettepanekud täiendava tasu maksimise kohta kolhoosnikutele, kes töötavad söötade ettevalmistamisel ja loomakasvatustermiinis palju jõukulu nõudvate tööde mehhaniseerimise seadeldiste teenindamisel.

Soovitada kolhoosidele kolhoosnikute soovil asendada täiendava tasu korras ettenähtud loomakasvatussaadused teiste saaduste liikidega või anda välja täiendav tasu rahas, lähtudes kolhoosi poolt kolhoosikaubanduse korras müüdavate loomakasvatussaaduste keskmisest hinnast.

4. Kehtiva korra osaliseks muutmiseks loomakasvatustermiinis töötajatele sigade nuumamise eest ettenähtud täiendava tasu väljaandmise alal määrata, et see täiendav tasu antakse välja seatalitajatele kõigi sigade eest, mis on võetud nuumalt ja realiseeritud kolhoosi poolt nii lihanormide täitmise arvel kui ka muuks otstarbeks.

5. Soovitada kolhoosidele:

a) arvestada täiendavalt normipäevi farmide juhatajatele, kolhooside loomakasvatustermiinis juhatajatele, spetsialistidele, kolhooside esimeestele, nende asetäitjatele, kes juhivad loomakasvatust, plaani täitmise eest lehmade arvu suurendamise alal kuni 5 protsenti normipäevade arvust, mis arvestatakse igapäevale neist aasta kohta näita-

jate eest veisekasvatuse alal, ja kuni 1 protsent normipäevi iga protsendi eest, mille võrra on ületatud plaan lehmade arvu suurendamise alal;

b) loomade talvise laudaspidamise lõppemisel arvestada täiendavalt normipäevi loomakasvatusala töötajatele iga nendele kinnistatud looma säilimise eest:

möödunud talvise laudaspidamise kestes kõigi loomade ja ka lindude täieliku säilimise eest 10—20 protsenti normipäevade arvust, mis iga töötaja on välja töötanud talvise laudaspidamise perioodil vastava looma- ja linnuliigi alal;

selle eest, kui möödunud talvise laudaspidamise ajal on säilinud vähemalt 97 protsenti kõigist täiskasvanud produktiivsetest loomadest ja üle ühe aasta vanustest noorloomadest ning vähemalt 95 protsenti kuni 1 aasta vanustest noorloomadest, ja linnukasvatusfarmide töötajatele, kui on säilinud vähemalt 95 protsenti lindudest, — 5—10 protsenti normipäevade arvust, mis iga töötaja on välja töötanud talvise laudaspidamise perioodil vastava looma- ja linnuliigi alal.

Kolhooside esimeestele ja nende asetäitjatele, kes tegelevad loomakasvatusega, farmide juhatajatele, loomakasvatusala juhatajatele, muust tööst vabastatud brigadiiridele ja spetsialistidele arvestada juurde normipäevi loomade säilimise eest samas ulatuses, mis loomade ja lindude eest hoolitsemisega tegelevatele töötajatele, tingimusel, et ülalnimetatud näitajad on saavutatud tervikuna kogu farmis;

c) varustada karjused vastava tööriietuse ja jalatsitega.

6. Määrata, et kolhoosis, kus on täidetud plaan lehmade arvu suurendamise ja riiklike piimamüüginormide täitmise alal, on makstud naturaaltasu masina-traktori- jaama töö eest ja täidetud kokkuostulepingud või täidetud plaan lammaste arvu suurendamise ja riiklike villamüüginormide alal, makstud naturaaltasu masina-traktori- jaama töö eest ja täidetud kokkuostulepingud või täidetud plaan veiste ja sigade arvu suurendamise ja riiklike lihämüüginormide alal, makstud naturaaltasu masina-traktori- jaama töö eest ja täidetud kokkuostulepingud, alandatakse riiklike müüginorme, mis on määratud kolhoosiperele, järgmisel aastal vastavalt piima või villa või liha osas 10 protsendi võrra.

Lugeda kehtivuse kaotanuks NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja UK(b)P Keskkomitee 1949. aasta 18. aprilli määruse nr. 1511 punkt 4 ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1951. aasta 11. juuni määruse nr. 1945 punkt 10.

7. Selleks, et ergutada kolhoose saavutama kõrgeid näitajaid loomakasvatuse arendamises, määrata, et aasta-plaani parima täitmise eest kõigi produktiivsete loomade ja lindude ning sarvloomade arvu suurendamise alal, kusjuures loomade ja lindude säilitamises on saavutatud kõrged näitajad, on täidetud ülesanded loomakasvatuse produktiivsuse suurendamise alal ja loomakasvatussaaduste riiklikud müügikohustused, on täidetud loomakasvatushoonete ehitamise plaan ning loomad ja linnud varustatud söötadega täieliku tarviduse ulatuses, — antakse kolhoosile riiklik preemia — üks veo- või sõiduauto.

Preemiad anda kolhoosidele NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi käskkirjade põhjal oblastite ja kraide täitevkomiteede ning vabariikide ministrite nõukogude ettepanekute alusel.

Kohustada NSV Liidu Riiklikku Plaanikomiteed ette nägema, et aastail 1954—1956 eraldataks NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumile iga aasta 2500 veoautot ja 2500 sõiduautot ГАЗ-69, ja NSV Liidu Rahandusministeeriumi ette nägema aastail 1954—1956 summad kolhooside premeerimiseks eraldatud autode eest tasumiseks.

8. Soovitada kolhoosidel:

a) anda heinakoristustööde ja põhu kogumise perioodil kolhoosnikutele ning masina-traktorijaamade, loomakasvatuse mehhaniseerimise jaamade ja teiste spetsialiseeritud jaamade traktoribrigaadide töötajatele avansina normipäevade eest, mis on välja töötatud heinakoristamisel ja põhu varumisel, kuni 10 protsenti heina ja põhu üldkogusest, mis on varutud, kolhoosis arvele võetud ja juhatuse poolt vastu võetud, ning looduslike heinamaade teisel niitmisel 20 protsenti; kolhoosides, kes on täitnud heinavarumisplaani, anda normipäevade eest 30 protsenti heinast, mis on varutud üle plaani. Peale selle anda söötade varumise perioodil kõigile kolhoosnikutele avansina normipäevade eest, mis on välja töötatud aasta algusest peale, kuni 5 protsenti varutud heina üldkogusest ja kuni 10 protsenti varutud ja kuhjapandud põhust. Söötade lõplikku jaotamist normipäevade eest toimetada pärast seda,

kui on lõpule viidud söötade varumine, täidetud riiklik heinamüügiplaan ja ühiskari varustatud söödaga. Kolhoosnikutele, kes mõjuvate põhjusteta pole välja töötanud normipäevade miinimumi möödunud põllumajanduslike tööde perioodil, koresöötä avansina mitte välja anda;

b) anda kolhoosnikutele karjamaid loomade karjatamiseks, osutada vajalikel juhtudel kolhoosnikutele abi transpordi näol varutud sööda vedamiseks.

Kohalikel nõukogude ja põllumajandusorganitel anda kolhoosnikutele võimalus niita heina riikliku maafondi heinamaadelt, metsakõlvikutelt, teede ja kraavide nõlvadelt.

VIII

LOOMAKASVATUSE ARENDAMISEST SOVHOOSIDES

1. Kohustada NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumi, NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi, NSV Liidu Toidukaupade Tööstuse Ministeeriumi ning oblastite, kraide ja vabariikide nõukogude organeid:

a) viima 1. oktoobriks 1954 produktiivsete loomade ja lindude arvu sovhoosides vähemalt järgmise ulatuseni (tuhandetes):

	NSV Liidu Sovhooside Ministeerium, NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeerium	NSV Liidu Toidukaupade Tööstuse Ministeerium
Lehmad	1 180	92
Veised	3 490	265
Lambad ja kitsed	11 900	110
Sead	3 200	285
Täiskasvanud linnud	5 890	650

b) määrama ülesande piimatoodangu alal ühe lehma kohta 1. oktoobrist 1953 kuni 1. oktoobrini 1954 NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumi sovhoosides vähemalt 2730 kilogrammi ja NSV Liidu Toidukaupade Tööstuse Ministeeriumi sovhoosides vähemalt 3150 kilogrammi;

c) kindlustama 1954. aastal NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumi sovhoosides 550 tuhande veise ja 4 miljoni sea karjamaanuma ja nuumamise;

d) viima 1954. aastal NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumi ning NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi sovhoosides heina varumise 12 180 000 tonnini ja mahlaka sööda varumise 11 600 000 tonnini, NSV Liidu Toidukaupade Tööstuse Ministeeriumi sovhoosides heina varumise 1 600 000 tonnini ja mahlaka sööda varumise 1 160 000 tonnini.

2. Viia 1955. aasta lõpuks sovhoosides tööde mehhaniseerimise tase söödajuurvilja, silokultuuride ja kõrvitsaliste söödakultuuride külvamise ja vaheltharimise alal 80—95 protsendini, siloks kasvatatava maisi ja päevalille ruutpesiti meetodil külvamise ja vaheltharimise alal Ukraina NSV, Põhja-Kaukaasia ja kesk-mustmullaoblastite rajoonides 80—95 protsendini ja teistes rajoonides 70—80 protsendini; heina niitmise, riisumise ja kuhjapaneku alal 85—100 protsendini, söötade sileerimise alal 85—100 protsendini, põhu kogumise ja kuhjapaneku alal pärast kombainiga koristamist 90 protsendini.

3. Määrata aastaiks 1954—1955 sovhooside loomakasvatufarmides palju jõukulu nõudvate tööde mehhaniseerimise plaan (loomade arv tuhandetes):

	NSV Liidu Sovhooside Ministeerium, NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeerium		NSV Liidu Toidukaupade Tööstuse Ministeerium	
	1954. a.	1955. a.	1954. a.	1955. a.
Lehmade automaatjootmine	120	140	20	30
Mehhaniseeritud lüpsmine	140	150	23	25
Farmide sisetransport	150	170	40	60
Söödatsehhid veiste söötmiseks ja söödaköögid sigade söötmiseks	140	150	25	30
Lammaste mehaaniline pügamine	9 000	10 000	—	—

4. Kohustada NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumi ja NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi, NSV Liidu Toidukaupade Tööstuse Ministeeriumi, oblastite, kraide ja vabariikide nõukogude organeid:

a) kindlustama loomi sovhoosides heakorrastatud hoonetega ja farmide varustamist veega, silohoidlate ning söötade mehhaniseeritud ettevalmistamise ruumide ehitamist, milleks ehitada 1954. aastal loomakasvatushooneid ja teisi ehitusi NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumi ning NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi.

riumi sovhoosides 350 000 veise jaoks, 300 000 sea jaoks, 1 800 000 lamba jaoks, 1 380 000 linnu jaoks, silohoidlaid, mahutavusega 480 000 tonni, 300 tiiki ja veekogu, 3750 šahtkaevu, 500 puurkaevu, 300 veejuhet; NSV Liidu Toidukaupade Tööstuse Ministeeriumi sovhoosides ehitada hooneid 30 000 veise jaoks, 40 000 sea jaoks, 10 000 lamba jaoks, 100 000 linnu jaoks, silohoidlaid, mahutavusega 30 000 tonni, 30 tiiki ja veekogu, 200 šahtkaevu, 70 puurkaevu ja 100 veejuhet;

b) täielikult kindlustama sovhoose kohalike ehitusmaterjalidega, peamiselt riikliku ja kohaliku tööstuse ning töönduskooperatsiooni ettevõtete toodangu arvel oblastite ja kraide täitevkomiteede ning vabariikide ministrite nõukogude poolt kinnitatud hindade järgi, võttes nende ehitusmaterjalide maksumuse ehitustööde eelarvelistesse finantsarveldustesse sovhoosides.

5. Kohustada NSV Liidu Riiklikku Plaanikomiteed ette nägema 1954. aasta plaanis, et metsata rajoonide sovhoosidele eraldataks loomakasvatushoonete ehitamiseks palke 0,5 miljonit tihumeetrit ja saematerjale 0,4 miljonit tihumeetrit.

6. Kohustada NSV Liidu Kultuuriministeeriumi suunama 1954. aastal tööjüureservide koolidest Kaug-Ida, Lõuna-Kasahstani ja Kesk-Aasia sovhoosidesse 3000 ehitustöölise NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumi nõudmise põhjal, sealhulgas 1200 puuseppa, 500 tislerit, 1000 müürseppa ja 300 krohvijat.

NSV Liidu Riiklik Plaanikomitee peab 1954. aasta plaanis ette nägema mainitud hulga tööliste suunamise sovhoosidesse.

7. Tunnistada ebaõigeks, et reas NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumi sovhoosides on kasutamisel vasikate lehma all üleskasvatamise mahajäänud süsteem ja et mitte kõiki lehmi ei lüpsata.

Kohustada NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumi esitada kuu aja jooksul NSV Liidu Ministrite Nõukogule ettepanekud lihasuuna sovhooside üleviimise kohta liha- piimasuunale või lambakasvatussuunale.

8. Anda suurlinnade ja tööstuskeskuste läheduses asetsevatele sovhoosidele õigus müüa liha riikliku müügi- kohustuse arvel riigile pullvasikaid kolme nädala kuni kahe kuu vanuses.

9. Kindlaks määrata, et sovhooside ja hobusekasvanduste kogu söödateravilja- ja maisisaak kasutatakse nende poolt pärast seemnefondide salvestamist looma-söödaks ettenähtud normide alusel.

Üksikute sovhooside söödateravilja ülejäägid tuleb anda Riikliku Teraviljasalve punktidesse oblastitevahelisse või oblastisisemisse vahetusfondi, kust sovhoosidele antakse söödateravilja vastavalt NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumi, NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi ja NSV Liidu Toidukaupade Tööstuse Ministeeriumi korraldustele.

Anda sovhoosidele ja hobusekasvandustele nende poolt riikliku müügikohustuse arvel müüdnud toiduvilja, kaunvilja ja tangukultuuride vastu vahetuse korras söödateravilja loomade söödaks.

10. Maksta loomakasvatussaaduste eest, mida müüvad sovhoosid ja abimajandid, kellel ei ole loomakasvatussaaduste riikliku müügikohustuse tsentraliseeritud plaani, käesolevas määruses kehtestatud kokkuostuhindade alusel.

11. Selleks, et tõsta sovhooside töötajate materiaalsel huvi loomade arvu suurendamise, loomade produktiivsuse tõstmise, loomade säilitamise ja loomakasvatussaaduste riiklike müügikohustuste täitmise vastu, seada 1. jaanuarist 1954 sisse sovhooside töötajate täiendav ergutamine loomade ja loomakasvatussaaduste üleplaanilise saamise eest.

12. Anda NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumile, NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumile ning NSV Liidu Toidukaupade Tööstuse Ministeeriumile õigus, alates 1954. aasta 1. jaanuarist, välja anda sovhooside töölistele, kes töötavad loomakasvatuse alal, tasuta vastavat eririietust.

13. Kohustada NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumi teostama aastail 1954—1956:

a) elumajade, koolide, haiglate, lastesõimede ja teiste kultuuri- ja elutarbeliste hoonete ehitamist sovhoosides, et luua vajalikud korteri-, kultuurilised ja olustikulised tingimused kaadri paigalpüsimiseks sovhoosides;

b) tüüpprojektide alusel vajaliku hulga remonditöökodade, garaažide, kuuride, katusealuste ja lahtiste betoonplatvormide ehitamist traktorite ja põllutöömashinade hoidmiseks, naftahoidlate, tagavaraosade ladude

ehitamist ning varustama sovhooside töökodasid ja remondiettevõtteid treimis-, freesimis- ja puurimispinkide ning seadmetega.

NSV Liidu Riiklik Plaanikomitee peab aastaplaanides ette nägema vajaliku hulga raha, traktorite, põllutöomasinate, autode, materjalide, metsamaterjali ja seadmete, samuti mineraalväetiste eraldamise NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumile.

*

NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja NLKP Keskkomitee peavad partei oblasti- ja kraikomiteede, liiduvabariikide kommunistlike parteide keskkomiteede, partei rajoonikomiteede ja partei-algorganisatsioonide tähtsaimaks ülesandeks maal käesoleva määrusega seatud ülesannete edukat teostamist, parteiorganisatsioonide organisatoorse tegevuse intensiivistamist loomakasvatuse arendamise, loomadele kindla söödabaasi loomise ja loomakasvatushoonete ehitamise abinõude elluviimisel nõukogude ja põllumajandusorganite, kolhooside, masina-traktorijaamade ja sovhooside poolt. Parteiorganid on kohustatud tunduvalt parandama tööd loomakasvatuse alal töötava kaadri valikul, ettevalmistamisel ja paigutamisel, tugevdama farmitöötajate ja söödatootmisel töötavate brigaadide koosseisu kommunistide ja kommunistlike noortega, selgitama kolhoosnikutele, masina-traktorijaamade ja sovhooside töötajatele laialdaselt käesolevat määrust, organiseerides nende hulgas sotsialistlikku võistlust loomade arvu suurendamise ja loomade produktiivsuse tõstmise plaani eduka täitmise eest, loomakasvatuse kogu- ja kaubatoodangu igakülgse suurendamise eest.

KARTULITE JA KÖÖGIVILJA TOOTMISE NING VARUMISE SUURENDAMISE ABINÕUDEST KOLHOOSIDES JA SOVHOOSIDES AASTAIL 1953—1955

NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja NLKP Keskkomitee märgivad, et kartulite ja köögivilja tootmine jääb meie maal tunduvalt maha elanikkonna, eriti suurte linnade ja tööstuskeskuste elanikkonna, samuti töötleva tööstuse kasvanud vajadustest nende järele. Paljudes oblastites, kraides ja vabariikides ei ole kartulite ja köögivilja külvi-pinnad saavutanud sõjaeelset taset, viljakus on jäänud äärmiselt madalaks, paljud kolhoosid ei täida kartulite ja köögivilja riiklikke müügikohustusi, saavad vähe rahalist tulu ning need harud võimaldavad kolhoosnikutele normipäevade eest maksta ainult madalat rahalist ja natuuras antavat tasu.

Kehtivad kartulite ja köögivilja varumishinnad ei kindlusta kolhoosnikute vajalikku majanduslikku huvi nende kultuuride tootmise vastu, mille tõttu kartulite ja köögivilja kasvatamisele ei pöörata kolhoosides vajalikku tähelepanu ja nende kultuuride kasvatamise agrotehnika on väga madalal tasemel. Tihtipeale pannakse kartul maha suure hilinemisega, kevadel ülesküntud ja väetamata põldudele, ei kasutata sordiseemet ega peeta kinni külvinormist. Kartuli vaheltharimist teostatakse halvasti ja mitte õigeaegselt. Reas oblastites, kraides ja vabariikides on kartuliseemne, eriti varajaste kartulisortide seemnete kasvatamise töö organiseeritud ebarahuldavalt ja selle tõttu ei varusta paljud kolhoosid ja sovhoosid ennast oma sordiseemnekartulitega. Lava- ja kasvuhoone-

majandus on paljudes oblastites, kraides ja vabariikides laokil. Varajasi köögivilju saabub isegi suurte linnade turgudele vähe ja piiratud sortimendis. Kapsa- ja tomatitaimi ei kasvatata küllaldaselt hulgal, mille tõttu nende kultuuride istutamise plaan jääb iga aasta täitmata. Köögiviljakülvide hooldamise töid — reavahede kobestamine, muldamine, umbrohtude hävitamine, külvide kastmine ja pealtväetamine — ei tehta õigel ajal ja küllaldaselt ulatuses. Need puudused on kartulite ja köögivilja madalate saakide peamiseks põhjuseks, nende kultuuride hiline ja halvakvaliteediline koristamine aga põhjustab suuri kadusid ja veelgi suuremat saagi vähenemist. Vaatamata suurele töömahukusele jääb kartulite ja köögiviljade kasvatamise mehhaniseerimine järsult maha teiste põllumajandusharude mehhaniseerimisest. Masina-traktorijaamad ja sovhoosid on halvasti varustatud vaheltharimis-traktoritega ning kartulite ja köögivilja kasvatamise töödeks määratud masinatega, olemasolevaid masinaid aga kasutatakse ebarahuldavalt. Paljud masina-traktorijaamad ei täida kolhoosidega sõlmitud lepingutes ettenähtud kohustusi kartuli mahapaneku ning köögivilja külvi ja istutamise, külvide hooldamise ja saagi koristamise alal. NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeerium, oblastite, kraide ja vabariikide partei- ja nõukogude organid aga ei näita üles vajalikku nõudlikkust masina-traktorijaamade direktorite suhtes kartulite ja köögivilja kasvatamise tööde mehhaniseerimise alal ning kolhoosidega nende töö kohta sõlmitud lepinguliste kohustuste täitmise alal, mille tõttu mainitud tööde läbiviimisega venitatakse ja osa külvidest jääb hooldamiseta.

NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi ning NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumi juhtivad töötajad, samuti vabariikide, kraide ja oblastite põllumajanduse ja varumise organite töötajad ei õpi küllaldaselt tundma kartulite ja köögivilja kasvatamise uusi viise. Eesrindlike kolhooside poolt kartulite mahapanekul ja köögivilja külvil laialdaselt rakendatavat uut progressiivset ruutpesiti meetodit juurutatakse aeglaselt ning NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi, samuti NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumi poolt ei võeta tarvitusele vajalikke abinõusid selleks, et seda meetodit hakkaksid kasutama meie maa kõik kolhoosid ja sovhoosid. Kuid kartuli mahapaneku, köögivilja külvamise ja istu-

tamise ruutpesiti meetod võimaldab peaaegu täielikult mehhaniseerida külvide hooldamist, vähendada tunduvalt käsitsi-töö kulu nende kasvatamisel, tõsta kiiremini nende kultuuride viljakust ning muuta köögiviljakasvatus ja kartulikasvatus kolhooside ühismajapidamise suurt tulu andvateks harudeks.

NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja NLKP Keskkomitee peavad lubamatuks kartuli ja köögivilja ruutpesiti kasvatamise meetodi kestvat alahindamist paljude põllumajandusorganite juhtivate töötajate ja spetsialistide poolt ning nõuavad NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumilt, NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumilt, kohalikele partei-, nõukogude ja põllumajandusorganitelt, et nad teeksid lõpu niisugusele ebariiklikule suhtumisele sellesse küsimusse ning kindlustaksid kartulite ruutpesiti mahapaneku ja köögiviljade ruutpesiti külvi rakendamise kõikjal kolhoosides ja sovhoosides.

Partei ja valitsuse poolt kehtestatud printsii, mis näeb ette kolhoosidele kartulite ja köögivilja müügikohustuste arvestamist kolhoosidele kinnistatud põllumaa hektarite alusel, on end täielikult õigustanud. Kuid kartulite ja köögivilja varumise praktikas esineb selle printsiibi moonutamist, kuna eesrindlikele, hästi töötavatele kolhoosidele, kes koguvad suuri saake, määratakse tunduvalt suuremad kartulite ja köögivilja riiklikud müügikohustused kui mahajäävatele, halvasti töötavatele kolhoosidele.

Niisugune ebaõige praktika ei stimuleeri võitlust kartulite ja köögivilja viljakuse tõstmise eest ega erguta eesrindlikke kolhoose. Selle süsteemi juures ei ergutata eesrindlikke kolhoose ja kohusetundlikult töötavaid kolhoosnikuid, kes suurendavad kartulite ja köögivilja tootmist, vaid asetatakse ebasoodsamasse olukorda, võrreldes kolhooside ja kolhoosnikutega, kes halvasti hoolitsevad ühismajapidamise tugevdamise ja nende kultuuride viljakuse suurendamise eest.

Paljudes kolhoosides jääb pärast kartulite ja köögivilja riiklike müügikohustuste täitmist ja vajalike ühisfondide loomist järele suur hulk kartuleid ja köögivilja, mida turustamise halva organiseerimise tõttu ei realiseerita turgudel. See vähendab linnade ja tööstuskeskuste elanikkonna vajaduste täielikuma rahuldamise võimalust kartulite ja köögiviljaga, vähendab kolhooside ja kolhoosnikute rahalist tulu ega soodusta nende harude arenemist.

Tarbijate kooperatsioon organiseerib ja viib kartulite ja köögivilja kokkuostu kolhoosides ja kolhoosnikutelt läbi halvasti.

Pidades väga tähtsaks kartulite ja köögivilja tootmise edasiarendamise, nende kultuuride kogu- ja kaubatoodangu suurendamise ja viljakuse tõstmise ülesannet elanikkonna kasvavate vajaduste rahuldamiseks ja toiduainetetööstuse toorainega varustamiseks, NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja NLKP Keskkomitee, vastavalt NLKP Keskkomitee pleenumi otsusele 1953. aasta 7. septembrist, m ä ä r a s i d:

I

KARTULITE JA KÖÖGIVILJA TOOTMISE SUURENDAMISEST

1. Kohustada NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi, NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumi, vabariikide ministrite nõukogusid, kraide ja oblastite täitevkomiteesid kindlustama 1953. aastal kolhoosides ja sovhoosides kogu kartuli- ja köögiviljasaagi kadudeta koristamise.

Selleks on vaja:

a) kindlustada kartuli- ja köögiviljasaagi õigeaegne koristamine ja väljavedu, tõsta tunduvalt koristustööde kvaliteeti, organiseerida kogutud saagi range arvelevõtmine ja lisatasu õigeaegne väljamaksmine kolhoosnikutele kartulite ja köögiviljakultuuride viljakuse plaanide täitmise ja ületamise eest;

b) tarvitusele võtta abinõud masina-traktorijaamade töö tunduvalt parandamiseks kartuli- ja köögiviljasaagi koristamisel, pidades silmas, et koristustööde mehhaniseerimine võimaldab lühendada koristamisele kuluvat aega ja vähendada saagi kadusid.

Vabariikide ministrite nõukogud, kraide ja oblastite täitevkomiteed peavad süstemaatiliselt analüüsima kartulite ja köögivilja koristamise käiku kolhoosides ja sovhoosides, samuti nende kultuuride koristamise ülesannete täitmist masina-traktorijaamade poolt. Õigeaegselt tuleb võtta tarvitusele vajalikud abinõud kartulite ja köögivilja koristamise kiireks lõpuleviimiseks ja riiklike varumisplaanide täitmiseks.

2. Kartulite ja köögivilja tootmise edasiarendamise eesmärgil kehtestada 1954. aastaks järgmised ülesanded nende kultuuride külvi alal:

a) kolhoosides — panna maha kartulit 4 128 500 hektarit ja külvata köögivilja 1 003 400 hektarit. Köögivilja külvi ja istutamise üldpinnast määrata järgmine ülesanne üksikute kultuuride kasvatamiseks: kapsast — 279 700 hektarit, kurke — 153 800 hektarit, tomatit — 171 400 hektarit, sibulat ja küüslauku — 116 600 hektarit, porgandit — 99 300 hektarit ja söögipeeti — 90 000 hektarit.

Mainitud ülesande piirides kindlustada:

153 400 hektari kartuli mahapanek ning 284 200 hektari köögivilja istutamine ja külvamine kolhoosides niisutata-vaile maadele;

133 000 hektari köögivilja, sealhulgas 45 200 hektari tomatite külvamine NSV Liidu Toidukaupade Tööstuse Ministeriumi konservi- ja köögiviljakuivatusvabrikute tsoonide kolhoosides;

b) NSV Liidu Sovhooside Ministeriumi sovhoosides 218 000 hektari kartulite ja 72 500 hektari köögivilja ning NSV Liidu Toidukaupade Tööstuse Ministeriumi sovhoosides 44 000 hektari kartulite ja 20 000 hektari köögivilja kasvatamine.

Kohustada NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeriumi, NSV Liidu Sovhooside Ministeriumi, kohalikke nõukogude ja põllumajandusorganeid, masinatraktorijaamade ja sovhooside direktoreid kindlustama kartuli ruutpesiti mahapaneku, köögivilja ruutpesiti külvi ja istutamise laialdast rakendamist, mis võimaldab mehhaniseerida nende kultuuride harimist kahes suunas. Kindlustada 1954. aastal kartulite mahapanek, tomatite ja kapsa istutamine kolhoosides ja sovhoosides üldreeglinas ruutpesiti ja ruudukujuliselt. Arvestades, et 1954. aastal ei ole veel küllaldaselt hulgal kartulipanemismasinaid selleks, et kogu külvipinna ulatuses kartulid masinatega maha panna, rakendada kartulite ruutpesiti mahapanekul laialdaselt atru, kultivaatoreid ja teisi põllutööriistu.

NSV Liidu Sovhooside Ministerium peab aastail 1953—1954 täiendavalt kartulite ja köögivilja tootmisele üle viima 154 sovhoosi ning NSV Liidu Toidukaupade

Tööstuse Ministeerium peab organiseerima seitse köögivilja- ning puu- ja köögiviljakasvatussovhoosi.

3. Määrata 1954. aastaks ülesanded kartulite ja köögivilja viljakuse alal hektarilt:

a) kolhoosides — vähemalt 140 tsentnerit kartulit, 175 tsentnerit kapsast, 110 tsentnerit kurke, 135 tsentnerit tomateid, 85 tsentnerit sibulat, 120 tsentnerit porgandit ja 130 tsentnerit söögipeeti;

b) sovhoosides — vähemalt 140 tsentnerit kartulit, 210 tsentnerit kapsast, 115 tsentnerit kurke, 165 tsentnerit tomateid, 100 tsentnerit sibulat, 135 tsentnerit porgandit ja 155 tsentnerit söögipeeti.

4. Kohustada NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi, Vene NFSV Ministrite Nõukogu, Ukraina NSV Ministrite Nõukogu, Moldaavia NSV Ministrite Nõukogu ja Valgevene NSV Ministrite Nõukogu esitama NSV Liidu Ministrite Nõukogule 1. novembriks 1953 ettepanekud köögivilja ja kartulite külvipindade laiendamiseks luhtadel, mis asetsevad suurte linnade, tööstuskeskuste, samuti piirituse-, tärglise- ja siirupi- ning köögivilja töötlemise tööstuse toorainetsoonide läheduses, teraviljade ja teiste kultuuride luhtadele külvamise vähendamise arvel ning uute luhamaade kasutuselevõtmiseks tööde läbiviimise arvel.

Pidades eriti tähtsaks köögivilja tootmise arendamist luhamaadel Moskva oblastis, Volga-Ahtuuba luhal, Okaa jõe ja teiste jõgede luhtadel, kohustada NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi, Vene NFSV Ministrite Nõukogu ja Ukraina NSV Ministrite Nõukogu, Moskva, Stalingradi, Astrahani ja Rjasani oblasti täitevkomiteesid suurendama köögivilja ja kartuli külvipindu luhamaadel:

a) Moskva oblastis Okaa, Moskva, Jahroma ja Sestraa jõe luhtadel köögivilja külvipinda 1954. aastal 12 000 hektarini ja 1955. aastal 14 000 hektarini;

b) Astrahani oblastis Volga-Ahtuuba luhal 1954. aastal kartulite ja köögivilja külvipinda 10 500 hektarini ja 1955. aastal 12 500 hektarini;

c) Stalingradi oblastis Volga-Ahtuuba luhal ja Volga harujõgede luhtadel 1954. aastal kartulite ja köögivilja külvipinda 6600 hektarini ja 1955. aastal 9100 hektarini;

d) Rjasani oblastis Okaa jõe ja selle harujõgede luh-

tadel köögivilja külvipinda 1954. aastal 5800 hektarini ja 1955. aastal 8000 hektarini;

e) Ukraina NSV-s Luganka, Irpeni, Aidari ja teiste jõgede luhtadel kartulite ja köögivilja külvipinda 1954. aastal 29 200 hektarini ja 1955. aastal 33 300 hektarini.

Metallurgiatööstuse Ministeerium, Söetööstuse Ministeerium, Keemiatööstuse Ministeerium ning Transpordi- ja Raskemasinatööstuse Ministeerium peavad aastail 1954—1955 organiseerima tööstusettevõtete musta vee puhastamise, laskmata sellel veel rikkuda jõgede, tiikide ja veekogude vett, mida kasutatakse köögivilja ja teiste põllumajanduslike kultuuride niisutamiseks.

5. Määrata kindlaks, et mineraalväetisi kartulite ja köögivilja külvide väetamiseks antakse kolhoosidele 1953. ja 1954. aastal laenuks, mis hiljem tuleb tasuda natuuras jooksva aasta kartulisaagist või ühe köögiviljakultuuri saagist järgnevalt: ühe tonni väetiste eest (kilogrammid):

	Ammoo- nium- sulfaat	Ammoo- nium- salpeeter	Fosfo- riidi- jahu	Super- fos- faat	Kaa- lium- kloriid	Kaali- sool	Lubja- jahu
Kartuleid .	560	950	84	340	224	160	40
Kapsast . .	650	1100	100	400	260	185	50
Sibulat . .	125	200	20	70	60	40	10

NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeerium peab kokkuleppel NSV Liidu Rahandusministeeriumiga kuu aja jooksul välja töötama ja kinnitama eeskirjad tööstuselt saadavate mineraalväetiste väärtuse tasumise korra kohta, kolhoosidele väetiste väärtuse tasumiseks arvete esitamise korra kohta ning ühtede köögiviljakultuuride teistega asendamise ekvivalentide kohta saadud mineraalväetiste eest natuuras tasumisel. Määrata, et kolhooside soovil võidakse mineraalväetisi kehtivatel tingimustel müüa ka raha eest.

Teha masina-traktori jaamadele ning NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi põllumajandusliku autotranspordi liidule ülesandeks teostada mineraalväetiste vedu riiklikest ladudest ning masina-traktori jaamadele ja kolhoosidele — nende väetiste külvamine põldudele.

Teha NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumile ülesandeks määrata kokkuleppel NSV Liidu

Riikliku Plaanikomiteega ja NSV Liidu Rahandusministeeriumiga kindlaks naturaaltasu määrad mineraalväetiste kolhoosidesse toimetamise ja nende põldudele külvamise eest.

6. Kohustada NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi, NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumi, nõukogude ja põllumajandusorganeid tarvitusele võtma abinõud sordiseemne kartuli tootmise parandamiseks, kõige saagirikkamate rajoonitud sortide ja eriti varajase kartuli sortide paljundamise ning kolhoosi- ja sovhoositootmisesse rakendamise kiirendamiseks, et minna 1957. aastal täielikult üle sordikartuli mahapanekule kõigis kolhoosides ja sovhoosides.

Kartuli seemneomaduste parandamiseks ja varajast sorti kõrgeväärtusliku seemnekartuli fondide suurendamiseks soovitada stepi- ja metsastepirajoonide kolhoosidele ja sovhoosidele kasutada seemnekartuli kasvatamiseks laialdasemalt suvist mahapanekut, kasutades seemnekartuli kasvatamiseks võimalust mööda niisutatavaid maid. Kartuli seemnepõldudeks kasutada laialdaselt turbamullaga põlde, mineraalmuldadega põldudel aga hästi väetada seemnekartuli põlde orgaaniliste väetistega.

Kinnitada tähtsamate köögiviljade sordiseemnete varumise plaan 1954. aasta saagist: varuda kapsaseemet — 720 tsentnerit, kurgiseemet — 11 000 tsentnerit, tomati-seemet — 550 tsentnerit, sibulaseemet — 10 600 tsentnerit, porgandiseemet — 7000 tsentnerit ja söögipeediseemet — 11 000 tsentnerit.

Suurendada 1955. aastal köögiviljade sordiseemnete riiklikku kindlustusfondi järgnevalt: kapsaseemne — 1000 tsentnerini, sibulaseemne — 5600 tsentnerini, porgandiseemne — 4000 tsentnerini, söögipeediseemne — 7200 tsentnerini, kaunviljaseemne — 20 000 tsentnerini ja rediseemne — 700 tsentnerini.

NSV Liidu Rahandusministeerium peab vastavalt suurendama finantseerimist kulutustele, mis on seotud abinõudega köögivilja sordiseemnete riikliku kindlustusfondi suurendamise alal.

NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeerium peab aastail 1954—1955 ette nägema vajaliku hulga laorumide ehitamise köögivilja sordiseemne osakonna süs-

teemis köögivilja, kõrvitsaliste ja söödajuurvilja sordiseemne säilitamiseks.

7. Kohustada NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi ning NSV Liidu Rahandusministeeriumi alandama 1. jaanuarist 1954 keskmiselt 12 protsendi võrra kehtivaid köögivilja, kõrvitsaliste ja söödajuurvilja sordiseemnete müügihindu.

8. Kohustada NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi, Pensa, Gorki, Jaroslavli, Rjasani, Brjanski ja Kurski oblasti täitevkomiteesid ning Ukraina NSV Ministrite Nõukogu tarvitusele võtma abinõud sibula tootmise suurendamiseks sibulakasvatusrajoonide — Besonovka, Arzamassi, Rostovi, Spasski, Pogari, Borissovka, Markovka, Komarovka, Balakleja ja Pavlogradi rajooni kolhoosides.

9. Kohustada NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi, Pensa, Gorki, Jaroslavli, Rjasani, Brjanski ja Kurski oblasti täitevkomiteesid kindlustama aastail 1953—1954 vajaliku hulga sibulahoidlate ehitamise sibulakasvatusrajoonide kolhoosides.

Uleliiduline Tarbijate Kooperatiivide Keskliit peab ette nägema 1954.—1955. aasta plaanides 11 800 tihumeetri tarbepuidu eraldamise sibulahoidlate ehitamiseks, sealhulgas: Pensa oblasti kolhoosidele 1954. aastal 1900 tihumeetrit ja 1955. aastal 1500 tihumeetrit, Gorki oblasti kolhoosidele aastail 1954 ja 1955 1100 tihumeetrit aastas, Jaroslavli oblasti kolhoosidele — 800, Rjasani oblasti kolhoosidele — 900, Brjanski oblasti kolhoosidele — 600 ja Kurski oblasti kolhoosidele — 800 tihumeetrit aastas.

10. Kohustada NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi, NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumi, NSV Liidu Toidukaupade Tööstuse Ministeeriumi, vabariikide ministrite nõukogusid, kraide ja oblastite täitevkomiteesid:

a) kindlustama 1953. aasta rahvamajandusplaanis ettenähtud ülesannete täitmise lavade ja kasvuhoonete ehitamise alal kolhoosides ja sovhoosides ning viia aastail 1954—1955 lavade ja kasvuhoonete rakendamine ja ehitamine järgneva ulatuseni:

	Lavad (tuhandetes akendes)		Kasvuhooned (tuhandetes ruutmeetrites)	
	rakendamine	ehitamine	rakendamine	ehitamine
Kolhoosides				
1954. a.	7 567	2 443	332,5	181
1955. a.	10 030	2 468	491,4	240,1
NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumi ning NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi sovhoosides				
1954. a.	1 300	330	150	70
1955. a.	1 521	370	220	119
NSV Liidu Toidukaupade Tööstuse Ministeeriumi sovhoosides				
1954. a.	330	16	32	3
1955. a.	345	20	35	3

b) soovitama tööstusettevõtetele osutada šefluse korras kolhoosidele ja sovhoosidele abi lavade ja kasvuhoonete ehitamisel, kahjustamata oma plaani täitmist, kolhooside ja sovhooside arvel ja nendega sõlmitud lepingute alusel;

c) lavade kasutamisaaja pikendamiseks rakendama linnalähedastes kolhoosides ja sovhoosides laialdaselt lavakastide ehitamist betoonist ja teistest vastupidavatest materjalidest;

d) kindlustama auru-, vee- ja elektriküttel olevate lavade ja kasvuhoonete laialdast rakendamist kolhoosides ja sovhoosides;

e) rakendama laialdaselt tootmisse köögiviljakultuuride istikute kasvatamist turba-kõdusõnniku kuubikutes ning kindlustama, alates 1954. aastast, turba-kõdusõnniku kuubikute valmistamist ja köögiviljataimede kasvatamist neis igas kolhoosis ja sovhoosis. Kohalikud nõukogude organid peavad tegema kolhoosidele teatavaks ülesanded turba-kõdusõnniku kuubikute valmistamise alal ning organiseerima kontrolli nende ülesannete täitmise üle.

11. Kohustada NSV Liidu Metsa- ja Paberitööstuse Ministeeriumi andma NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumile ning NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumile 2 miljonit lavaakent 1954. aastal ja 2 miljonit lavaakent 1955. aastal nende müümiseks kolhoosidele ja sovhoosidele, kes kasutavad neid köögivilja kasvatamiseks.

12. Kohustada NSV Liidu Riiklikku Plaanikomiteed ette nägema 1954. ja 1955. aasta plaanides, et NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumile, NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumile ning NSV Liidu Toidukaupade Tööstuse Ministeeriumile eraldataks sovhooside jaoks ja Üleliidulisele Tarbijate Kooperatiivide Keskliidule kolhoosidele müümiseks seadmeid ja materjale, mida vajatakse köögiviljalavade ja kasvuhoonete ehitamiseks.

13. Kohustada Moskva, Leningradi, Gorki, Sverdlovski, Tšeljabinski, Molotovi, Ivanovo, Novosibirski, Rostovi, Irkutski, Tuula ja Kemerovo oblasti täitevkomiteesid, Krasnodari ja Altai krai täitevkomiteesid, Ukraina NSV Ministrite Nõukogu, Usbeki NSV Ministrite Nõukogu, Aserbaidžani NSV Ministrite Nõukogu ja Gruusia NSV Ministrite Nõukogu, Elektriyaamade ja Elektritööstuse Ministeeriumi, Metallurgiatööstuse Ministeeriumi, Söetööstuse Ministeeriumi, Naftatööstuse Ministeeriumi, NSV Liidu Laiatarbe Tööstuskaupade Ministeeriumi, Transpordi- ja Raskemasinatööstuse Ministeeriumi viima 1953. aastal läbi uurimistööd selleks, et teha kindlaks, kus on võimalik ehitada linnalähedastes kolhoosides ja sovhoosides kasvuhooneid, lavasid ja soojendatavaid kasvu-alasid tööstusettevõtete ja elektriyaamade soojusjäätmete kasutamiseks, ning esitada 1. detsembriks 1953 NSV Liidu Ministrite Nõukogule ettepanekud selles küsimuses.

14. Kohustada NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi 1953. aastal välja andma tehnilise soojendusega kasvuhoonete ja lavade tüüpprojektid ning välja töötama tehastes kompleksseks valmistamiseks, koos sisemise sisseseadega, kokkupandavate kasvuhoonete metallkonstruktsioonide projekti.

Ehitusministeeriumil tuleb kooskõlas NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumiga ja NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumiga organiseerida oma ettevõtetes kasvuhoonete jaoks metallkonstruktsioonide tootmine.

NSV Liidu Riiklikul Plaanikomiteel, vabariikide ministrite nõukogudel, kraide ja oblastite täitevkomiteedel tuleb ette näha iga aasta vajaliku hulga söe, turba ja teiste kütteeneliikide eraldamine kolhooside ja sovhooside kasvuhoonete jaoks.

15. Kohustada NSV Liidu Rahandusministeeriumi andma

erandina aastail 1953—1955 kolhoosidele, kus ehitatakse kasvuhooneid, lavasid ja tehakse maaparandustöid luhamade kasutuselevõtmiseks köögiviljakultuuride jaoks, Põllumajanduspanga kaudu krediiti järgmises ulatuses: lavade ehitamiseks kuni 80 protsenti rahalistest kuludest, tähtajaga kuni viis aastat, kusjuures krediiti kustutatakse alates teisest aastast pärast selle saamist; maaparandustöödeks ja kasvuhoonete ehitamiseks kuni 90 protsenti rahalistest kuludest, tähtajaga kuni 10 aastat, kusjuures krediiti kustutatakse alates kolmandast aastast pärast selle saamist; kartulihoidlate, köögiviljahoidlate, katusealuste ja kuivatite ehitamiseks 70 protsendi ulatuses rahalistest kuludest, tähtajaga viis aastat, kusjuures krediiti kustutatakse alates teisest aastast pärast selle saamist.

Uksikutel juhtudel toimetada oblastite ja kraide täitevkomiteede ja vabariigi ministrite nõukogu poolt kinnitatud nimekirjade järgi krediteerimist 100 protsendi ulatuses rahalistest kuludest eespool nimetatud vajadusteks.

16. Selleks, et tõsta kolhoosnike huvi kartuli ja köögivilja tootmise vastu, soovitada kolhoosidele seal, kus see on otstarbekohane, anda kolhoosnikele üldkoosolekute otsusel avansina kuni 25 protsenti rahast, mis laekub kartuli ja köögivilja realiseerimisest. Nimetatud avanssi anda kolhoosnikele iga kuu kuni 15 protsendi ulatuses kõigi normipäevade peale, mis on ühismajapidamises välja töötatud aasta algusest saadik, ja kuni 10 protsenti normipäevade peale, mis on välja töötatud köögivilja- ja kartulikasvatuses, määrates kindlaks, et avanss rahaliste tulude lõplikul jaotamisel ei vähene.

Riigipank peab kolhooside nõudel kandma rahasummad kuni 25 protsendi ulatuses kõigist rahalistest tuludest, mis kolhoosid on saanud köögivilja- ja kartulikasvatusest, erilisele jooksvale arvele, millelt kolhoosid võivad raha kulutada ainult normipäevade eest väljajagamiseks, vastavalt käesolevale määrusele.

17. Alandada, alates 1953. aasta saagist, kolhoosidele kindlaksmääratud kartuli, kapsa, sibula, kurgi, porgandi, söögipeedi ja tomati kohustuslikke müüginorme, samuti ka kolhoosiperede ning tööliste ja teenistujate majandite jaoks kindlaksmääratud kartuli kohustuslikke müüginorme.

Anda vabariikide ministrite nõukogudele, kraide ja oblastite täitevkomiteedele, lähtudes 1953. aasta saagist käesoleva määrusega kindlaksmääratud kartuli ja köögivilja kohustuslike müüginormide plaanist, õigus kinnitada viie päeva jooksul rajoonidele ja kolhoosidele kartuli, kapsa, sibula, kurgi, porgandi, söögipeedi ja tomati 1953. aasta uued, alandatud kohustuslikud müüginormid, samuti ka kolhoosiperedele ning tööliste ja teenistujate majanditele kartuli kohustuslikud müüginormid.

Kohustada NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi, vabariikide ministrite nõukogusid, kraide ja oblastite täitevkomiteesid välja töötama ja kuu aja jooksul NSV Liidu Ministrite Nõukogule kinnitamiseks esitama rajoonide järgi kolhoosidele kartuli, kapsa, sibula, kurgi, porgandi, söögipeedi ja tomati riiklikud uued kohustuslikud müüginormid, lähtudes kartuli ja köögivilja kohustuslike müüginormide ulatusest, samuti ka kolhoosiperede kartuli kohustuslikud müüginormid.

Kolhooside poolt riigile kartuli ja köögivilja kohustusliku müügi uute rajooninormide väljatöötamisel näha ette järgmist:

a) kartuli osas mitte lubada suuri kõrvalekaldumisi normide ulatuses rajoonides, kus on umbkaudu ühesugused tingimused selle kultuuri kasvatamiseks; linnade, tööstuskeskuste ja kartulitöötlemisettevõtete lähedal olevates rajoonides peavad kohustuslikud müüginormid olema ainult natuke kõrgemad teiste rajoonide normidega võrreldes. Riiklikud kartuli kohustuslikud rajoonide müüginormid peavad üldreeglina olema ühesugused kõigile rajooni kolhoosidele;

b) köögivilja osas tuleb arvestada linnade, tööstuskeskuste ja köögivilja töötlemise ettevõtete lähedal asuvate üksikute rajoonide ja kolhooside iseärasusi, samuti ka nende rajoonide ja kolhooside iseärasusi, kus on parimad tingimused köögivilja kasvatamiseks niisutatavatel ja luhamaadel, määrates neile natuke kõrgemad normid teiste rajoonide ja kolhoosidega võrreldes;

c) vabastada kartuli ja köögivilja riiklikest müügi-kohustustest kauged rajoonid, kust kartuli ja köögivilja kohaletoometamine tarbimiskohtadesse tekitab suuri veokulusid.

Keelata kohalikel võimuorganitel muutmast kolhoosidele kinnitatud kartuli, kapsa, kurgi, tomati, sibula, porgandi

ja söögipeedi müügikohustuste hektarinorme ning andmast kolhoosidele kartuli ja köögivilja alal ülesandeid müügikohustuste näol, mis ületavad kindlaksmääratud norme.

18. Selleks, et parandada kolhooside agronoomilist teenindamist kartuli ja köögivilja tootmise alal, kohustada NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi võtma täiendavalt masina-traktorijaamade koosseisu rajoonides, kus on arenenud köögiviljakasvatus ning lava- ja kasvuhoonemajandus, masina-traktorijaama peaastronoomi asetäitja ametikoha köögivilja kasvatusel alal, määrates tema palga suuruse 10 protsendi võrra väiksemana kui masina-traktorijaama peaastronoomi palk, ning töötamiseks kolhoosides, kus on suured kartuli ja köögiviljakultuuride külvipinnad ning lava- ja kasvuhoonemajandus, seada sisse masina-traktorijaama agronoomiköögiviljakasvataja ametikoht, võrdsustades tema palga masina-traktorijaama jaoskonnaagronoomi palgaga.

NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumil ning NSV Liidu Rahandusministeeriumil tuleb kuu aja jooksul kindlaks määrata masina-traktorijaamade agronoomide-köögiviljakasvatajate ametikohtade arv.

Kohustada NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi, NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumi, vabariikide ministrite nõukogusid, kraide ja oblastite täitevkomiteesid organiseerima, alates 1953. aastast, kolhoosi- ja sovhoosimeistrite ettevalmistamist katmikaladel köögivilja ja istikute kasvatamiseks.

19. Kohustada oblastite ja kraide täitevkomiteesid, vabariikide ministrite nõukogusid, ministeeriumide ja keskasutuste juhtivaid töötajaid igati ergutama individuaal-köögiviljakasvatust, organiseerima sovhoosides, abimajandites ja teistes majandites kapsa-, tomati- ja teiste köögiviljakultuuride istikute kasvatamist turbakõdusõnniku kuubikutes ning istikute müümist töölistele ja teenistujatele istutamiseks individuaalsetele köögiviljamaadele; müüma köögiviljakasvatajatele pakitud kujul mineraalväetist, mürkkemikaale võitluseks köögiviljakultuuride kahjurite ja haiguste vastu ning müüma väikest käsiinventari.

KARTULI JA KÖÖGIVILJAKULTUURIDE KASVATAMISE JA KORISTAMISE TÖÖDE MEHHAANISEERIMISEST NING VAHELTHARIMISTRAKTORITE JA PÖLLUTOOMASINATE TOOTMISE SUURENDAMISEST AASAIL 1953—1955

20. Kohustada NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi, NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumi, NSV Liidu Toidukaupade Tööstuse Ministeeriumi, vabariikide ministrite nõukogusid, kraide ja oblastite täitevkomiteesid kindlustama, et aastail 1954—1955 viidaks kolhoosides ja sovhoosides kartuli ja köögiviljakultuuride kasvatamise ja koristamise peamiste tööde mehhaniseerimise tase järgmise ulatuseni (protsentides tööde üldmahust):

	1954. a.		1955. a.	
	kolhoosides	sovhoosides	kolhoosides	sovhoosides
Kartuli alal				
Mahapanek	45	80	80—90	95
Vaheltharimine	65	90	80—90	95
Koristamine	40	80	80—90	95
Köögivilja alal				
Külvamine	50	80	80—90	95
Istikute istutamine	35	80	70—80	95
Vaheltharimine	70	85	80—90	95

21. Kinnitada masinate ja tööriistade loetelu, mis on vajalikud kartuli ja köögiviljakultuuride harimise peamiste tööde kompleksseks mehhaniseerimiseks kolhoosides ja sovhoosides.

22. Võtta vastu NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi ettepanek anda tootmisse põllumajanduse varustamiseks järgmised masinad ja tööriistad, mis on läbi teinud katsed kartuli ja köögiviljakultuuride harimise ja koristamise alal:

- neljarealine ruutpesiti-kartulipanemismasin CKГ-4;
- neljarealine mineraalväetiste andmise seadeldisega varustatud kultivaator-muldaja КОН-2,8 II;
- kultivaator-taimetoitja КРН-2,8 traktori ХТЗ-7 juurde;
- kartulivõtmiskombain ККР-2;
- kaherealine pealsete eraldamise aparaat АВН-2;
- köögiviljakülvimasin СОН-2,8 traktori ХТЗ-7 juurde;
- istikute istutamise masin СРН-4 turba-kõdusõnniku kuubikutes kasvatatud istikute ruutu istutamiseks;
- tööpink turba-kõdusõnniku kuubikute valmistamiseks mehhaniseeritud etteandmise ja segajaga ИГ-9;

pristolmuti OHK traktori XT3-7 juurde;
 vihmutusseadeldis ДДП-30 С;
 rippuv universaalne laadija HH-0,3 traktori „Universaal-2“
 juurde;
 sõnnikulaotamismasin HT-1 traktori XT3-7 juurde;
 sõnnikulaotamismasin HT-2 traktori „Universaal-2“ juurde;
 universaalne sõnniku, turba, mineraalväetiste ja lubja laotamise
 masin ТУР-7;
 auto-virtsalaotaja АНЖ-2 vedelate orgaaniliste väetiste ja mine-
 raalväetiste lahuste põlluleandmiseks;
 isetühjenduvad autod ЗИС-585 ja ГАЗ-93 suurendatud mahuga
 kastidega köögivilja ja kartuli vedamiseks.

23. Võtta vastu NSV Liidu Põllumajanduse ja Varu-
 mise Ministeeriumi ning Masinatööstuse Ministeeriumi
 ettepanek organiseerida vaheltharimise roomiktraktori
 КДП-35 tootmine.

24. Kohustada Masinatööstuse Ministeeriumi kõrval-
 dama 1953. aastal traktoril КДП-35 konstruktsioonilised
 ja tootmisalased puudused. Paigutada, alates 1954. aasta
 III kvartalist, traktoritele КДП-35 hüdraulilised tõstjad,
 mis on unifitseeritud traktorite „Belaruss“ hüdrauliliste
 tõstjatega. Varustada traktorid КДП-35 täiendava komp-
 lekti normaalse laiusega roomikutega.

25. Kohustada Masinatööstuse Ministeeriumi valmis-
 tama ja andma aastail 1954—1955 NSV Liidu Põllumajan-
 duse ja Varumise Ministeeriumile ja NSV Liidu Toidu-
 kaupade Tööstuse Ministeeriumile masina-traktorijaa-
 made ja sovhooside jaoks, kaasa arvatud ka puuvilla-
 koristusmasinate komplekteerimine, vaheltharimistrakto-
 reid järgmisel hulgal:

	1954. a.	1955. a.
„Universaal“	18 200	19 000
КДП-35	10 340	17 000
XT3-7	10 500	18 000
„Belaruss“	10 000	15 000

26. Kohustada Kaitsetööstuse Ministeeriumi:

a) organiseerima oma tehastes Masinatööstuse Minis-
 teeriumi jooniste järgi vaheltharimistraktorite „Bela-
 russ“ tootmist komplekselt hüdrotõstjatega ja vajaliku
 hulga tagavaraosadega nende traktorite jaoks;

b) kindlustama 1954. aastal 5000 vaheltharimistraktori
 „Belaruss“ ja 1955. aastal 10 000 niisuguse traktori välja-
 laskmise;

c) koos NSV Liidu Riikliku Plaanikomiteega esitama
 NSV Liidu Ministrite Nõukogule kuu aja jooksul abi-

nõude kava traktorite „Belaruss“ tootmise organiseerimiseks ja ettepanekud täiendavate kapitaalmahutuste kohta 1953. aastaks.

27. Kohustada Masinatööstuse Ministeeriumi kindlustama 1955. aasta lõpuks võimsuste loomine 61 000 traktori „Belaruss“, XT3-7, КДП-35 ja КД-35 väljalaskmiseks aastas.

28. Selleks, et kindlustada kütteaparatuuriga vahelt-harimistraktorite tootmist, kohustada Masinatööstuse Ministeeriumi ehitama Altai traktoritehases kütteaparatuuri tsehi 40 000 komplekti väljalaskmiseks aastas ja töömahu järgi nende tagavaraosade väljalaskmiseks 200 protsendi ulatuses.

29. Selleks, et saavutada käesolevas määruses ettenähtud mehhaniseerimistase kartuli ja köögiviljakultuuride harimise ja koristamise töödel, kohustada Masinatööstuse Ministeeriumi, Transpordi- ja Raskemasinatööstuse Ministeeriumi, Kaitsetööstuse Ministeeriumi ja Lennukitööstuse Ministeeriumi valmistama Masinatööstuse Ministeeriumi jooniste järgi ja andma aastail 1954—1955 NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumile, NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumile ja NSV Liidu Toidukaupade Tööstuse Ministeeriumile põllutöomasinaid järgmisel hulgal:

	(tükki)	
	1954. a.	1955. a.
Masinatööstuse Ministeerium		
ruutpesiti kartulipanemismasinaid КГ-4	20 000	25 000
mineraalväetiste andmise seadeldisega varustatud kultivaator-muldajaid КОН-2,8 П	12 000	18 000
kartulivõtmiskombaine КОК-2	4 000	4 000
kartulivõtmiskombaine ККР-2	6 000	12 000
rippuvaid köögiviljakülvajaid СОН-2,8	6 000	6 000
istikute istutamise masinaid СРН-4	5 000 ¹	7 500
istikute istutamise masinaid СР-6 М	2 000	2 000
kultivaatoreid-taimetoitjaid КРН-2,8	10 000	12 000
pritstolmureid ОНК троктори XT3-7 juurde	2 000	3 000
väetiste külvajaid ТР-1	5 000	10 000
isetühjenduvaid autosid suurendatud mahuga kastidega	15 000	25 000
teravilja ja köögivilja külvimasinaid СОД-24	3 000	5 000
Kaitsetööstuse Ministeerium		
tööpinke turba-kõdusõnniku kuubikute valmistamiseks ИГ-9	2 500	3 500
vihmutusseadeldisi ДДП-30 С	2 000	3 000

¹ Sealhulgas 1954. a. esimeses kvartalis 1600 tükki.

Lennukitööstuse Ministeerium

sõnnikulaadijaid	2 500	5 000
sealhulgas Valgevene NSV Teaduste Akadeemia Põllumajanduse Mehhaniseerimise Instituudi konstruktsiooniga	1 500	2 000
kartulivõtmiskombaine KKP-2	5 000	9 000

Transpordi- ja Raskemasinatööstuse Ministeerium

sõnnikulaotamise masinaid	4 000	11 000
-------------------------------------	-------	--------

NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumil valmistada oma vajadusteks aastail 1954—1955 oma tehastes 10 000 auto-virtsalaotajat, sealhulgas 1954. aastal 3000 ja 1955. aastal 7000 auto-virtsalaotajat.

30. Kohustada Masinatööstuse Ministeeriumi viimistelema Üleliidulise Põllutöömashinate Tööstuse Teadusliku Uurimise Instituudi poolt konstrueeritud kapsakoristusmasinate konstruktsiooni ja tehase „Gomselmaš“ erikonstrueerimisbüroo poolt konstrueeritud universaalsete sõnniku-, turba-, mineraalväetiste ja lubjalaotamise masinate TYP-7 konstruktsiooni ja organiseerima, alates 1954. aastast, nende masinate tootmist, kindlustades aastail 1954—1955 6000 kapsakoristusmasina ja 4000 universaalse laotamismasina valmistamise.

Masinatööstuse Ministeeriumil ning NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumil esitada NSV Liidu Ministrite Nõukogule kahe nädala jooksul ettepanekud isetühjenduvate traktorijärelvankrite tootmise organiseerimise kohta 15 000—20 000 tükki aastas ja kuu aja jooksul ettepanekud masina-traktorijaamades olemasolevate kaherealiste kartulipanemismasinate ümbertegemise kohta neljarealisteks, mis on kohandatud kartulite ruutpesiti panekuks.

31. Kohustada Masinatööstuse Ministeeriumi:

a) aktiveerida töid uute masinate ja tööriistade konstrueerimise alal, mis on vajalikud kartuli ja köögiviljakultuuride harimise mehhaniseerimiseks, pöörates erilist tähelepanu sellele, et kiiremas korras loodaks kartulivõtmiskombainid töötamiseks rasketel muldadel, kartulisorteerimismasinaid mehhaniseeritud peale- ja maha-laadimisega, köögivilja külvamise masinaid ruutpesiti külvamiseks, masinaid kapsaste ja juurvilja koristamiseks,

masinad katmikaladel köögivilja kasvatamiseks, peale ja mahalaadimismehhanismid, suure tööjõudlusega vihmusseadeldised, masinad orgaaniliste väetiste põlluleandmiseks.

Kinnitada kartuli ja köögiviljakultuuride harimise ja koristamise uute masinate väljatöötamise alal esmajärguliste katse- ja konstrueerimistöode plaan aastaks 1953—1954;

b) hakata 1954. aastal ehitama kartuli harimise ja koristamise masinate tehas, toodangu väljalaskega 150—200 miljoni rubla ulatuses aastas.

Tehase ehitamine panna Valgevene NSV Ministrite Nõukogule.

Masinatööstuse Ministeeriumil ja Valgevene NSV Ministrite Nõukogul esitada kuu aja jooksul NSV Liidu Ministrite Nõukogule ettepanekud selle tehase ehitamise abinõude kohta.

32. Selleks, et kindlustada käesolevas määruses ettenähtud kartuli ja köögiviljakultuuride harimise ja koristamise masinate ja nende masinate tagavaraosade tootmise plaani täitmist, samuti ka selleks, et organiseerida traktori-järelvankrite tootmist, kohustada allpoolnimetatud ministeeriume andma Masinatööstuse Ministeeriumile üle, bilansiga 1. juuliks 1953:

Lennukitööstuse Ministeerium — mehaaniline katlatehas;

Teedeministeerium — Liepaja ja Serdobi veduriremonditehased;

NSV Liidu Siseministeerium — tehas nr. 2;

NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeerium — Omski remonditehas.

Kohustada Lennukitööstuse Ministeeriumi, Teedeministeeriumi, NSV Liidu Siseministeeriumi ja NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi viima üle tööstustoodangu valmistamine, mis on määratud 1953. aasta IV kvartali plaani järgi ülalnimetatud tehastele, nende ministeeriumide teistesse ettevõtetesse.

33. Kohustada Masinatööstuse Ministeeriumi organiseerima kartulivõtmiskombainide KKP-2 tootmist Tuula kombainitehas, aastase võimsusega 15 000 kombaini väljalaskmiseks, lõpetades selles tehases iseliikuvate teraviljakombainide C-4 tootmise.

34. Kohustada Masinatööstuse Ministeeriumi valmis-
tama ja andma 1953. aastal täiendavalt NSV Liidu Põllu-
majanduse ja Varumise Ministeeriumile ning NSV Liidu
Sovhooside Ministeeriumile: 1500 traktorit КДП-35, 300
traktorit „Universaal“, 800 traktorit XT3-7, 500 köögi-
vilja rippkõlvimasinat COH-2,8, 200 istikute istuta-
mise masinat CPH-4, 1500 kartulipanemismasinat ruut-
pesiti panekuks CKГ-4, 1000 kartulivõtmiskombaini
KOK-2, 500 kultivaator-muldajat KOH-2,8, 500 kultivaa-
tor-taimetoitjat KPH-2,8 ja 500 pritstolmutit OHK trak-
tori XT3-7 jaoks.

35. Kohustada Ehitusministeeriumi:

a) tegema täiendavalt 1953. aastal Lipetski traktori-
tehase ehitusel hanketöid viie miljoni rubla ulatuses selle
arvel, et vastavalt vähendatakse hanketööde ulatust 1953.
aastal teistel Masinatööstuse Ministeeriumi ehitustel,
kooskõlastades seda selle ministeeriumiga;

b) tegema 1953. aastal Harkovi traktoritehases 1953.
aastaks ettenähtud hanketööde plaani arvel töid mehaa-
nika- ja monteerimiskorpuse nr. 3 ehitamisel ja kindlus-
tama korpuse üleandmise monteerimiseks 1954. aasta
II kvartalis;

c) tegema täiendavalt 1953. aastal Masinatööstuse Mi-
nisteeriumi põllutöömasinate tehastes ehitus- ja montee-
rimistöid Masinatööstuse Ministeeriumi süsteemis ette-
nähtud hanketööde üldplaani arvel 5,5 miljoni rubla
ulatuses, sealhulgas tehastes: „Belinskselmaš“ 1 miljon
rubla, „Krasnaja Zvezda“ 2 miljonit rubla, „Krasnõi
Aksai“ 1 miljon rubla, ning alustama uuesti objektide ehi-
tamist tehases „Rjazselmaš“ ja tegema 1953. aastal töid
1,5 miljoni rubla ulatuses.

36. Kohustada Ehitusministeeriumi, Valgevene NSV
Ministrite Nõukogu ja Masinatööstuse Ministeeriumi
kindlustama aastail 1954—1955 käesolevas määruses ette-
nähtud traktoritehastes objektide ehitamise ja eksploatat-
siooniandmise.

37. Kohustada Kaitsetööstuse Ministeeriumi, Trans-
pordi- ja Raskemasinatööstuse Ministeeriumi, Elektri-
jaama- ja Elektritööstuse Ministeeriumi ning NSV Liidu
Ehitusmaterjalide Tööstuse Ministeeriumi andma täienda-
valt 1953. aastal Masinatööstuse Ministeeriumile traktori-
tehaste ja põllutöömasinatehaste jaoks sisseseadeid ja
masinaid, vastavalt käesolevale määrusele.

Anda Masinatööstuse Ministeeriumile õigus kasutada 1953. aastal omatoodetud sisseseadeid traktoritehaste ja põllutöomasinatehaste jaoks käesolevas määruses ettenähtud hulgal.

38. Kohustada NSV Liidu Riiklikku Plaanikomiteed ja Masinatööstuse Ministeeriumi 1954.—1955. aasta plaanides ette nägema kapitaalvahetuste ulatuse töötavate traktoritehaste ehitamise lõpuleviimiseks 750 miljoni rubla suuruses summas, sealhulgas 350 miljonit rubla 1954. aastal.

39. Kohustada Väliskaubanduse Ministeeriumi andma välismaale tellimusi 1954. aastal Masinatööstuse Ministeeriumile sepi- ja pressimississeseadete, laboratoorsete ja muude sisseseadete saamiseks.

40. Kohustada Transpordi- ja Raskemasinatööstuse Ministeeriumi, Kaitsetööstuse Ministeeriumi, Elektri- ja Elektritööstuse Ministeeriumi ning Ehitusministeeriumi ette nägema 1954. aasta plaanides Masinatööstuse Ministeeriumile traktoritehaste jaoks sisseseadete andmist.

41. Kohustada NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi andma bilansiga 1. juuliks 1953 Masinatööstuse Ministeeriumile üle Ivantejevka mehaanikatehas, selleks et organiseerida selle tehase baasil riiklik spetsiaalne konstrueerimisbüroo köögiviljakasvatuse mehhaniseerimise masinate alal ja köögiviljakultuuride harimise masinate katseksemplaride valmistamiseks.

42. Kohustada Metallurgiatööstuse Ministeeriumi, NSV Liidu Metsa- ja Paberitööstuse Ministeeriumi ning Keemiatööstuse Ministeeriumi andma 1953. aastal Masinatööstuse Ministeeriumile:

a) kartuli ja köögiviljakultuuride harimise masinate tootmise õigeaegseks ettevalmistamiseks musta valtsmetalli, torusid, saematerjale ja paberit;

b) selleks, et kindlustada 1953. aastal täiendavalt vahelharimistraktorite tootmist ja et luua eeldused nende tootmiseks 1954. aastal ning valmistada mittestandardiseeritud sisseseadeid — valtsmetalli ja materjale.

43. Kohustada Väliskaubanduse Ministeeriumi ja Masinatööstuse Ministeeriumi kahe kuu jooksul ette valmistama ja esitama NSV Liidu Ministrite Nõukogule ettepanekud selleks, et anda rahvademokraatia maade ette-

võtetele tellimused põllutöomasinate ning nende sõlmede ja detailide valmistamiseks.

44. Kinnitada abinõud selle kindlustamiseks, et täide-taks käesoleva määrusega ettenähtud plaan vahelhari-mistraktorite ja põllutöomasinate tootmise alal kartuli ja köögiviljakultuuride kasvatamiseks aastail 1954—1955.

III

1953. AASTA SAAGIST KARTULI JA KÖÖGIVILJA VARUMISE JA KOKKUOSTMISE RIIKLIKUST PLAANIST JA NENDE SAADUSTE VARUMIS- HINDADE TÕSTMISEST

45. Kinnitada kartuli ja köögivilja varumise ja kokku-ostmise riiklik plaan 1953. aasta saagist järgmises ula-tuses:

a) kartul — kohustuslike müüginormide järgi kolhoosi-delt — 2 685 000 tonni, naturaaltasuna masina-traktori-jaamade töö eest 534 000 tonni, kolhooside poolt laenu tagasimaksmise näol — 240 000 tonni, sovhooside poolt riigile andmise korras — 166 000 tonni, sealhulgas ülal-nimetatud laekumiste arvel 200 000 tonni sordikartulit, kolhoosiperede ja teiste individuaalmajandite müügiko-hustuste järgi — 2 090 000 tonni, kokku 5 715 000 tonni, peale selle kolhoosidelt ja kolhoosnikutelt kokkuostmise korras — 1 885 000 tonni, üldse 7 600 000 tonni;

b) kapsad — 579 300 tonni, sibulad — 86 700 tonni, kur-gid — 201 900 tonni, porgandid 130 300 tonni, söögipee-did — 114 200 tonni; tomatid — 521 700 tonni, üldse köögi-vilja 1 634 100 tonni, peale selle kolhoosidelt ja kolhoosni-kutelt kokkuostu korras — 668 400 tonni, üldse 2 302 500 tonni.

Määrata, et kolhooside poolt kartuli tagasiandmine, mis saadi riigilt laenuks 1953. aastal, ja eelmistel aastatel võlgujäänud laenu kustutamine, mis on võetud 1953. a. varumisplaani, peab toimuma kartuli esimesest kogumi-sest.

46. Kohustada vabariikide ministrite nõukogusid, kraide ja oblastite täitevkomiteesid:

a) kinnitama vastavalt käesolevale määrusele ja tegema 10 päeva jooksul rajoonidele ja varumisorgani-

satsioonidele teatavaks kartuli ja köögivilja varumise ja kokkuostmise plaanid;

b) andma varumisorganisatsioonidele vajalikku abi kartuli ja köögivilja varumise ja kokkuostmise läbiviimisel ning kindlustama käesoleva määrusega ettenähtud kartuli ja köögivilja varumise ja kokkuostmise plaanide täitmise;

c) kinnistama maarajoonidele ja kolhoosidele kohalikud kaubastud, tööliste varustamise osakonnad ja teised organisatsioonid, kes saavad kartulit ja köögivilja riikliku plaani järgi.

47. Määrata, et Uleliiduline Tarbijate Kooperatiivide Keskliit peab teostama kartulite ja köögivilja kokkuostu kehtivate piirkokkuostuhindadega, kurkide ja tomatite kokkuostu aga järgnevate piirkokkuostuhindadega: ühe tonni kurkide eest 450—1200 rubla, ühe tonni tomatite eest 550—2000 rubla, sõltuvalt nende kasvatamise rajoonidest.

Uleliiduline Tarbijate Kooperatiivide Keskliit peab koos NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministri-riiumiga kinnitama kümne päeva jooksul tüüplepingu kartulite ja köögivilja kokkuostu kohta.

Jätta Uleliidulisele Tarbijate Kooperatiivide Keskliidule õigus anda lepingute sõlmimisel kolhoosidega kartulite ja köögivilja kokkuostu kohta rahalist avanssi 25 protsendi ulatuses kokkuostetava toodangu väärtusest. Riigipank peab andma tarbijate kooperatsiooni varumisorganisatsioonidele krediiti mainitud avansside maksmiseks.

48. Kartulite ja köögivilja tootmise edasiarendamiseks ja nende varumise suurendamiseks, eriti linnalähedaste rajoonide kolhoosides ning piirituse-, tärkliise- ja siirupi-, kuivatus- ja konserveerimistööstuse tsoonides:

a) tõsta, alates 1953. aasta saagist, riigile müügikohustuse arvel müüdava kartuli, sealhulgas ka enne käesoleva määruse ilmumist müüdud kartuli varumishindu ja määrata nendeks:

Moskva, Gorki, Brjanski, Rjasani, Kalinini, Smolenski, Kirovi, Tuula, Jaroslavli, Molotovi, Vladimiri, Ivanovo, Orjoli, Kaluuga, Sverdlovski, Kurski, Voroneži, Kostromaa, Tambovi, Vologda, Omski, Pskovi, Kemerovo, Leningradi, Pensa, Novgorodi, Velikije Luki, Uljanovski, Novosibirski, Kuibõševi, Tšeljabinski, Tškalovi, Irkutski, Kurgaani, Tjumeni, Saraatovi, Kaliningradi ja Tomski oblas-

tis, Tatarid ANSV-s, Baškiiri ANSV-s, Mordva ANSV-s, Tšuvaši ANSV-s, Udmurdi ANSV-s, Mari ANSV-s, Altai ja Krasnojarski krais, Ukraina NSV Kiievi, Tšernigovi, Sumõ, Harkovi, Poltaava, Kamenets-Podolski, Vinnitsa, Žitomiri, Volõõnia, Rovno, Ternopoli, Drogobõtsi, Lvovi, Stanislavi, Tšernovtsõ ja Taga-Karpaadi oblastis, Valgevene NSV-s, Läti NSV-s, Leedu NSV-s ja Eesti NSV-s 100 rubla hilise kartuli tonnist ning varase kartuli tonnist selle müümisel kuni 31. juulini — 250 rubla, müümisel 1.—15. augustini — 200 rubla ning müümisel 16.—31. augustini — 125 rubla;

Amuuri, Arhangelski, Sahalini ja Tšitaa oblastis, Primorje krais, Jakuudi ANSV-s, Komi ANSV-s ja Karjala-Soome NSV-s 160 rubla hilise kartuli tonnist ning varase kartuli tonnist selle müümisel kuni 31. juulini — 250 rubla, müümisel 1.—15. augustini — 200 rubla ning müümisel 16.—31. augustini — 175 rubla;

Aserbaidžani NSV-s, Gruusia NSV-s, Armeenia NSV-s, Turkmeeni NSV-s, Usbeki NSV-s, Tadžiki NSV-s, Kirgiisi NSV-s, Kasahhi NSV-s, Moldaavia NSV-s, Ukraina NSV-s, Vorošilovgradi, Dnepropetrovski, Zaporožje, Ismaili, Kirovogradi, Nikolajevi, Odessa, Stalino ja Hersoni oblastis, Astrahani, Groznõi, Krimmi, Rostovi ja Stalingradi oblastis, Krasnodari ja Stavropoli krais, Burjaatmongoli ANSV-s, Dagestani ANSV-s, Kabardiini ANSV-s ja Põhja-Osseedi ANSV-s 125 rubla hilise kartuli tonnist ning varase kartuli tonnist selle müümisel kuni 31. juulini — 250 rubla, müümisel 1.—15. augustini — 200 rubla ja müümisel 16.—31. augustini — 150 rubla;

Habarovski krais säilitada kartuli varumishinnad, mis määrati kindlaks NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1952. aasta 10. jaanuari määruses nr. 122.

Säilitada kehtivad lisatasud varumishindadele kartulite sordilisuse, suuruse ja tärglisesisalduse eest, samuti kartuli riikliku müügikohustuse ennetähtaegse täitmise eest;

b) tõsta, alates 1953. aasta saagist, kolhooside poolt müügikohustuse arvel riigile müüdava köögivilja, sealhulgas ka enne käesoleva määruse ilmumist müüdüd köögivilja varumishindu ja määrata nendeks:

esimest sorti hilise köögivilja tonnist, sõltuvalt kasvatamise rajoonidest: kapsa tonnist 100—200 rubla, sibula tonnist 350—1000 rubla, kurkide tonnist 300—1000 rubla,

porgandi tonnist 130—300 rubla, söögipeedi tonnist 80—200 rubla ja tomatite tonnist 350—1500 rubla;

esimest sorti varajase köögivilja tonnist, sõltuvalt müügi tähtaegadest ja kasvatamise rajoonidest: avamaal kasvatatud varajase kapsa tonnist 120—625 rubla, varajaste kurkide tonnist 500—1100 rubla, avamaa tomatite tonnist 600—1500 rubla, pealseteta varajase porgandi tonnist 180—500 rubla, pealseteta söögipeedi tonnist 90—450 rubla.

Määrata kindlaks lisatasu varumishindadele varajaselt ja hiliselt köögiviljalt, mis müüakse müügikohustuste arvel varumispunktidele NSV Liidu Ministrite Nõukogu määramises ettenähtud linnade lähedaste rajoonide kolhooside poolt 25—50 protsendi suuruses.

NSV Liidu Kaubanduse Ministeerium, Uleliiduline Tarbijate Kooperatiivide Keskliit ning NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeerium peavad kokkuleppel NSV Liidu Rahandusministeeriumiga kümne päeva jooksul kindlaks määrama soolatud ja hapendatud köögivilja varumishinnad;

c) laiendada kõigi ministeeriumi ja keskasutuste soovhoosidele NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1948. aasta 5. novembri määruse nr. 4133 ja 1952. aasta 7. juuli määruse nr. 3070 kehtivus selles osas, mis puudutab arvete tasumist kaubandus- ja varumisorganisatsioonide poolt nii nende kartulite ja köögivilja eest, mis antakse müügivõrku, kui ka nende eest, mis müüakse varumispunktidele;

d) määrata kindlaks, et lava- ja kasvuhooneköögivilja, avamaa varajase köögivilja ja varajase kartuli müümisel kolhooside poolt kauplustesse ja ühiskondliku toitlustamise ettevõtetesse tasutaks nende eest jaemüügihindade alusel, hinnaalandusega 25 protsendi ulatuses;

e) kohustada Uleliidulist Tarbijate Kooperatiivide Keskliitu, NSV Liidu Kaubandusministeeriumi, NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi, nende linnade tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteesid, kellele valitsus on määranud linnalähedase tsooni, organiseerima köögivilja müümist linnalähedase tsooni kolhooside poolt riiklike müügikohustuste arvel vahetult müügivõrku ja ühiskondliku toitlustamise ettevõtetele.

Säilitada linnalähedaste tsoonide kolhooside poolt otse müügivõrku ja ühiskondliku toitlustamise ettevõtetele

müüdava värske köögivilja eest maksmise kehtiv kord, maksmine riiklike jaemüügihindade alusel 25-protsendilise hinnaalandusega, piiramata juurdeveo kaugust.

Kehtestada samasugune kord soolatud ja hapendatud köögivilja eest maksmisel.

49. Muutes osaliselt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1947. aasta 28. juuli määrust nr. 2717 ja 1949. aasta 8. augusti määrust nr. 3390, määrata küüslaugu varumishinnaks kõikjal 2 rubla 50 kopikat kilogrammist ning sibula piirkokkuostuhinnaks 1 rubla 20 kopikat ja küüslaugu piirkokkuostuhinnaks 4 rubla kilogrammist.

50. Kinnitada, alates 1953. aastast, naturaaltasu määrad masina-traktorijaamade poolt kartulikasvatuse alal kolhoosides tehtavate tööde eest.

NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministerium peab kinnitama naturaaltasu määrad masina-traktorijaamade teiste tööde eest kartuli kasvatamise alal, milliseid töid ei ole käesolevas määruses ette nähtud.

51. Kehtestada naturaaltasu määrad masina-traktorijaamade poolt kapsa, porgandi, söögipeedi, tomatite, sibula ja kurkide kasvatamise alal kolhoosides tehtavate tööde eest.

Anda kolhoosidele õigus tasuda 1953. aastal masina-traktorijaamade tööde eest köögivilja kasvatamise alal natuuras ettenähtud määrade alusel või rahas üksikute tööliikide alal kehtivate hinnete alusel.

52. Kohustada Üleliidulist Tarbijate Kooperatiivide Keskliitu kindlustama kartulite pidevat vastuvõttu, mida kolhoosnikud ja teised individuaalrajapidamised müüvad müügikohustuste arvel, küla tarbijateühisuste poodidesse ja ladudesse kõikjal, sealhulgas piirituse-, tärglise- ja siirupivabrikute tsoonides.

53. Kohustada NSV Liidu Toidukaupade Tööstuse Ministeriumi, Üleliidulist Tarbijate Kooperatiivide Keskliitu ja NSV Liidu Kaubandusministeriumi kindlustama materiaalse ja tehnilise baasi remontimist ja ettevalmistamist kartulite ja köögivilja varumiseks, töötlemiseks ja säilitamiseks.

Kohustada vabariikide ministrite nõukogusid, kraide ja oblastite täitevkomiteesid osutama varumisorganisatsioonidele abi kohalike ehitusmaterjalide varumisel ja väljavedamisel, mida vajatakse tehnilise baasi laiendamiseks.

seks, samuti ladude ja hoidlate remontimisel ja taara valmistamisel.

54. Määrata kindlaks, et varumispunktidesse müügikohustuste arvel ja naturaaltasuna masina-traktorijaamade töö eest toodava köögivilja ja kartuli kohaletoimetamise kulud tasutakse nende varumisorganisatsioonide poolt, transportimisel kolhooside veovahenditega või selleks suunatavate transpordivahenditega — kolhoosidele või selleks suunatud transpordivahendite omanikele autovehete ühtsete tariifimäärade alusel kogu veokauguse eest.

Määrata kindlaks müügikohustuste arvel ja naturaaltasuna masina-traktorijaamade töö eest müüdava kartuli ja köögivilja varumispunktidesse, jaama- ja sadamapunktidesse toimetamise kulude hüvitamise normid varumisorganisatsioonidele järgmiselt: kartuliveo eest — 18 rubla ja köögivilja veo eest — 19 rubla keskmiselt tonnist.

Teha Üleliidulisele Tarbijate Kooperatiivide Keskliidule ülesandeks kehtestada kokkuleppel NSV Liidu Kaubandusministeeriumi ja NSV Liidu Rahandusministeeriumiga kahe nädala jooksul kartulite ja köögivilja kohaletoimetamise kulude tasumise diferentseeritud normid oblasti-tele, kraidele ja vabariikidele.

55. Teha Üleliidulisele Tarbijate Kooperatiivide Keskliidule ja NSV Liidu Toidukaupade Tööstuse Ministeeriumile ülesandeks varustada bensiini ja määrdeõlidega kolhooside ja selleks suunatud autotranspordi autosid, mis veavad kartuleid ja köögivilja varumispunktidesse. Müüa kolhoosidele bensiini ja määrdeõlised hulgimüügihindadega.

NSV Liidu Riiklik Plaanikomitee peab ette nägema bensiini eraldamise selleks otstarbeks.

56. Kartuleid ja köögivilja, mida Üleliiduline Tarbijate Kooperatiivide Keskliit piirkokkuostuhindadega kokku ostab, peavad riiklikud organisatsioonid realiseerima tegeliku kokkuostu hindadega, mis ei tohi ületada piirkokkuostuhindu koos NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1952. aasta 7. juuli määruses nr. 3071 ettenähtud lisatasudega.

Vahe riiklike jaemüügihindade (pärast kaubanduslike hinnaalanduste ja kogukulude normide mahaarvamist) ning kartuli ja köögivilja hindade vahel, mida Üleliiduline Tarbijate Kooperatiivide Keskliit annab riiklikele

organisatsioonidele, kaetakse kaubanduslike organisatsioonide poolt kartulite ja köögivilja realiseerimisest saadava täiendava kasumi eelarvesse maksmise vastava vähendamise arvel.

57. Kustutada kolhoosidele kogu nende arvel olev võlgnevus, seisuga 1953. a. 1. jaanuaril, kartulite ja köögivilja eelmiste aastate riikliku müügikohustuse alal ning kartulikasvatamisel tehtud masina-traktorijaamade tööde eest naturaaltasu maksmise alal.

Kustutada kolhoosnikute, tööliste, teenistujate ja teiste kodanike majapidamistelt kogu eelmiste aastate võlgnevus riikliku müügikohustuse alal.

58. Vähendada, alates 1953. a. saagist, linnalähedaste rajoonide ning piirituse-, tärglise- ja siirupi-, kuivatus- ja konservimistööstuse tsoonide kolhoosidele teravilja müügikohustusi 25 protsendi võrra, kui kolhoosis kartulite ja köögivilja külvipind moodustab kokku üle 10 protsendi kuni 15 protsenti üldisest külvipinnast, ning 50 protsendi võrra — kui kolhoosis on kartulite ja köögivilja külvipinda kokku 15—20 protsenti üldisest külvipinnast. Kolhoosid, kellel on kartulite ja köögivilja all kokku üle 20 protsendi üldisest külvipinnast, tuleb vilja riiklikust müügikohustusest täielikult vabastada.

Mainitud soodustused viljamüügikohustuse alal antakse kolhoosidele tingimusel, kui nad on jooksva aastal täies ulatuses täitnud kartulite ja köögivilja riiklikud müügikohustused, kartulite ja köögivilja andmise kohustused naturaaltasuna masina-traktorijaamade tööde eest ning tagastanud laenuks saadud kartulid.

Kui kolhoosid on täitnud jooksva aasta teraviljakohustused, antakse soodustused järgmise aasta viljamüügikohustuste määramisel.

59. Teostada vilja müüki riiklikest ladudest võõndite ühtsete jaemüügihindade alusel, hinnaalandusega 40 protsendi ulatuses kindlaksmääratud hindadest, Moskva ja Leningradi linna ning Donetsi basseini linnade lähedaste rajoonide kolhoosidele, samuti teiste rajoonide kolhoosidele, kes on spetsialiseerunud kartulite ja köögivilja tootmisele, arvestades üks tsentner vilja iga 10 tsentneri kartulite ja köögivilja eest, mis on müüdud müügikohustuse arvel või antud naturaaltasuna masina-traktorijaamade tööde eest, Kesk-Aasia, Põhja-Kaukaasia, Taga-Kaukaasia, Habarovski krai ja Krimmi oblasti

rajoonides aga arvestades üks tsentner vilja iga 5 tsentneri kartulite ja köögivilja eest.

Kolhoosil müügikohustuste arvel müüdnud kartulite ja köögivilja eest saada olev vili võidakse kolhoosi soovil kanda teravilja riikliku müügikohustuse arvele ning masina-traktorijaama tööde eest makstava naturaaltasu arvele käesoleva aasta või järgmise aasta eest, kui käesoleva aasta viljamüügikohustused on täidetud ja naturaaltasu tasutud.

Kehtestada kartulite ja köögivilja tootmisele spetsialiseerunud kolhoosidele teravilja müügi limiit kuni 10 miljoni puuda ulatuses aastas.

Vabariikide ministrite nõukogud, kraide ja oblastite täitevkomiteed peavad kuu aja jooksul esitama NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumile kinnitamiseks nimekirja kartulite ja köögivilja tootmisele spetsialiseerunud kolhooside kohta, kellele tuleb müüa vilja köögivilja ja kartulite eest, mida nad müüvad riigile müügikohustuste arvel ja masina-traktorijaamade tööde eest makstava naturaaltasu arvel.

60. Arvestada, alates 1953. aastast, Pensa oblasti Bessonovka rajooni, Gorki oblasti Arzamassi rajooni, Jaroslavli oblasti Rostovi rajooni, Rjasani oblasti Spasski rajooni, Brjanski oblasti Pogari rajooni, Kurski oblasti Borissovka rajooni, Ukraina NSV Vorošilovgradi oblasti Markovka rajooni, Tšernigovi oblasti Komarovka rajooni, Harkovi oblasti Balakleja rajooni, Dnepropetrovski oblasti Pavlogradi rajooni kolhoosidele nende poolt riiklike müügikohustuste arvel müüdnud sibul ning kontraheerimislepingute alusel müüdnud tippisibul ja sibulaseeme neile viljamüügikohustuse täitmise eest ning masina-traktorijaamade töö eest teraviljas makstava naturaaltasu arvele järgmiste ekvivalentide järgi:

1 tonni sibula eest — 4 tsentnerit vilja,

1 tonni tippisibula eest — 8 tsentnerit vilja,

1 tsentneri sibulaseemne eest — 10 tsentnerit vilja.

Mainitud arvestus läbi viia käesoleva aasta riikliku viljamüügikohustuse arvel või järgmise aasta müügikohustuse arvel, kui käesoleva aasta viljamüügikohustus on täidetud.

61. Määrata, et linnalähedaste rajoonide ning piirituse-, tärklise- ja siirupi-, köögivilja kuivatamise ja konservimise vabrikute toorainetsoonide kolhoosidele, kes müüvad

varumisorganisatsioonidele kartuleid ja köögivilja piirkokkuostuhindadega, pärast kartulite ja köögivilja riiklike müügikohustuste täitmist ning masina-traktorijaamade tööde eest makstava naturaaltasu tasumist müüdnaks veoautosid, arvestades üks veoauto iga müüdnud 75 tonni kartulite või 30 tonni sibula või 50 tonni teiste köögiviljade eest.

Jätta Üleliidulisele Tarbijate Kooperatiivide Keskliidule õigus müüa 1953. aastal kolhoosidele eespooltoodud tingimustel 10 000 veoautot, andes need kolhoosidele üle 1954. aasta esimesel poolel.

NSV Liidu Riiklik Plaanikomitee peab ette nägema mainitud arvu autode eraldamise Üleliidulisele Tarbijate Kooperatiivide Keskliidule 1954. aasta esimeses kvartalis.

62. Kohustada NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi, NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumi, vabariikide ministrite nõukogusid, kraide ja oblastite täitevkomiteesid likvideerima puudused, mis esinevad kartulite ja köögivilja seemnete kasvatamise töös, ning võtma tarvitusele vajalikud abinõud selleks, et, alates 1953. aasta saagist, iga kolhoos ja sovhoos varustaks ennast ise kvaliteetse seemnekartuliga kogu tarviduse ulatuses ning et iga vabariik, krai ja oblast looks oma seemnebaasi, et rahuldada vajadust valmivate kultuuride köögivilja sordiseemnete järele.

Määrata 1953. aastast alates kindlaks, et kartulite seemnefondid tuleb luua väljavalitud sordiseemnest, eelkõige seemnepõldudelt kogutud saagist, lähtudes mahaapaneku agrotehnilistest normidest. Kui seemnepõldudelt saadud seemneks kõlblikust kartulist ei jätku, tuleb võtta seemnefondi kartuleid üldiste külvipindade kõige suuremat saaki andnud põlluosadelt enne kartuli riikliku müügikohustuse täitmist. Kartulite varumine kindlustusfondidesse ja teistesse fondidesse tuleb läbi viia pärast kartuli riikliku müügikohustuse täitmist ja masina-traktorijaamade tööde eest naturaaltasu maksmist. Tuleva aasta külviplaani täitmiseks varutakse seemnekartulid igas kolhoosis ja sovhoosis kartulite massilise koristamise alustamisel, milline varumine tuleb lõpule viia hiljemalt kuu aja jooksul.

Kohustada vabariikide ministrite nõukogusid, kraide ja oblastite täitevkomiteesid kehtestama kokkuleppel NSV

Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumiga ning NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumiga kolhoosidele ja sovhoosidele enne saagi koristamise algust seemnekartulite varumise plaani, lähtudes mahapaneku agrotehnilistest normidest ning kolhoosidele ja sovhoosidele ettenähtud külviplaanist.

63. Määrata, et esimese kategooria sordikartuli müümisel riigile seemnekasvatuskolhoosi poolt müügikohustuse arvel ja masina-traktorijaama töö eest makstava naturaaltasu arvel arvestatakse kolhoosile ühe tonni müüdud kartuli eest kaks tonni ning teise kategooria sordikartuli müümisel — ühe tonni eest poolteist tonni.

Lugeda kehtetuks NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1949. aasta 24. märtsi määruse nr. 1200 üheksas punkt kartuli riiklike müügikohustuste vähendamise kohta seemnekasvatuskolhoosidele.

64. Kinnitada tähtsamate köögiviljakultuuride sordiseemnete 1953. aasta saagist varumise plaan järgnevalt: varuda 550 tsentnerit kapsaseemet, 8000 tsentnerit kurgiseemet, 400 tsentnerit tomatiseemet, 8200 tsentnerit sibulaseemet, 5000 tsentnerit porgandiseemet ja 4500 tsentnerit söögipeediseemet.

Suurendada 1953. aastal Vladimiri, Voroneži, Kurski, Rjasani, Brjanski, Pensa, Gorki ja Tšernigovi oblastis kurgiseemnete varumist järgnevalt: muuromi sordi kurgiseemnete — 1030 tsentnerini, vjaznikovi sordi kurgiseemnete — 710 tsentnerini, nerossimõi sordi kurgiseemnete — 1080 tsentnerini ja nežini sordi kurgiseemnete — 520 tsentnerini.

NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeerium peab kahe nädala jooksul tegema mainitud köögiviljade sordiseemnete varumise plaani teatavaks oblastitele, kraidele ja vabariikidele, samuti kindlaks määrama teiste köögiviljade seemnete varumise plaani.

IV

KOLHOOSIKAUBANDUSE ARENDAMISEST KARTULI JA KÖÖGIVILJA OSAS

65. Linnade ja tööstuskeskuste elanikkonna kartulite ja köögiviljaga varustamise parandamiseks, kolhooside ja kolhoosnikute tulude suurendamiseks arendada laial-

daselt kolhoosikaubandust kartulite ja köögivilja osas, andes kolhoosidele õiguse takistamatult teostada müüki turul, samuti kartuli ülejääkide müüki või komisjonile andmist tarbijate kooperasiiooni organisatsioonidele pärast seda, kui kolhoosid on täitnud kartuli riiklikud müügikohustused ja salvestanud seemnefondid, ning köögiviljade ülejääkide müüki või komisjonile andmist pärast seda, kui kolhoosid on täitnud köögivilja riikliku müügikohustuse kuuplaanid, sõltumata sellest, kas kartulite ja köögivilja varumise plaan on rajoonis tervikuna täidetud.

66. Kohustada vabariikide ministrite nõukogusid, kraide ja oblastite täitevkomiteesid osutama kolhoosidele abi nendel olevate kartulite ja köögivilja ülejääkide müümisel, andes kolhoosidele ajutiseks kasutamiseks kolhoositurgudel, jaama- ja sadamapunktides telke ja kauplusi, samuti laoruume kartulite ja köögivilja ajutiseks säilitamiseks.

67. Kohustada Üleliidulist Tarbijate Kooperatiivide Keskliitu võtma kolhoosidelt komisjonile kartuleid ja köögivilja nende müümiseks kolhoositurgudel kolhoosidega kokkulepitud hindade alusel, kusjuures kolhoosid maksavad tarbijate kooperasiiooni organisatsioonidele komisjonitasu.

Komisjonitasu suurus määrata kindlaks NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1952. aasta 7. juuli määrusega nr. 3071 ettenähtud juurdehinde normide tasemel, mille alusel hüvitatakse tarbijate kooperasiiooni varumisorganisatsioonidele üldised varumis- ning administratiiv- ja valitsemiskulud, kui nad müüvad riiklikele organisatsioonidele piirkokkuostuhindadega kokkuostetud toodangut, ning kaubanduslike organisatsioonide hulgi- ja jaemüügi kulude normide tasemel, mis on kindlaks määratud NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1952. aasta 7. juuli määrusega nr. 3070.

68. Kohustada vabariikide ministrite nõukogusid, kraide, oblastite, linnade ja rajoonide täitevkomiteesid andma tarbijate kooperasiiooni organisatsioonidele ruume kaupluste, ladude, baaside ja köögivilja ning kartulihoidlate jaoks linnades, töölisasulates ja linnade kolhoositurgudel.

69. Kohustada NSV Liidu Teedeministeeriumi, Mere- ja Jõelaevastiku Ministeeriumi ning Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumi:

a) andma väljaspool plaani kolhoosidele, sovhoosidele ja tarbijate kooperatsiooni organisatsioonidele vaguneid ja lotje kartulite ja köögivilja veoks veoste ettenäitamisel;

b) võtma varajast köögivilja ja kartulit vastu nende transportimiseks kiirkaubarongides;

c) kindlustama saatjatega sõlmitud lepingute alusel kartulite ja köögivilja vedu autotranspordiga raudteejaamadesse ja jaemüügivõrku.

Raudteede töö tulemustest kokkuvõtete tegemisel arvata veoste tegelikust keskmisest veokogusest maha kartulite ja köögiviljaveo keskmise kauguse ületamine.

Raudtee-, mere-, jõe- ja autotransporti anda kolhoosidele, kui neil on esitada rajoonide põllumajanduse ja varumise valitsuste tõendid kartulite ja köögivilja riiklike müügikohustuste täitmise kohta ning pärast 1. septembrit — ka tõendid kartulite seemnefondide salvestamise kohta.

70. Kohustada NSV Liidu Rahandusministeeriumi:

a) andma tarbijate kooperatsiooni organisatsioonidele selleks, et maksta kolhoosidele väljaspool linna realiseerimiseks komisjonile võetud põllumajandussaaduste eest, riigipanga krediiti kuni 50 protsendi ulatuses toodangu lepingulisest väärtusest;

b) kinnitama Üleliidulise Tarbijate Kooperatiivide Keskliidu ettepanekul administratiiv-, valitsemis- ja laoparaadi koosseisu, kes hakkab juhtima kartulite ja köögivilja jaemüüki linnades ja töölisasulates, samuti ladude, baaside, hoidlate ja põllumajandussaaduste töötlemise punktide koosseisu peale administratiiv- ja valitsemispersonaali koosseisu, kes Üleliidulisele Tarbijate Kooperatiivide Keskliidule on kinnitatud 1953. aastaks.

71. Kohustada NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi ning liiduvabariikide ministrite nõukogusid teostama kolhooside ja tarbijate kooperatsiooni organisatsioonide vahel sõlmitud lepingute alusel kartulite ja köögivilja vedu põllumajandusliku autotranspordi liidu autotranspordiga ning liiduvabariikide autotranspordiga raudteejaamade, jõe- ja meresadamate juurde, kolhoositurgudele ja tarbijate kooperatsiooni jaemüügivõrku.

*

Pidada partei oblasti- ja kraikomiteede, liiduvabariikide kommunistlike parteide keskkomiteede, partei rajoonikomiteede ja maal asuvate partei-algorganisatsioonide tähtsaimaks ülesandeks käesoleva määrusega seatud ülesannete edukat täitmist, parteiorganisatsioonide organisatoorse tegevuse intensiivistamist abinõude elluviimisel nõukogude ja põllumajandusorganite, kolhooside, masinatraktorijaamade ja sovhooside poolt kartulite ja köögiviljade tootmise arendamise alal. Parteiorganisatsioonid peavad laialdaselt selgitama kolhoosnikute, masinatraktorijaamade ja sovhooside töötajate hulgas käesolevat määrust, organiseerides nende hulgas sotsialistlikku võistlust kartulite ja köögivilja viljakuse igakülgse tõstmise ning nende kultuuride kogu- ja kaubatoodangu suurendamise eest.

MASINA-TRAKTORIJAAMADE TÖÖ EDASISE PARANDAMISE ABINÕUDEST

NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja NLKP Keskkomitee märgivad, et viimastel aastatel on tunduvalt kasvanud põllumajanduslike tööde mehhaniseerimise tase, on veelgi tõusnud masina-traktorijaamade kui kolhoositootmise otsustava jõu osatähtsus.

1952. aastal mehhaniseeriti tööd kolhoosides järgnevas ulatuses: teraviljakülvi alal — 87-protsendiliselt, teraviljade kombainiga koristamise alal — 70-protsendiliselt, kesakünni alal — 96-protsendiliselt, sügiskünni alal — 97-protsendiliselt, puuvillakülvi alal — 98-protsendiliselt, suhkruppeedikülvi alal — 95-protsendiliselt. Tunduvalt on suurenenud teiste palju jõukulu nõudvate tööde mehhaniseerimise ulatus. Masina-traktorijaamad laiendavad iga aasta oma tegevust kõigi kolhoositootmisharude teenendamisel.

Kuid masina-traktorijaamade töös esineb suuri puudusi. Paljud masina-traktorijaamad kasutavad traktoreid ja põllutöömasinaid ebarahuldavalt, ei täida kolhoosidega sõlmitud lepingute kohustusi, seda eriti põllutööde tähtsuse ja kvaliteedi osas, ei kindlusta riiklike plaanide täitmist põllumajanduslike kultuuride viljakuse ja ühisloomakasvatuse produktiivsuse alal kolhoosides. Kolhoosides on paljude suurt jõukulu nõudvate tööde, eriti kartulite ja köögivilja kasvatamise, samuti loomakasvatuse farmide tööde mehhaniseerimise tase madal, mis on üheks nende põllumajandusharude mahajäämuse põhjuseks.

Suuri puudusi esineb masina-traktorijaamade tootmisalase ja finantstegevuse organiseerimisel, ebarahuldavalt on organiseeritud kolhooside agronoomiline abistamine.

Masina-traktorijaamade töös esinevate tõsiste puuduste peamisteks põhjusteks on see, et nad ei ole varustatud alalise mehhanisaatorite kaadriga, samuti kvalifitseeritud juhtivate ja insener-tehniliste töötajatega, et remondibaas on arenenud nõrgalt, et masina- ja traktoripargi tehniline teenindamine on korraldatud ebarahuldavalt, et ehitustegevus masina-traktorijaamades ja nende varustamine materjalide ja tehnikaga jääb maha nende suurenenud töömahust ja nendest uutest nõudmistest, mida masina-traktorijaamadele esitatakse, seoses paljuharulise kolhoositootmise arendamisega.

Suures osas masina-traktorijaamades tuntakse seni ajani puudust hästi ettevalmistatud traktoristidest, traktoribrigaadide brigadiiridest, kombaineritest ja teistest spetsialistidest. Ei ole üle saadud mehhanisaatorite kaadri voolavusest. Paljudel traktoribrigaadidel ei ole alalisi haakijaid.

Kehtiv kord, mille juures traktoristid, brigadiirid ja teised traktoribrigaadide töötajad ei ole masina-traktorijaamade alalisteks töölisteks, vaid eraldatakse kolhoosnikute hulgast tegelikult ainult põllutööde perioodiks, ei soodusta kaadri kvalifikatsiooni süstemaatilist tõstmist, tehnika tootlikumat kasutamist ja põllumajanduslike tööde kvaliteedi tõstmist.

See kõik viib selleni, et paljudes masina-traktorijaamades ei täida suur osa traktoristidest ja kombaineritest vahetuse töönorme, ei kindlusta tööde kõrget kvaliteeti, ei pea kinni masinate tehnilise hooldamise reeglitest, ei väldi traktorite ja põllutöomasinate suuri seisakuid.

Ebarahuldavalt on korraldatud mehhanisaatorite kaadri ettevalmistamine. Paljudes oblastites, kraides ja vabariikides on põllumajanduse mehhaniseerimiskoolide võrk ilmselt liiga väike, mille tõttu masina-traktorijaamad on sunnitud õpetama traktoriste, kombainereid ja teisi traktoribrigaadide töötajaid välja lühiajalistel kursustel, mis aga ei kindlusta selle kaadri ettevalmistamise vajalikku kvaliteeti.

Enamik masina-traktorijaamadest ei ole varustatud töökodadega masinate remontimiseks, garaazide ja kuuri-

dega traktorite ja põllutöomasinate hoidmiseks, samuti teiste tootmis-, majapidamis- ja eluhoonetega.

Suuri puudusi esineb masina-traktorijaamade materiaalses ja tehnilises varustamises. Paljudel juhtudel ei saa masina-traktorijaamad tagavaraosi, tööriistu, metalle ja teisi materjale õigel ajal ja küllaldases koguses, mis põhjustab tõsiseid häireid masina- ja traktoripargi töös. Masina-traktorijaamadel ei ole vajalikku taarat naftasaaduste hoidmiseks.

Hoopis puudulikult õpitakse tundma ja levitatakse eesrindlike masina-traktorijaamade, traktoribrigaadide, parimate traktoristide, kombainerite, masinistide ja teiste mehhanisaatorite kogemusi.

Kehtiv kolhooside agronoomilise ja zootehnilise teenindamise kord, mille juures üks põllumajanduse spetsialist teenindab mitut kolhoosi, põhjustab spetsialistide vastutustundetust ega vasta kasvanud ülesannetele, mis seisavad põllumajanduse ees. Niisuguses olukorras ei ole agronoomid, zootehnikud ja teised põllumajanduse spetsialistid paljudel juhtudel kolhoositootmise organiseerijateks ning on irdunud otsesest tööst agronoomiliste ja zootehniliste abinõude tarvituselevõtmise, teaduse saavutuste ja eesrindlike kogemuste rakendamise alal kolhoosides.

Võttes arvesse, et masina-traktorijaamade töö edasine parandamine on põllumajanduse arendamise ja tõusu saavutamise, meie maal elanikkonnale toiduainete ja kergetööstusele tooraine külluse loomise edasilükkamatute ülesannete eduka teostamise vajalikuks tingimuseks, NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja NLKP Keskkomitee, vastavalt NLKP Keskkomitee pleenumi 1953. aasta 7. septembri otsusele, m ä ä r a s i d:

I

MASINA-TRAKTORIJAAMADE ALALISEST MEHCHANISAATORITE KAADRIST

1. Selleks, et parandada masina- ja traktoripargi kasutamist, tõsta traktoribrigaadide töötajate tööviljakust, nende huvi ja vastutust põllumajanduslike kultuuride suurte saakide saamise eest kolhoosides ning sellega seoses kindlustada masina-traktorijaamadele alaline mehhanisaatorite kaader, määrata kindlaks, et masina-traktori-

jaamades ja spetsialiseeritud jaamades on traktoristid, traktoribrigaadide brigadiirid, brigadiiride abid, ekskavaatorijuhid, ekskavaatorijuhtide abid ja arvestajad-tankijad alalisteks töolisteks, niisamuti nagu ka kombainerid, kombainerid-mehaanikud, mehaanikud — puuvillakoristusmasinate juhid ning linakitkumis-, linaropsimis- ja kanepikoristusmasinate juhid; põllutöomasinatel ja mullakaevamismasinatel töötavad haakijad ja masinistid ning kombainerite abid aga — hooajatöolisteks.

Arvestades põhu ja aganate kogumise ja kuhjapaneku õigeaegse läbiviimise suurt tähtsust koresööda kogumiseks kolhoosides ning agrotehniliselt tähtsate tööde — kõrrekoorimise ja sügiskünni plaani täitmise kindlustamiseks, lubada masina-traktorijaamadele pidada vajaduse korral teraviljade koristamise perioodil hooajatöölisi töötamiseks põhukogujatel, kuhjastajatel ja lohistitel, samuti pidada kuhjategijaid, makstes nendele töölistele töö eest nagu haakijatele.

Määrata kindlaks, et põllutööde ajaks eraldavad kolhoosid masina-traktorijaamadele hooajatöolistena vajaliku hulga kolhoosnikuid töötamiseks masina-traktorijaamade masinatel. Hooajatöolisteks määratud kolhoosnikuid võib kasutada teistel töödel ainult masina-traktorijaama nõusolekul.

2. Määrata kindlaks, et traktoribrigaadide töölistele makstakse töö eest traktoritel, põllutöomasinatel ja mullakaevamismasinatel masina-traktorijaamade ja spetsialiseeritud jaamade ning kolhooside poolt, vastavalt kehtivale korrale, normipäevade ja tükitööhinnete alusel.

Säilitada traktoribrigaadide töölistele kehtivad lisatasud ning normipäevade täiendav juurde- ja mahaarvamise kord, sõltuvalt plaaniülesannete täitmisest viljakuse alal, mis määratakse kindlaks tegelikult kogutud saagi järgi, samuti garanteeritud naturaalmiinimumi maksmise kord, sõltuvalt plaaniülesannete täitmisest viljakuse alal, mis määratakse kindlaks tegelikult kogutud saagi järgi, tuleva aasta saagi jaoks tehtavate tööde ning teiste tööde eest — sõltuvalt nende läbiviimise tähtaegadest.

3. Kehtestada 1. oktoobrist 1953 rahalise tasu maksmine traktoribrigaadide töölistele töö eest, mida teostavad masina-traktorijaamad ja spetsialiseeritud jaamad igas kuus, diferentseeritult territoriaalsete tsoonide järgi iga normipäeva kohta järgnevalt:

	I	II	III	IV
Traktoristidele, traktoribrigaadide brigadiiridele ja nende abidele	5 rubla	6 rubla	7 rubla	8 rubla
Arvestajatele-tankijatele	3 rubla	3 rubla	3 rubla	4 rubla
Kombainerite abidele	4 rubla	4 rubla	4 rubla	6 rubla
Haakijatele	2 rbl. 50 kop.	2 rbl. 50 kop.	2 rbl. 50 kop.	2 rbl. 50 kop.

4. Määrata, alates 1. oktoobrist 1953, kindlaks, et tööde eest remonditöökodades, kolhooside loomakasvatusfarmide mehhaniseerimise alal, samuti ehitustööde eest masina-traktorijaamades ning teiste tööde eest, mida teevad traktoribrigaadide alalised töölised, makstakse masina-traktorijaamade ja spetsialiseeritud jaamade poolt tükitööhinnete ja määrade alusel, mis NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeerium tehtava töö jaoks kinnitab, kuid mitte vähem järgmistest määradest:

	Tükitöötasu juures töönormi täitmise eest	Ajatöötasu juures 8 töö-tunni eest
Traktoribrigaadide brigadiirid	20 rubla	18 rubla
Traktoribrigaadide brigadiiride abid, I liigi traktoristid, ekskavaatorijuhid, kombainerid, kombainerid-mehaanikud, mehaanikud-puuvillakoristusmasinate juhid	18 rubla	15 rubla
II liigi traktoristid, masinistide abid, lina- ja kanepikoristusmasinate juhid ja linaropsimismasinate juhid	15 rubla	13 rubla
Arvestajad-tankijad	13 rubla	10 rubla

5. Määrata kindlaks, et traktoribrigaadide töölistele annavad väljatöötatud normipäevade eest toiduvilja garantiimiinimumi ulatuses, samuti vilja, mis neil on saada saagi koristamise eest kombainide ja teiste masinatega, masina-traktorijaamad ja spetsialiseeritud jaamad. Esimesel poolaastal teenitud vili antakse kätte 1. oktoobriks, teisel poolaastal teenitud vili aga — kalendriaasta lõpuks.

Toiduvilja traktoribrigaadide töölistele maksmiseks saavad masina-traktorijaamad ja spetsialiseeritud jaamad varumisorganisatsioonidelt. Traktoribrigaadide tööliste

soovil võivad masina-traktori jaamad ja spetsialiseeritud jaamad neile vilja asemel maksta raha, lähtudes vilja riiklikest kokkuostuhindadest.

6. Määrata kindlaks, et kolhoosid koos naturaaltasuga annavad varumisorganitele toiduteravilja hulgal, mis traktoribrigaadide töolistel on saada normipäevade eest garantiimiinimumi alusel, samuti töö eest saagi koristamisel kombainide ja teiste masinatega.

Kolhoosid, kes ei kasvata toiduteravilja või kes külavad toiduteravilja vähesel määral, võivad traktoribrigaadide töolistel normipäevade eest garantiimiinimumi alusel saadaoleva vilja varumispunktidesse toimetamise asemel kanda masina-traktori jaamad ja spetsialiseeritud jaamad arvele raha, lähtudes selle vilja väärtusest riiklike kokkuostuhindade alusel.

Neil juhtudel, kui vilja tegelik väljaandmine normipäevade eest ületab kolhoosis garantiimiinimumi, annab kolhoos traktoribrigaadide alalistele ja hooajalistele töolistele välja vahe normipäevade eest tegelikult saadaoleva vilja ja garantiimiinimumi vahel. Teisi saadusi, mida jaotatakse normipäevadele, annab kolhoos traktoribrigaadide alalistele ja hooajalistele töolistele võrdselt kõigi kolhoosnikutega. Rahaliste tulude jaotamisel kannavad kolhoosid masina-traktori jaamad ja spetsialiseeritud jaamad arvele vastavad summad traktoribrigaadide alalistele ja hooajatöolistele maksmiseks nende poolt väljatöötatud normipäevade eest võrdselt teiste kolhoosnikutega.

7. Määrata, et põllutööde ajaks peavad kolhoosid masina-traktori jaamadega sõlmitud lepingute alusel andma traktoribrigaadide töolistele tasuta ühiselamu ning toidu hindadega, mis on määratud kindlaks kolhoosi juhatuse poolt kokkuleppel masina-traktori jaama või spetsialiseeritud jaama direktoriga. Traktoribrigaadide töolistele ühiskondlikuks toitlustamiseks väljaantud leib peetakse neilt kinni teravilja näol siis, kui tehakse arveldused tehtud töö eest.

8. Kohustada vabariikide ministrite nõukogusid, kraide ja oblastite täitevkomiteesid andma traktoristidele ning teistele masina-traktori jaamad ja spetsialiseeritud jaamad traktoribrigaadide alalistele töolistele, kellel ei ole aiamaad kolhoosides, samuti nendele, kes on asunud kolhoosidest ümber masina-traktori jaama asupaika, aiamaad

kuni 0,25 hektari suuruses, kaasa arvatud hoonete all olev maa-ala.

Aiamaad anda masina-traktorijaamade ja spetsialiseeritud jaamade traktoribrigaadide töölistele riikliku maa-fondi, linnade ja teiste asulate maa arvel, sovhooside maa arvel, samuti ka kolhooside nõusolekul kolhooside vaba aiamaafondi arvel.

Jätta traktoristidele ja teistele traktoribrigaadide töölistele, kes on võetud alalisele tööle masina-traktorijaamadesse ja spetsialiseeritud jaamadesse, nende soovil alles aiamaad kolhoosides elukoha järgi.

9. Määrata, et abirahasid ja pensione riikliku sotsiaalkindlustuse alusel määratakse ja makstakse välja masina-traktorijaamade ja spetsialiseeritud jaamade traktoribrigaadide alalistele ja hooajatöölistele, lähtudes kõigist rahalise ja naturaaltasu liikidest, mis saadakse masina-traktorijaamade ja spetsialiseeritud jaamade kaudu. Sealjuures hinnatakse teravilja riiklike kokkuostuhindade järgi.

Abirahade ja pensionide suuruse määramisel võetakse arvesse kogu tööstaaž masina-traktorijaamades, spetsialiseeritud jaamades ja ka teistes riiklikes ettevõtetes ja organisatsioonides kuni käesoleva määruse ilmumiseni.

Makseid sotsiaalkindlustuseks peavad masina-traktorijaamad ja spetsialiseeritud jaamad teostama kindlaksmääratud tariifi järgi nendelt töötasu liikidelt, mida arvestatakse abirahade ja pensionide väljamaksmisel.

10. Traktoribrigaadide tööliste keskmise töötasu väljaarvestamist puhkuse aja eest tasu maksmiseks ja vallandustoetuse väljamaksmiseks toimetatakse üldistel alustel, mis on kehtestatud riiklike ettevõtete tööliste kohta, võttes arvesse kõik rahalise ja natuuras saadava töötasu liigid, mis arvestatakse keskmisesse töötasusse abirahade ja pensionide väljamaksmisel.

II

MASINA-TRAKTORIJAAMADE TUGEVDAMISEST JUHTIVA JA INSENER-TEHNILISE KAADRIGA

11. Lugeda NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi, kohalike partei-, nõukogude ja põllumajandusorganite väga tähtsaks ülesandeks masina-traktorijaa-

made ja spetsialiseeritud jaamade tugevdamist juhtiva ning insener-tehnilise kaadriga, pidades silmas, et masina-traktorijaamade direktoriteks tuleb määrata insenere-mehaanikuid, samuti ka kõrgema haridusega agronoomide, kellel on vajalik ettevalmistus põllumajanduse mehhaniseerimise alal. Masina-traktorijaamade peainseneride, peagronoomide ja peazootehnikute kohtadele tuleb määrata ainult kõrgema eriharidusega spetsialiste.

Masina-traktorijaamade direktorid, kellel ei ole erihariidust, kuid on oma tööd hästi tundma õppinud praktikas ja oskuslikult juhivad masina-traktorijaamu, tuleb jätta NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi loal nende kohtadele ja aidata neid oma kvalifikatsiooni tõstmisel.

12. Kohustada liiduvabariikide kommunistlike parteide keskkomiteesid, NLKP krai- ja oblastikomiteesid välja valima ja suunama 1953. aastal tööstusest ja teistest rahvamajandusharudest insenere-mehaanikuid tööle masina-traktorijaamadesse ja spetsialiseeritud jaamadesse direktoritena, peainseneridena ja remonditöökodade juhatajatena.

NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumil tuleb kooskõlas liiduvabariikide kommunistlike parteide keskkomiteedega, NLKP krai- ja oblastikomiteedega ette valmistada ettepanekud arenenud tööstusega oblastitest, kraidest ja vabariikidest inseneride ja tehnikute saatmiseks tööle masina-traktorijaamades ja spetsialiseeritud jaamades insener-tehnilise kaadriga vähem kindlustatud oblastitesse, kraidesse ja vabariikidesse ning esitada need ettepanekud kinnitamiseks NSV Liidu Ministrite Nõukogule.

Määrata, et kohalike partei- ja nõukogude organite poolt masina-traktorijaamadesse suunatavad insenerid ja tehnikud tuleb vastavate ministeeriumide ja keskasutuste poolt takistamatult töölt ära lasta.

13. Kohustada NSV Liidu Kultuuriministeeriumi:

a) suunama aastail 1954—1955 NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi süsteemi töötamiseks masina-traktorijaamadesse 6500 inseneri-mehaanikut, sealhulgas 1954. aastal 2500 inseneri noorte spetsialistide hulgast, kes lõpetavad põllumajanduse mehhaniseerimise instituudi või muu tehnilise kõrgema õppeasutuse;

b) suurendama üliõpilaste vastuvõtmise kontingenti põllumajanduse mehhaniseerimise ja elektrifitseerimise instituutidesse ja teaduskondadesse, viies selle 1955. aastal 7500 inimeseni aastas;

c) esitama kuu aja jooksul NSV Liidu Ministrite Nõukogule ettepanekud põllumajanduse mehhaniseerimise ja elektrifitseerimise instituutide ja teaduskondade õppe- ja tootmisbaasi laiendamise kohta.

14. Selleks, et tõsta masina-traktorijaamades töötavate spetsialistide kvalifikatsiooni, kohustada NSV Liidu Kultuuriministeriumi kooskõlas NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeriumiga:

a) organiseerima 1953. aastal põllumajanduse mehhaniseerimise ja elektrifitseerimise instituutide juures 2 instituuti masina-traktorijaamade juhtivate töötajate ja spetsialistide teadmiste täiendamise alal ning põllumajandusinstituutides alaliselt tegutsevad kursused masina-traktorijaamade juhtivate töötajate ja spetsialistide kvalifikatsiooni tõstmiseks, üldise kontingendiga 1000 inimest aastas, kusjuures õppeaeg täiendusinstituutides on kuus kuud ja kvalifikatsiooni tõstmise kursustel kolm kuud.

Kuulajate vastuvõtmist masina-traktorijaamade juhtivate töötajate täiendusinstituutidesse ja kvalifikatsiooni tõstmise kursustele toimetada 1953. aastal kuulajate vastuvõtmise üldise kontingendi piirides, mis on määratud põllumajanduse spetsialistide kvalifikatsiooni tõstmise kursuste jaoks;

b) selleks, et aidata tõsta kvalifikatsiooni nendel masina-traktorijaamade direktoritel ja peainseneridel, kellel on spetsiaalne keskharidus ja kes on end rea aastate vältel positiivselt näidanud masina-traktorijaamades töötamisel, organiseerima 1953. aastal Moskva V. M. Molotovi nimelises Põllumajanduse Mehhaniseerimise ja Elektrifitseerimise Instituudis, Tšeljabinski Põllumajanduse Mehhaniseerimise ja Elektrifitseerimise Instituudis, Harkovi, Saraatovi ja Melitopoli põllumajanduse mehhaniseerimise instituutides, Taškendi Irrigatsiooni ja Põllumajanduse Mehhaniseerimise Instituudis ja Voroneži Põllumajanduse Instituudis spetsiaalsed teaduskonnad põllumajanduse inseneride-mehaanikute ettevalmistamiseks, õppeajaga 2 aastat, iga-aastase vastuvõtukontingendiga 700 inimest;

c) selleks, et tõsta teadmisi põllumajanduse mehhaniseerimise alal masina-traktorijaamade direktoritel, kellel on kõrgem agronoomiline või majandusteaduslik haridus, organiseerima 1953. aastal alaliselt tegutsevad kuuekuulised kursused, kontingendiga 500 inimest aastas.

15. Kohustada NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi organiseerima 1953. aastast alates põllumajanduse mehhaniseerimise tehnikumides spetsiaalsed osakonnad masina-traktorijaamade mehaanikute-praktikute kvalifikatsiooni tõstmiseks 2-aastase õppeajaga, vastuvõtukontingendiga 1000 inimest aastas.

Määrata, et nimetatud tehnikumide kaheaastasesse osakondadesse võetakse vastu vabariiklike ministeeriumide, kraide ja oblastite põllumajanduse ja varumise valitsuste komanderingute põhjal masina-traktorijaamade mehaanikuid-praktikuid, kellel on vähemalt 7-klassiline haridus. Mehaanikutele, kes on lõpetanud tehnikumide kaheaastased osakonnad ja sooritanud lõpueksamid, antakse diplom tehniku-mehaaniku nimetusega.

16. Kehtestada spetsialistidele, kes on viidud tööstusettevõtetest ning teistest ettevõtetest ja organisatsioonidest tööle masina-traktorijaamadesse ja spetsialiseeritud jaamadesse, pensionide väljamaksmine, mis on ette nähtud NSV Liidu Ministrite Nõukogu määrusega 1951. aasta 29. septembrist nr. 3688, kui nad on saanud 55 aastat vanaks ja kui neil on 25-aastane üldine tööstaaž ja masina-traktorijaamas töötamise staaž vähemalt viis aastat.

17. Kehtestada masina-traktorijaamade direktorite ja nende asetäitjate suhtes, sõltumatult masina-traktorijaama asukohast, NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu 1944. aasta 9. jaanuari määruse nr. 30 viies punkt selles osas, mis näeb ette tasuta korteri, kütte ja valgustuse andmist, ning võtta kütteainega plaanilisele varustamisele sularaha eest masina-traktorijaamade töölisel, teenistujal ja spetsialistid.

18. Jätta spetsialistidele, kes on viidud üle tööle masina-traktorijaamadesse ja spetsialiseeritud jaamadesse teistest rahvamajandusharudest ja NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi süsteemist direktorite, peainseneride ja remonditöökodade juhatajate kohtadele, endise töökoha palk neil juhtudel, kui see palk on kõrgem masina-traktorijaamades ja spetsialiseeritud jaama-

des nende ametikohtadel ettenähtud palgast, millele nad määratakse, nimetatud ametikohal töötamise ajaks.

19. Anda inseneridele ja tehnikutele, kes suunatakse teistest rahvamajandusharudest ning NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi süsteemist tööle masina-traktorijaamadesse ja spetsialiseeritud jaamadesse, ühekordne toetus kolme kuu palga suuruses, mis nad saavad endiselt töökohalt, ja maksta nendele välja kulud, mis on seotud üleminekuga uuele tööle, vastavalt tööseaduste koodeksi 82. paragrahvile.

III

MEHCHANISAATORITE KAADRI ETTEVALMISTAMISEST PÖLLUMAJANDUSELE

20. Selleks, et parandada kvalifitseeritud mehhanisaatorite kaadri ettevalmistamist, kohustada NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi, NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumi, NSV Liidu Kultuuriministeeriumi, vabariikide ministrite nõukogusid, kraide ja oblastite täitevkomiteesid reorganiseerima 1. oktoobrist 1953 mehhaniseerimiskoolid põllumajanduse mehhaniseerimise koolideks järgmise kaadri ettevalmistamise alal:

a) laia profiiliga traktoristid-masinistid lukksepa kvalifikatsiooniga — töötamiseks diiseltraktoritel, kombainidel ja keerukatel põllutöömasinatel — aastane õppeaeg;

b) traktoristid lukksepa kvalifikatsiooniga — töötamiseks roomik- ja ratastraktoritel ning põllutöömasinatel — kuuekuine õppeaeg;

c) mehaanikud-kombainerid — töötamiseks iseliikuvatel ja järeldaagitavatel kombainidel ning töötamiseks lukksepa- ja monteerimistöodel loomakasvatuses palju jõukulu nõudvate tööprotsesside mehhaniseerimise alal — kuuekuine õppeaeg;

d) traktoribrigaadide brigadiiride ja brigadiiride abide teadmiste täiendamise alal lukksepa ja sepa kvalifikatsiooniga — aastane õppeaeg.

21. Kohustada NSV Liidu Kultuuriministeeriumi, NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi, NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumi, vabariikide ministrite nõukogusid, kraide ja oblastite täitevkomiteesid organi-

seerima 1. jaanuariks 1954. aastal 250 põllumajanduse mehhaniseerimise tööstuskooli ja vabrikukooli NSV Liidu Kultuuriministeeriumi tööstuskoolide ja vabrikukoolide baasil ning looma aastail 1954—1957 vähemalt 300 uut põllumajanduse mehhaniseerimise kooli, igaüks 240—270 õpilasega, ja ehitama olemasolevate põllumajanduse mehhaniseerimise koolide jaoks 200 õppekorpust, 315 korpust praktiliseks õppuseks ja 600 ühiselamut.

NSV Liidu Riiklikul Plaanikomiteel tuleb kapitaal-mahutuste aastaplaanides ette näha summad uutele ehitustele ning olemasolevate hoonete remontimiseks ja rekonstrueerimiseks, samuti ka õppevahendite ja majandusliku inventari muretsemiseks uutele organiseeritavatele koolidele.

22. Kohustada NSV Liidu Kultuuriministeeriumi koos NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumiga ja NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumiga esitada NSV Liidu Ministrite Nõukogule ettepanekud põllumajanduse mehhaniseerimise tööstuskoolide ja vabrikukoolide ning põllumajanduse mehhaniseerimise koolide juhtimise organiseerimise kohta.

23. Määrata, et traktoristid-masinistid, mehaanikud-kombainerid ja traktoristid on kohustatud pärast põllumajanduse mehhaniseerimise kooli või vabrikukooli lõpetamist töötama masina-traktorijaamades ja sovhoosides vähemalt kaks aastat ja et selle aja jooksul vabastatakse kutseealised isikud sõjaväeteenistusse kutsumisest.

24. Kohustada NSV Liidu Riiklikku Plaanikomiteed ette nägema ministeeriumide ja keskasutuste tööstuskooli või vabrikukooli lõpetanud noorte tööliste jaotamise plaanides NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi ning NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumi ettevõttesse ja ehitustele vajaliku hulga lukkseppade, treialite ja seppade, samuti ka ehitustööliste saatmise.

25. Kehtestada põllumajanduse mehhaniseerimise koolide jaoks koolide õpilaste riietega, jalatsitega, pesuga ja voodiriietega varustamise kord ja normid, mis on ette nähtud tööstuskoolide õpilastele.

Põllumajanduse mehhaniseerimise koolide õpilaste toitlustamist teostada normide järgi, mis on valitsuse poolt kehtestatud NSV Liidu Kultuuriministeeriumi spetsiaalsete tööstuskoolide õpilaste jaoks.

26. Kohustada NSV Liidu Rahandusministeeriumi ettenägemata aastaks 1954—1955 NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi jaoks täiendavad ülennormatiivsed assigneeringud põllumajanduse mehhaniseerimise koolide ruumide kapitaalremondiks 70 miljoni rubla suuruses summas, sealhulgas 1954. aastal 40 miljonit rubla.

27. Kehtestada põllumajanduse mehhaniseerimise koolide suhtes tüüpkoosseisud ja nende koolide töötajate suhtes palgad, soodustused ja preemiade maksmise eeskirjad, mis kehtivad vastavalt NSV Liidu Kultuuriministeeriumi tööjõureservide süsteemi õppeasutuste ja nende töötajate suhtes.

IV

EHITUSTOOST MASINA-TRAKTORIJAAMADES JA REMONDIBAASI TUGEVDAMISEST

28. Kohustada NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi, vabariikide ministrite nõukogusid, kraide ja oblastite täitevkomiteesid kindlustama, et aastail 1953—1956 loodaks iga masina-traktorijaama ja spetsialiseeritud jaama juures remondibaas traktorite, kombainide, põllutöömehhanismide, mullakaevamismehhanismide ja spetsiaalsete masinate ning masina-traktorijaamale ja kolhoosidele kuuluvate autode remontimiseks.

Pidada vajalikuks, et igal masina-traktorijaamal ja spetsialiseeritud jaamal oleks üldreeglina tüüpremontitöökoda, vähemalt kaks-kolm garaaži traktorite hoidmiseks, kaks-kolm kuuri kombainide hoidmiseks, vajalikul hulgal katusealuseid ja lahtisi betoonväljakuid põllutöömehhanismide hoidmiseks, naftabaas, autogaraaž, tagavaraosade ladu, kontor, saun, ühiselamu töölistele, vajalikul hulgal elamuid, veevarustus ja lihtne kanalisatsioon.

Määrata, et alates 1954. aastast varustatakse uued organiseeritavad masina-traktorijaamad traktorite, masinate ja sisseseadega ning antakse need jaamad eksploatatsiooni pärast seda, kui on lõpule viidud masina-traktorijaama tootmishoonete ja teiste hoonete ehitamine, vastavalt tüüpprojektile.

29. Kohustada NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi, vabariikide ministrite nõukogusid, kraide ja oblastite täitevkomiteesid:

a) kindlustama, et 1953. aastal viidaks lõpule 673 töökoja, 1130 kuuri ja katusealuse ning 81 200 ruutmeetri elamispinna, mis on ette nähtud rahvamajandusplaanis, ehitamine ja antaks need eksploatatsiooni, ning alustama täiendavalt 500 uue töökoja ehitamist masina-traktorijaamades.

Anda NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumile õigus kulutada 1953. aastal tööde tegemiseks uute töökodade rajamise alal täiendavalt 75 miljonit rubla;

b) ehitama ja andma eksploatatsiooni aastail 1954—1956 masina-traktorijaamades 4200 remonditöökoda, 8400 garaaži traktorite hoidmiseks, 8400 kuuri kombainide hoidmiseks, 15 000 katusealust ja 15 000 lahtist betoonväljakut põllutöömasinate hoidmiseks, 2880 naftabaasi, 3600 autogaraaži ja 3600 ladu tagavaraosade jaoks, 10 800 elamut, 3000 ühiselamut ning sisse seadma veevarustuse, lihtsa kanalisatsiooni ja looma teisi ehitusi ja objekte masina-traktorijaamades.

30. Kinnitada masina-traktorijaamade ja spetsialiseeritud jaamade remonditöökodade sisseseadete tabel.

31. Kohustada NSV Liidu Riiklikku Plaanikomiteed ning NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi ette nägema iga aasta rahvamajandusplaanides summade ja materjalide eraldamise masina-traktorijaamade tootmisobjektide ja teiste objektide ehitamiseks, vastavalt kindlaksmääratud plaanile, ning nende remonditöökodade vundamentide ehitamiseks, mis kuuluvad ehitamisele järgmisel aastal.

32. Kohustada NSV Liidu Riiklikku Plaanikomiteed rahvamajandusplaanides ette nägema, et NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumile eraldataks masina-traktorijaamades remonditöökodade, garaažide, kuuride, katusealuste, naftabaaside, elamute, ühiselamute ning teiste hoonete ja ehituste ehitamiseks 1954. aastal 3256 miljonit rubla, 1955. aastal 3504 miljonit rubla ja 1956. aastal 3752 miljonit rubla.

33. Selleks, et anda abi masina-traktorijaamade remondibaasi organiseerimisel, panna ehitus- ja tööstusministeeriumidele ning keskasutustele 2000 remonditöökoja, 4000 traktorigaraaži, 4000 kombainikuuri, 4000 elamu, 2000 ühiselamu ja teiste objektide ehitamine masina-traktorijaamades.

NSV Liidu Riiklikul Plaanikomiteel tuleb võtta iga aasta ministeeriumide ja keskasutuste hanketööde plaani nimeetatud masina-traktoriijaamade objektide ehitamine, sealhulgas 1954. aastaks 600 remonditöökoda, 1200 traktorigaraaži, 1200 kombainikuuri, 1200 elamut, 600 ühiselamut; 1955. ja 1956. aastaks iga aasta 700 remonditöökoja, 1400 traktorigaraaži, 1400 kombainikuuri, 1400 elamu, 700 ühiselamu ja teiste objektide ehitamine.

Säilitada aastaiks 1954—1955 ministeeriumide ja keskasutuste ehitus- ja monteerimisorganisatsioonide tööliste, insener-tehnilistele töötajatele ja teenistujatele, kes teevad ehitustöid masina-traktoriijaamades, soodustused ja eelised töö eest tasu maksmise tingimuste, koefitsiendiliste lisatasude, töönormide ja hinnete osas ning teised soodustused ja eelised, mis on kehtestatud valitsuse määrustega nende suhtes ehitustel, kus nad varem töötasid.

34. Kohustada Transpordi- ja Raskemasinatööstuse Ministeeriumi esitama kuu aja jooksul NSV Liidu Ministrite Nõukogule ettepanekud selle kohta, kuidas organiseerida kõva kütteainega (puud, süsi, turvas) töötavate 100-hobujõuliste aurumasinate ning nendega komplektis elektrigeneraatorite ja jaotustahvlite tootmist, pidades silmas, et neid masinaid lastaks välja ja antaks masina-traktoriijaamadele 1954. aastal 1000 tükki ja 1955. aastal 3000 tükki.

Anda NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumile õigus kasutada primaarsete mootoritena masina-traktoriijaamade elektrijaamades niikaua, kui masina-traktoriijaamade töökojad täielikult varustatakse aurumasinatega, samuti ka raudteedest kaugel olevates masina-traktoriijaamades, kui ei ole kohalikke kütteaineliike, diisleid, üldvõimsusega kuni 100 hobujõudu.

35. Anda NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumile õigus osta telliseid ja lupja, mida toodavad kohaliku ja kooperatiivtööstuse ettevõtted, oblastite ja kraide täitevkomiteede ning vabariikide ministrite nõukogude poolt kinnitatud hindade järgi, võttes nende ehitusmaterjalide väärtuse masina-traktoriijaamades ehitustöö tegemise eelarvelistesse finantsarveldustesse, samuti ka kasutada metsata rajoonides remonditöökodade ja garaažide ehitamiseks kokkupandavat raudbetooni.

36. Kohustada NSV Liidu Riiklikku Plaanikomiteed, NSV Liidu Rahandusministeeriumi, NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi, vabariikide ministrite nõukogusid, kraide ja oblastite täitevkomiteesid kindlustama, et aastail 1954—1956 laialdaselt arendataks individuaalelamute ehitamist masina-traktorijaamade tööliste, insener-tehniliste töötajate ja teenistujate jaoks.

NSV Liidu Riiklikul Plaanikomiteel, NSV Liidu Rahandusministeeriumil ning NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumil:

a) ette näha aastail 1954—1956 iga aasta krediidi eraldamine individuaalelamute ehitamiseks 450 miljoni rubla suuruses summas ning anda masina-traktorijaamade töölistele, insener-tehnilistele töötajatele ja teenistujatele laenu kuni 12 000 rubla suuruses 10-aastase kustutustähtajaga, alustades kustutamist kolmandast aastast pärast laenu saamist;

b) ette näha rahvamajandusplaanides vabariikide ministrite nõukogudele, kraide ja oblastite täitevkomiteedele ehitusmaterjalide eraldamine masina-traktorijaamade töötajate abistamiseks individuaalelamute ehitamisel.

Vabariikide ministrite nõukogud, kraide ja oblastite täitevkomiteed peavad andma abi individuaalehitajatele ehitusmaterjalide vedamisel, tööstusettevõtetes puu- ja metallitoodete valmistamisel, ning müüma kohaliku toodangu arvel telliseid, lupja ja teisi fondeerimata materjale.

37. Kohustada NSV Liidu Metsa- ja Paberitööstuse Ministeeriumi ja NSV Liidu Ehitusmaterjalide Tööstuse Ministeeriumi valmistama ja andma aastail 1954—1956 NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumile ning ministeeriumidele ja keskasutustele, kes teevad masina-traktorijaamades ehitustöid, puusõrestiku detaile, akna- ja ukseplokke ning valmisväravaid remonditöökodade, garaazide ja kuuride ehitamiseks ning kokkupandavaid puust kahekorterilisi ja ühekorterilisi maju masina-traktorijaamade jaoks.

38. Kohustada NSV Liidu Ehitusmaterjalide Tööstuse Ministeeriumi ja Masinatööstuse Ministeeriumi valmistama oma ettevõtetes ning andma NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumile tema avalduste põhjal sanitaartehtilisi sisseseadeid, auru- ja veearmatuuri, fittinguid, sepatooteid, ventilaatoreid, deflektoreid

töökodade, elamute ja ühiselamute ehitamiseks masina-traktorijaamades.

39. Kohustada NSV Liidu Riiklikku Plaanikomiteed ette nägema 1954.—1956. aasta plaanides, et NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumile saadetakse ehitus- ja monteeringukontorite ning trustide ja masina-traktorijaamade komplekteerimiseks 480 ehitusinseneri ja 6000 ehitustehnikut, sealhulgas 1954. aastal 200 inseneri ja 1500 tehnikut, 1955. aastal 280 inseneri ja 2000 tehnikut ning 1956. aastal 2500 tehnikut.

40. Selleks, et anda abi masina-traktorijaamadele töökodade, garaažide, kuuride ja elamufondi remontimisel:

a) kohustada NSV Liidu Riiklikku Plaanikomiteed ette nägema, et 1954. aastal eraldataks NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumile hoonete ja ehituste remontimiseks masina-traktorijaamades 7 miljonit eterniitplaati, 720 000 ruutmeetrit katusepappi, 220 000 tihumeetrit palke ja 100 000 ruutmeetrit aknaklaasi;

b) kohustada Põllumajanduspanka finantseerima masina-traktorijaamu, kes on ületanud kvartaliplaanid hoonete, ehituste ja sisseseadete kapitaalremondi alal, üle kvartaliassigneeringute finantseerimise aastaplaani piirides;

c) kohustada NSV Liidu Rahandusministeeriumi ette nägema, alates 1954. aastast, et liidueelarve järgi eraldataks NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumile assigneeringuid masina-traktorijaamade ja spetsialiseeritud jaamade hoonete, ehituste ja sisseseadete kapitaalremondiks 4,5 protsendi ulatuses hoonete, ehituste ja sisseseadete bilansilisest väärtusest, andes talle 1953. aastal selleks otstarbeks vastavalt kinnitatud eelarvele täiendavalt 200 miljonit rubla.

41. Kohustada NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi, vabariikide ministrite nõukogusid, kraide ja oblastite täitevkomiteesid:

a) võtma tarvitusele abinõud remonditehaste ja rajoonidevaheliste kapitaalremondi töökodade töö põhjalikuks parandamiseks. Kindlustada traktori-, kombaini- ja teiste mootorite, samuti autode ja metallilõikepinkide remondi tunduv suurendamine remondiettevõtete tootmisvõimsuste täieliku ärakasutamise arvel, eesrindlike töö organiseerimise meetodite rakendamise ja uute ettevõtete käikulaskmise arvel;

b) ehitama aastail 1954—1955 üheksa remonditehast ja kuus rajoonidevahelist kapitaalremondi töökoda, viima lõpule 36 remonditehase ja 15 rajoonidevahelise kapitaalremondi töökoja poolelioleva ehitamise ning andma need eksploatatsioonile aastail 1954—1955;

c) viima aastail 1954—1955 läbi 41 remonditehase ja 125 rajoonidevahelise kapitaalremondi töökoja laiendamise ja rekonstrueerimise, et suurendada diiseltraktorite mootorite, autode ja tööpingiseadeldiste remontimist.

42. Kohustada NSV Liidu Riiklikku Plaanikomiteed rahvamajandusplaanides ette nägema summasid uute remondiettevõtete ehitamiseks ja olemasolevate rekonstrueerimiseks: 1954. aastal — 350 miljonit rubla ja 1955. aastal — 500 miljonit rubla, samuti fondid seadmete ja materjalide muretsemiseks.

43. Viia 1. oktoobrist 1953 kõik NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi remondiettevõtted finantseerimisele üleliidulise eelarve arvel.

Liiduvabariikide ministrite nõukogud peavad täiendama nende remondiettevõtete puudujäävaid oma käibevahendeid, mis antakse üle finantseerimiseks üleliidulise eelarve summade arvel, kuni ettenähtud normatiivini, seisuga 1. oktoobril 1953.

NSV Liidu Rahandusministeerium peab tegema eelarve täitmise korras vastavad muudatused NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi 1953. aasta tulude ja kulude bilanssi ja liiduvabariikide eelarvetes.

44. Anda NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumile õigus suunata 1954.—1955. aasta jooksul kõik remondiettevõtete hoonete ja seadeldiste amortisatsioonilised mahaarvamised nende ettevõtete tootmis- ja teenistushoonete kapitaalremondiks.

V

MASINA- JA TRAKTORIPARGI KASUTAMISE PARANDAMISEST

45. Kohustada NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi, vabariikide ministrite nõukogusid, kraide ja oblastite täitevkomiteesid tarvitusele võtma abinõusid masina- ja traktoripargi kasutamise tunduvalt paranda-

miseks masina-traktorijaamades ja töö paremaks organiseerimiseks traktoribrigaadides; kindlustama vahetuse töönormide täitmise kõigi traktoristide, kombaineriite ja masinistide poolt, organiseerima õigesti traktorite ja põllutöömasinate tehnilist hooldamist ning vältima nende seisakuid.

46. Selleks, et traktoribrigaadide töötajatele luua vajalikud tootmis- ja elutingimused, on vaja, et kõigis masina-traktorijaamades rajataks alalised põllulaagrid igale traktoribrigaadile. Sellega seoses:

a) soovitada kolhoosidel eraldada 1953. aasta lõpuks traktoribrigaadidele alalised maa-alad põllulaagrite organiseerimiseks, arvestades põldude paigutust külvikorras; ette näha võimalust mööda traktori- ja põllundusbrigade laagrite paigutamine ühele maatükile;

b) kohustada masina-traktorijaamade direktoreid tarastama traktoribrigaadide jõul enne 1954. aasta põllutööde algust põllulaagrid, korraldama platsid masinatele ja sisse seadma naftahoidlad;

c) kohustada vabariikide ministrite nõukogusid ja NSV Liidu Riiklikku Plaanikomiteed nägema 1954. ja 1955. aasta rahvamajandusplaanides ette 80 000 traktoribrigaadide tööliste elamuks sisustatud väli-vagunmajakese tootmise organiseerimise liiduvabariikliku ja kohaliku tööstuse ettevõtetes ja nende üleandmise masina-traktorijaamadele. Masina-traktorijaamad tasuvad väli-vagunmajakeste eest kapitaalvahetuseks eraldatud summade arvel;

d) soovitada kolhoosidel ehitada aastail 1954—1955 traktoribrigaadide põllulaagritesse ühiselamud, katusealused masinate hoidmiseks ja tehniliseks hooldamiseks, väliköögid ning kütteõli ja määrdematerjalide alalised hoidlad.

47. Traktoribrigaadide tehnilise teenindamise parandamise eesmärgil kohustada NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi organiseerima traktorite ja põllutöömasinate keerulise tehnilise hooldamise ja remondi läbiviimist põllutööde perioodil autodel liikuvate töökodade poolt, mis on varustatud spetsiaalsete, masina-traktorijaamade alalisteks töötajateks olevate remonditööliste brigaadidega. Teha traktoristidele kohustuseks ise läbi viia traktorite ja põllutöömasinate igas vahetuses ettenähtud ja lihtsam perioodiline tehniline hooldamine.

48. Kohustada NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi kindlustama 18 000 traktoribrigaadide tehniliseks teenindamiseks vajaliku, autol liikuva töökoja valmistamise oma tehastes aastail 1954—1955, sealjuures 1954. aastal — 8000 ja 1955. aastal — 10 000 autol liikuvat töökoda.

49. Kohustada NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi, vabariikide ministrite nõukogusid, kraide ja oblastite täitevkomiteesid kindlustama, alates 1954. aastast, dispetšeriteenistuse organiseerimise kõigis masina-traktorijaamades raadiojaamade ja telefoniside kasutamiseга.

NSV Liidu Riiklik Plaanikomitee peab rahvamajandusplaanides aastaiks 1954—1955 ette nägema 45 000 raadiojaama „Urožai“ valmistamise ning üleandmise NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumile, sellest tuleb 1954. aastal anda 20 000 raadiojaama. Samuti tuleb ette näha vajaliku hulga akumulaatorite, kontrollmõõteaparaatide, tagavaraosade ja muude seadmete ning materjalide eraldamine raadiojaamade häireteta töö kindlustamiseks.

50. Masina- ja traktoripargi kogu põllumajanduslike tööde perioodiks täies töökorras hoidmise kindlustamiseks kohustada NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi, NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumi, vabariikide ministrite nõukogusid, kraide ja oblastite täitevkomiteesid:

a) looma aastail 1954—1955 igas masina-traktorijaamas ja sovhoosis traktorite ja põllutöömasinate agregaatide ja sõlmede vahetusfondi traktoribrigaadide tehnilise teenindamise vajadusteks.

Mainitud vahetusfond luuakse ühekordselt üle ettenähtud tagavaraosade kulunormide;

b) viima aastail 1954—1955 lõpule traktorite ja autode agregaatide ja sõlmede vahetusfondi loomise remonditehastes, rajoonidevahelistes kapitaalremondi töökodades ja sovhoosidevahelistes töökodades 10 protsendi ulatuses igas oblastis, krais ja vabariigis olemasolevast masinapargist üle tagavaraosade remondiks kulutamise normide.

NSV Liidu Riiklik Plaanikomitee peab rahvamajandusplaanides aastaiks 1954—1955 ette nägema traktorite, põllutöömasinate ja autode agregaatide ja sõlmede vahetusfondi tootmise ning üleandmise NSV Liidu Põllumajan-

duse ja Varumise Ministeeriumile ning NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumile masina-traktorijaamade, sovhooside ja remondiettevõtete jaoks üle ettenähtud alalise normatiivse varu ja tagavaraosade kulunormide.

Näha ette järgnevate toodete valmistamine ning nende andmine NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi ning NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumi remondiettevõtetele:

	1954. a.	1955. a.
Traktorite ДТ-54, С-80, КД-35 ja „Univer- saal“ mootorid	6 500	14 500
Diisltraktorite käivitusmootorid	7 000	9 500
Traktorite kütteõlipumbad pihustajaga	6 000	10 500

51. Selleks, et tõsta masina-traktorijaamade vastutust masina- ja traktoripargi säilitamise eest ning kindlustada traktorite, kombainide ja põllutöomasinate remondi õigeaegne finantseerimine, sõltuvalt tehtavate traktoritööde mahust, kohustada NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi arvestama 1954. aastast alates traktorite, kombainide, mootorite, mullakaevamismasinate ja põllutöomasinate remondi ja tehnilise hooldamise kulude mahtu tööde pehmekünni hektarilt mahaarvamiste normide ning masinate remontidevahelise tööaja pikkuse alusel.

52. Kohustada NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi ning NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumi:

a) kinnitama traktorite ja kombainide diferentseeritud remontidevahelised tööajad masina-traktorijaamades, spetsialiseeritud jaamades ja sovhoosides vabariikide, kraide ja oblastite järgi NSV Liidu keskmiste remontidevaheliste tööaegade piirides;

b) kinnitama vabariikidele, kraidele ja oblastitele keskmised mullakaevamismasinate, iseliikuvate niidumasinate ja teiste masinate remontidevahelised tööajad.

53. Kohustada vabariikide ministrite nõukogusid, kraide ja oblastite täitevkomiteesid kinnitama kahe kuu jooksul traktorite ja kombainide remontidevahelised tööajad üksikutes masina-traktorijaamades, spetsialiseeritud jaamades ja sovhoosides keskmiste remontidevaheliste tööaegade piirides, mis NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeerium ning NSV Liidu Sovhooside Ministeerium kindlaks määravad vabariikidele, kraidele ja oblastitele.

54. Teaduslikult põhjendatud meetodite väljatöötamiseks, eesrindlike kogemuste üldistamiseks ja juurutamiseks traktorite ja põllutöomasinate remondi ja kasutamise alal organiseerida NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumis Uleliidulise Põllumajanduse Mehhaniseerimise Teadusliku Uurimise Instituudi traktorite ja autode remondi ja eksploatatsiooni laboratooriumi ning Perovo mehaanikatehase baasil Riiklik Liiduline Traktorite ja Põllutöomasinate Remondi ja Eksploatatsiooni Teadusliku Uurimise Tehnoloogiline Instituut selle juures asuva katsetehasega, tehes sellele instituudile ülesandeks:

a) välja töötada masina-traktorijaamadele ja spetsialiseeritud jaamadele, rajoonidevahelistele kapitaalremondi töökodadele ja remonditehastele traktorite, kombainide, autode, põllutöö- ja spetsiaalsete masinate, statsionaarsete mootorite ja tööpinkide remontimise tüüp tehnoloogia ja remondi organiseerimise meetodid;

b) konstrueerida seadmeid, aparate ja seadeldisi traktorite ja põllutöomasinate remontimiseks ning tehniliseks hooldamiseks;

c) välja töötada traktorite, kombainide, põllutöö- ja spetsiaalsete masinate, tööpinkide ja jõuseadeldiste tehnilise eksploateerimise ja tehnilise hooldamise eeskirjad;

d) välja töötada abinõud töö paremaks organiseerimiseks traktorite ja põllutöomasinate remontimisel ja eksploateerimisel, töö normeerimiseks, tagavaraosade, metalli ja remondimaterjalide kulu normeerimiseks;

e) üldistada remondi ja eksploatatsiooni eesrindlike kogemusi ning välja anda tehnilist dokumentatsiooni traktorite ja põllutöomasinate remondi ja tehnilise teenindamise kohta.

55. Kohustada NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi ning NSV Liidu Rahandusministeeriumi kinnitama kuu aja jooksul Riikliku Liidulise Traktorite ja Põllutöomasinate Remondi ja Eksploatatsiooni Teadusliku Uurimise Tehnoloogilise Instituudi organisatsioonilise struktuuri ja koosseisu 215 ühikus.

Lugeda mainitud instituudi spetsialistide kohta, kellele on teaduslik aste või kraad, kehtivateks palgamäärad, mis on kindlaks määratud teadusliku uurimise asutuste töötajatele NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu määrusega 1946. aasta 6. märtsist nr. 514. Instituudi teistele

spetsialistidele määrata kindlaks palgamäärad, mis on ette nähtud NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1950. aasta 31. augusti määrusega nr. 3757 esimesse rühma kuuluvate juhtivate projekterimisorganisatsioonide töötajatele.

VI

AGRONOOMILISE JA ZOOTEHNILISE ABI TUGEVDAMISEST KOLHOOSIDELE

56. Kolhoosidele ühismajapidamise arendamises osutava abi tugevdamiseks panna masina-traktorijaamade ja spetsialiseeritud jaamade peale kolhooside agronoomiline, zootehniline ja veterinaarne teenindamine, milleks:

a) jaoskonnaagronoomide ja -zootehnikute asemel ette näha masina-traktorijaamade koosseisudes agronoomid ja zootehnikud alaliseks tööks kolhoosides nii, et iga kolhoosi teenindaks pidevalt 1—2 põllumajanduse spetsialisti. Üksikute suuremate kolhooside teenindamiseks on masina-traktorijaamade koosseisudes lubatud pidada üks spetsialist brigaadi ja üks farmi kohta;

b) viia kindlaksmääratud korras agronoomiline, zootehniline ja veterinaarne personaal rajoonide põllumajanduse ja varumise valitsustest üle masina-traktorijaamadesse ja spetsialiseeritud jaamadesse;

c) kaotada agronoomide koht suhkruvabrikutes, konservitööstustes ja teistes NSV Liidu Toidukaupade Tööstuse Ministeriumi ettevõtetes, kes teenindavad kolhoose, ning suunata need spetsialistid kindlaksmääratud korras masina-traktorijaamadesse töötamiseks kolhoosides;

d) viia kindlaksmääratud korras masina-traktorijaamade koosseisudesse üle rajoonide seemnekasvatustajandite ning spetsiaalsete heinaseemnekasvatustajandite agronoomid, pannes nende peale seemnekasvatustöö kõrval ka teisi kohustusi kolhooside agronoomilise teenindamise alal;

e) anda masina-traktorijaamadele üle rajoonide seemnekontrolli laboratooriumid koos sisseseadega ning viia masina-traktorijaamadesse kindlaksmääratud korras üle nende laboratooriumide spetsialistid;

f) seoses zooveterinaarjaoskondade ja zooveterinaarpunktide zootehnikute lülitamisega masina-traktorijaa-

made koosseisudesse reorganiseerida zooveterinaarjaoskonnad ja zooveterinaarpunktid veterinaarjaoskondadeks ja veterinaarpunktideks, allutades need masina-traktorijaamadele.

Kindlaks määrata, et üks veterinaararstidest — masina-traktorijaama tegevuspiirkonna veterinaarjaoskondade juhatajatest on masina-traktorijaama vanemaks veterinaararstiks.

Organiseerida kesk-zooveterinaarjaoskondade baasil rajoonide loomaravilad, jättes nende finantseerimise rajooni eelarve summade arvele. Määrata kindlaks, et rajooni loomaravila juhataja on samal ajal rajooni peaveterinaararstiks.

57. Kohustada NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi, vabariikide ministrite nõukogusid, kraide ja oblastite täitevkomiteesid suunama masina-traktorijaamadesse 1954. aasta kevadeks 100 000 agronoomi ja zootehnikut kolhooside teenindamiseks kõrgema ja keskharidusega agronoomide ja zootehnikute arvel, kes vabanevad põllumajanduse ministeeriumide ja nende kohalike organite reorganiseerimise, masina-traktorijaamades jaoskonnaagronoomide võrgu ning rajoonide põllumajanduse ja varumise valitsuste jaoskonnazootehnikute ja -agronoomide võrgu kaotamise tõttu, rajoonide põllumajanduse ja varumise valitsuste agronoomilise ja zootehnilise personaali masina-traktorijaamadesse üleviimise, teistes asutustes ja organisatsioonides töötavate spetsialistide arvu vähendamise tõttu, samuti kõrgema põllumajandusliku õppeasutuse või tehnikumi lõpetavate noorte spetsialistide arvel.

58. Panna masina-traktorijaamade agronoomidele ja zootehnikutele, kes on saadetud töötama kolhoosidesse, vastutus agronoomiliste ja zootehniliste abinõude teostamise eest, mis on ette nähtud masina-traktorijaama ja kolhoosi vahel sõlmitud lepinguga, põllumajanduslike kultuuride viljakuse ja loomakasvatuse produktiivsuse plaani täitmise eest kolhooside poolt ning töö õige organiseerimise eest kolhoositootmises.

Määrata kindlaks, et agronoomide ja zootehnikute juhendeid agronoomiliste ja zootehniliste abinõude alal, töö organiseerimise küsimustes ning küsimustes, mis on seotud masina-traktorijaamade poolt kolhoosidega sõl-

mitud lepingute täitmisega, antaks kolhooside juhatuste või esimeeste kaudu.

59. Kontrolli tugevdamiseks masina-traktorijaamade ja kolhooside poolt tehtavate põllumajanduslike tööde kvaliteedi üle panna masina-traktorijaamade ja spetsialiseeritud jaamade peaaegronoomide peale riiklike inspektorite kohustused põllumajanduslike tööde kvaliteedi kontrollimise alal.

Määrata kindlaks, et peaaegronoomi juhendid ja korraldused agrotehnika ja põllumajanduslike tööde kvaliteedi küsimustes on kohustuslikud ning neid saavad muuta ainult oblastite ja kraide põllumajanduse ja varumise valitsused ning vabariikide põllumajanduse ja varumise ministriumid.

Masina-traktorijaamade ja spetsialiseeritud jaamade peaaegronoomid määratakse tööle ja vabastatakse töölt oblasti ja krai põllumajanduse ja varumise valitsuse juhataja ning vabariigi põllumajanduse ja varumise ministri poolt.

60. Kohustada NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministriumide kolme kuu jooksul välja töötama ja kinnitama eeskirjad masina-traktorijaamade agnroomide ja zootehnikute kohta, kes on saadetud kolhoosidesse alalisele tööle, masina-traktorijaamade peaaegronoomide ja peazootehnikute kohta, mis määravad kindlaks mainitud töötajate õigused ja kohused.

61. Määrata kindlaks, et kolhoosidesse suunatud agnroomide ja zootehnikute, samuti masina-traktorijaamade koosseisu üle viidud rajoonide seemnekasvatustajate agnroomide palgamäärade kehtestatakse masina-traktorijaamade jaoskonnaagnroomide praeguste palgamäärade tasemel, vastava lisatasuga oma erialal töötamise staaži eest.

Masina-traktorijaama peazootehniku palgamäär kehtestada masina-traktorijaama peaaegronoomi palga tasemel, masina-traktorijaama vanema veterinaararsti palgamäär aga 10 protsenti madalam masina-traktorijaama peazootehniku palgast, säilitades nendele vastavad lisatasud oma erialal töötamise staaži eest.

62. Masina-traktorijaamade poolt kolhoosidesse alalisele tööle suunatud agnroomide ja zootehnikute ergutamiseks soovitada kolhoosidel arvestada aasta lõpul kolhoosnikute üldkoosoleku otsuse alusel nendele spetsialis-

tidele, kes on kindlustanud oma tööga põllumajanduslike kultuuride viljakuse ja loomakasvatuse produktiivsuse ettenähtud plaanide täitmise, normipäevi 10—20 protsendi ulatuses normipäevade hulgast, mis aasta jooksul on juurde arvestatud selle kolhoosi esimehele.

63. Kohustada nende ministeeriumide, keskasutuste, teadusliku uurimise asutuste ja teiste organisatsioonide juhtivaid töötajaid, kust kõrgema ja keskharidusega agronoomide ja zootehnikuid saadetakse masina-traktorijaamadesse spetsialistide kohtadele töötamiseks kolhoosides, maksma välja nimetatud spetsialistide ära komandeerimisega seotud kulud nende asutuste ja organisatsioonide summade arvel, vastavalt tööseaduste koodeksi 82. paragrahvile, ja peale selle, üleviimise korral väljapoole oblastit, kraid, vabariiki, maksma ühekordse vallandustoetuse nende poolt saadava kuutöötasu kolmekordses suuruses.

64. Kohustada NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi koos NSV Liidu Rahandusministeeriumiga kahe kuu jooksul välja töötama ja NSV Liidu Ministrite Nõukogule esitama ettepanekud kolhoosides töötavate masina-traktorijaama agronoomide ja zootehnikute, samuti ka veterinaartöötajate premeerimise kohta selle eest, kui nad täidavad ja ületavad põllumajanduslike kultuuride viljakuse plaane, ühisloomakasvatuse produktiivsuse tõstmise plaane kolhoosides, ja teiste näitajate eest.

65. Soovitada kolhoosidele, et nad annaksid kolhoosides töötavatele masina-traktorijaama agronoomidele ja zootehnikutele elamuid kõrvalhoonetega, aiamaid kehtivate normide järgi, annaksid neile abi oma elamute ehitamisel ja tasuta liiklemisvahendeid.

66. Kohustada NSV Liidu Rahandusministeeriumi andma kolhoosidele Põllumajanduspanga kaudu krediiti elamute ehitamiseks kolhoosides töötavate masina-traktorijaama agronoomide ja zootehnikute jaoks kuni 10 000 rubla elamu peale, tähtajaga 10 aastat, kustutades krediiti alates kolmandast aastast pärast krediidi saamist.

67. Määrata, et rajoonides, kus kolhoose ei teeninda masina-traktorijaamad, säilitatakse kolhooside agronoomilise, zootehnilise ja veterinaarse teenindamise kehtiv kord, rajoonide põllumajanduse ja varumise valitsuste ja nende zooveterinaarvõrgu koosseisud ning agronoomidele, zootehnikutele ja veterinaartöötajatele tasu maksmise kord.

PÕLLUMAJANDUSE MATERIAALSEST JA TEHNILISEST VARUSTAMISEST

68. Selleks, et masina-traktorijaamu ja sovhoose varustada uute traktoritega ja laiendada kõigi põllumajandusliku tootmise harude mehhaniseerimist, kohustada NSV Liidu Riiklikku Plaanikomiteed, Masinatööstuse Ministeeriumi, Transpordi- ja Raskemasinatööstuse Ministeeriumi, Kaitsetööstuse Ministeeriumi ja Lennukitööstuse Ministeeriumi ette nägema rahvamajandusplaanides, et põllumajandusele antaks vähemalt 500 000 üldotstarbelist traktorit 15-hobujõulises arvestuses ja 250 000 füüsilist vahelt-harimistraktorit ajavahemikul 1954. aastast kuni 1. maini 1957.

NSV Liidu Riiklikul Plaanikomiteel, NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumil, NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumil ja Masinatööstuse Ministeeriumil tuleb kahe kuu jooksul esitada NSV Liidu Ministrite Nõukogule ettepanekud masinate, mehhanismide ja sisseseadete tootmise ja põllumajandusele andmise plaani kohta, pidades silmas, et masina-traktorijaamad ja sovhoosid varustataks 1954. ja 1955. aasta jooksul vajaliku hulga haake-, ripp- ja iseliikuvate masinate komplektiga selleks, et teostada tööde kompleks teravilja- ja õlikultuuride kasvatamise, põhu ja aganate kogumise ja kuhjapaneku alal, tööde mehhaniseerimise alal rehepeksuplatsidel, teravilja kuivatamise, heinaniidu, heina kokkulohistamise, saadudesse ja kuhjadesse panemise alal, suhkrupeedi, kiulina, kanepi ja puuvilla kasvatamise alal, transpordi- ja laadimistöde tegemiseks ning teiste protsesside mehhaniseerimiseks põllumajanduslikus tootmises.

69. Kohustada NSV Liidu Riiklikku Plaanikomiteed ette nägema 1954. aasta rahvamajandusplaanis, et eraldataks:

a) NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumile ning NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumile kõigiks vajadusteks 50 000 veoautot, isetühjenduvat autot ja šassiid, 12 000 sõiduautot ГАЗ-69 (sealhulgas NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumile 1500 autot), 4000 külgvankriga mootorratast, 4600 metallilõikamise tööpinki, 175 hüdraulilist pressi, 5000 elektrimootorit, 1000 elektrikeevitus-agregaati ja 15 000 hapnikuballooni ning teisi sissesea-

deid masina-traktorijaamade töökodade ja remondiettevõtete varustamiseks;

b) Üleliidulisele Tarbijate Kooperatiivide Keskliidule — kolhoosidele müümiseks 60 000 veoautot.

70. Kohustada Ehitusministeeriumi, NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi ning NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumi valmistama 1954. ja 1955. aastal masina-traktorijaamade ja sovhooside jaoks statsionaarseid reservuaare, mille maht on 50, 25 ja 10 kuupmeetrit, sisterne, mille maht on 3 ja 5 kuupmeetrit, ning raudvaate, mille maht on 200 liitrit, järgmisel hulgal:

Sealhulgas:
Kokku 1954. a. 1955. a.

Ehitusministeerium

Statsionaarsed reservuaarid (tuhandetes kuupmeetrites)	1510	600	910
--	------	-----	-----

NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeerium

Statsionaarsed reservuaarid (tuhandetes kuupmeetrites)	465	235	230
Sisternid (tuhandetes kuupmeetrites)	192	97	95
Raudvaadid (tuhandetes)	410	210	200

NSV Liidu Sovhooside Ministeerium

Statsionaarsed reservuaarid (tuhandetes kuupmeetrites)	35	15	20
Sisternid (tuhandetes kuupmeetrites)	8	3	5
Raudvaadid (tuhandetes)	90	40	50

NSV Liidu Riiklikul Plaanikomiteel, NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumil ja NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumil tuleb kuu aja jooksul esitada NSV Liidu Ministrite Nõukogule ettepanekud kohaliku tööstuse ja töönduskooperatsiooni ettevõtetes 1954. ja 1955. aastal statsionaarsete reservuaaride, sisternide, raudvaatide ja plekk-kannude valmistamise kohta masina-traktorijaamade ja sovhooside jaoks.

71. Määrata kindlaks aastaks 1954—1955 põllumajandusele sisseseadete ja tankimisvahendite andmise plaan järgmises ulatuses:

	Kokku (tuhandetes)	Sealhulgas: 1954. a. 1955. a.	
Autosisternid ЗИЦ-150 šassiidel	5	3	2
Autotankijad ГАЗ-51 šassiidel	15	5	10
Tankimisvankrid komplektis pumpade ja voolikutega	60	30	30
Käsipumbad voolikutega	48	24	24

NSV Liidu Riiklikul Plaanikomiteel tuleb ette näha 1954.—1955. aasta tootmisplaanides nimetatud hulga tankimisvahendite tootmine liidulise alluvusega ja kohaliku tööstuse ettevõtetes.

72. Kohustada Naftatööstuse Ministeeriumi:

a) kindlustama, et kõigisse Nafta Turustamise Peavalitsuse naftabaasidesse kohale veetaks ja põllumajandusele antaks kütte- ja määrdeõli, liikide ja sortide järgi täies vastavuses riikliku standardi ja tehniliste tingimuste nõuetele;

b) kehtestama korra, mille järgi Nafta Turustamise Peavalitsuse baasid on kohustatud üheaegselt määrdeõlide andmisega masina-traktori jaamadele ja sovhoosidele andma neile normi järgi ettenähtud hulgal АСФО filtreid. Võtta tarvitusele abinõud, et Nafta Turustamise Peavalitsuse naftabaasidesse veetaks АСФО filtreid hulgal, mis võimaldab nende õigeaegset vahetamist traktoritel, vastavalt kindlaksmääratud perioodilisusele.

NSV Liidu Riiklikul Plaanikomiteel tuleb rahvamajandusplaanides ette näha, et Naftatööstuse Ministeeriumile eraldataks kartongi ja teisi materjale АСФО filtrite tootmiseks.

73. Kohustada Naftatööstuse Ministeeriumi organiseerima 1954. aastast alates läbitöötatud õlide regenererimist oma ettevõtetes põllumajanduse jaoks.

Seoses sellega vabastada masina-traktori jaamad ja sovhoosid, alates 1955. aastast, läbitöötatud õlide regenererimisest.

NSV Liidu Riiklikul Plaanikomiteel tuleb koos Naftatööstuse Ministeeriumi, NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi ning NSV Liidu Sovhooside Ministeeriumiga kuu aja jooksul esitada NSV Liidu Ministrite Nõukogule ettepanekud läbitöötatud õlide regenererimise ja ümbertöötamise organiseerimise kohta Naftatööstuse Ministeeriumi süsteemis.

74. Kohustada NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi ning Masinatööstuse Ministeeriumi revideerimise kehtivat korda uutele masinatele tellimuste andmisel ja nende katsetamisel selleks, et kiirendada uute põllutöömasinate juurutamist tootmisse.

75. Kohustada NSV Liidu Riiklikku Plaanikomiteed, Masinatööstuse Ministeeriumi ning Transpordi- ja Raskemasinatööstuse Ministeeriumi ette nägema 1954. aastast alates traktorite, põllutöömasinate ja autode tagavaraosade tootmist ja põllumajandusele andmist hulgal, mis on vajalik tarviduse rahuldamiseks nende järele, ranges vastavuses kinnitatud normidega kogu detailide nomenklatuuri alal, arvestades, et oleks kindlustatud ettenähtud üleminevad jäägid tarbijatel ja turustuskontorites.

Masinatööstuse Ministeeriumil ning Transpordi- ja Raskemasinatööstuse Ministeeriumil tuleb kooskõlas NSV Liidu Riikliku Plaanikomiteega kuu aja jooksul esitada NSV Liidu Ministrite Nõukogule ettepanekud tagavaraosade kvaliteedi tõstmise kohta ning traktorite ja põllutöömasinate tagavaraosade müügihindade alandamise kohta.

76. Kinnitada abinõud masina-traktorijaamade kindlustamise alal alalise mehhanisaatorite kaadriga, masina-traktorijaamade tugevdamise alal juhtiva ja inseneritehnilise kaadriga, kaadri ettevalmistamise parandamise alal, masina-traktorijaamades ehitustöö organiseerimise alal ning masina- ja traktoripargi kasutamise parandamise alal.

77. Kinnitada masina-traktorijaamade tüüpkoosseisud.

78. Määrata, et tootmisalased vahekorrad masina-traktorijaamade ja kolhooside vahel määratakse ka edaspidi kindlaks nende vahel sõlmitud lepingutega. Masina-traktorijaama ja kolhoosi vahel sõlmitud lepingul on seaduse jõud ja selle täitmine on kohustuslik nii masina-traktorijaamadele kui ka kolhoosidele.

Kohustada kohalikke nõukogude ja parteiorganeid kindlustama süstemaatilist kontrolli selle üle, et masina-traktorijaamad ja kolhoosid täidaksid lepingutes ettenähtud kohustused.

79. Pidada otstarbekohaseks, alates 1954. aastast, üle minna masina-traktorijaamade poolt tehtavate tööde eest naturaaltasu arvestamisele kindlate määrade järgi.

Kohustada NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi kahe kuu jooksul välja töötama ja NSV Liidu Ministrite Nõukogule esitama ettepanekud kindlate, tsoonide järgi diferentseeritud naturaaltasu määrade kehtestamise kohta masina-traktorijaamade töö eest nende poolt tehtavate tööliikide järgi kolhoosides, kasutades premiaalset ergutustasu suurte saakide eest, samuti ka naturaaltasu arvel põllumajanduslike kultuuride arvestamise ja andmise korra kohta.

80. Kohustada NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi:

a) välja töötama ja kuu aja jooksul NSV Liidu Ministrite Nõukogule kinnitamiseks esitama masina-traktorijaamade ja kolhooside uue tüüplepingu projekti, arvestades muudatusi masina-traktorijaamade poolt kolhooside teenindamise organiseerimises;

b) esitama kuu aja jooksul NSV Liidu Ministrite Nõukogule loetelu NSV Liidu valitsuse määrustest ja korraldustest, mis on kaotanud jõu, seoses käesoleva määruse väljaandmisega.

*

Pidades väga tähtsaks masina-traktorijaamade tööparandamist, NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja NLKP Keskkomitee kohustavad NSV Liidu Põllumajanduse ja Varumise Ministeeriumi, vabariikide ministrite nõukogusid, kraide ja oblastite täitevkomiteesid, liiduvabariikide kommunistlike parteide keskkomiteesid, NLKP oblasti- ja kraikomiteesid parandama masina-traktorijaamade juhtimist, kindlustama masina-traktorijaamade tegevuse laiendamist tööde mehhaniseerimise alal kõigis kolhoositootmise harudes, tõstma masina-traktorijaamade vastutust peaülesande eduka lahendamise eest põllumajanduses, milline ülesanne seisab selles, et tunduvalt tõsta kõigi põllumajanduslike kultuuride viljakust, veelgi suurendada ühisloomade arvu, tõstes samal ajal tunduvalt ühisloomade produktiivsust, suurendada põllunduse ja loomakasvatuse kogu- ja kaubatoodangut.

SISUKORD

MEIE MAAL LOOMAKASVATUSE EDASIARENDAMISE NING KOLHOOSNIKUTE, TÖOLISTE JA TEENISTUJATE MAJAPIDAMISTELE MÄÄRATAVATE LOOMAKASVATUSSAADUSTE KOHUSTUSLIKE MUUGINORMIDE ALANDAMISE ABINÕUDEST	3
I. Loomakasvatuse arendamise plaani alal	6
II. Loomakasvatussaaduste varumisest	12
III. Loomakasvatussaaduste riiklike müüginormide alandamisest kolhoosnikute, tööliste ja teenistujate majanditele	21
IV. Söötade tootmise ja varumise suurendamisest kolhoosides	29
V. Söödakultuuride kasvatamise ja loomakasvatusfarmide palju jõukulu nõudvate tööde mehhaniseerimisest	34
VI. Loomakasvatushoonete ehitamisest	38
VII. Kolhoosnikute materiaalse huvi tõstmisest ühisloomakasvatuse arendamise vastu	40
VIII. Loomakasvatuse arendamisest sovhoosides	44
KARTULITE JA KÖÖGIVILJA TOOTMISE NING VARUMISE SUURENDAMISE ABINÕUDEST KOLHOOSIDES JA SOVHOOSIDES AASTAIL 1953—1955	49
I. Kartulite ja köögivilja tootmise suurendamisest	52
II. Kartuli ja köögiviljakultuuride kasvatamise ja koristamise tööde mehhaniseerimisest ning vaheltharimistruktorite ja põllutöömasinate tootmise suurendamisest aastail 1953—1955	63
III. 1953. aasta saagist kartuli ja köögivilja varumise ja kokkuostmise riiklikust plaanist ja nende saaduste varumishindade tõstmisest	70
IV. Kolhoosikaubanduse arendamisest kartuli ja köögivilja osas	79
MASINA-TRAKTORIJAAMADE TÖÖ EDASISE PARANDAMISE ABINÕUDEST	83
I. Masina-traktorijaamade alalisest mehhanisaatorite kaadrist	85

II. Masina-traktorijaamade tugevdamisest juhtiva ja insener-tehnilise kaadriga	89
III. Mehhanisaatorite kaadri ettevalmistamisest põllumajandusele	93
IV. Ehitustööst masina-traktorijaamades ja remondibaasi tugevdamisest	95
V. Masina- ja traktoripargi kasutamise parandamisest	100
VI. Agronoomilise ja zootehnilise abi tugevdamisest kolhoosidele	105
VII. Põllumajanduse materiaalsest ja tehnilisest varustamisest	109

Ladumisele antud 2. XI 1953.
Trükkimisele antud 25. XI 1953.
Trükiarv 10 000. Paber 54:84, 1/16.
Trükipoognaid 7,25. Formaadile
60:92 kohaldatud trükipoognaid
5,95. Arvutuspoognaid 6,62.
MB-16562. Trükikoda «Punane
Täht», Tallinn, Pikk tän. 54/58.
Tellimise nr. 1980.

Hind rbl. 1.50

На эстонском языке.

О МЕРАХ ПО ДАЛЬНЕЙШЕМУ РАЗВИТИЮ ЖИВОТНОВОДСТВА В СТРАНЕ И СНИЖЕНИИ НОРМ ОБЯЗАТЕЛЬНЫХ ПОСТАВОК ПРОДУКТОВ ЖИВОТНОВОДСТВА ГОСУДАРСТВУ ХОЗЯЙСТВАМИ КОЛХОЗНИКОВ, РАБОЧИХ И СЛУЖАЩИХ.

О МЕРАХ УВЕЛИЧЕНИЯ ПРОИЗВОДСТВА И ЗАГОТОВКАХ КАРТОФЕЛЯ И ОВОЩЕЙ В КОЛХОЗАХ И СОВХОЗАХ В 1953—1955 гг.

О МЕРАХ ПО ДАЛЬНЕЙШЕМУ УЛУЧШЕНИЮ РАБОТЫ МАШИННО-ТРАКТОРНЫХ СТАНЦИЙ.

★

Постановления Совета Министров СССР и Центрального Комитета КПСС.

Rbl. 1.50

